

ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΜΟΙΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΑ

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκειμένην ἔκδοσιν
ἥτις δις ἐξεδόθη ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου
μὲ πολλὰς προσθήκας καὶ ἐπιδιορθώσεις
ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλεπαλλήλων ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τούτῳ
Πατριαρχικῇ διαταγῇ ὁρισθεῖσων.

Β Α Σ . Δ . Σ Α Λ Ι Β Ε Ρ Ο Σ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:

ΛΕΩΧΑΡΔΥΣ, 15 - ΤΗΛ. 32.27.874 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η διορισθεῖσα συνοδικῶς πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Αἰνου, Σάμου, Καισαρείας, Μυτιλήνης, καὶ τοῦ Πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γεωργίου Βιολάκη, ἥτις ἀνεθεώρησε τὰ προγενέστερα Τυπικὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει τοιαῦτα ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωτοφάλτου, ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς διώρθωσε τὰ λάθη καὶ τὰς ἀνακρίβειας αὐτῶν ὡς ἔπεται :

Ἐνίοτε αἱ σημειώσεις, αἰτινες εἶναι πολλαχοῦ ἐγκατεσπαρμέναι, διαφωνοῦσι πρὸς ὅσα σχετικὰ σημειοὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν Ἀγίων, καὶ πᾶσα ἀσυμφωνία πρέπει νὰ λείψῃ, ἀρθῇ πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῇ πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφασις ἢ παραλλαγὴ. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας, συνεχομένη τῇ Α', Γ' καὶ Σ' καὶ ἀνήκουσα τῇ ἡμέρᾳ, ἥτις λήγει ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔδει ἵνα συμβαδίζῃ τοιαύτῃ τάξει διὸ καὶ ὥρισεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνήκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ συνέχεται ἀναποσπᾶστος καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἐκάστῃ δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ τῆς Λειτουργίας, ὁ πρωτοφάλτης Κωνσταντῖνος σημειοῖ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπάδει, ἀλλὰ καὶ ἀσυγχώρητός ἐστι, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο, τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἥτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ Βασιλεῦ οὐράνιε μετὰ τὸ Εὐλόγητός

Θεός ἡμῶν ὀρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνῶ, ψαλὲν ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἵνα λέγεται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητός** ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἦττον ὁμῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἂν ρητῶς ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατανυκτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἠθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν ὥστε, διαγραφομένης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τόπον Ἀρχιερεῖ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ δοξιδιμος πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μνήμην Ἀγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κς' Σεπτ.), τῶν ἀγίων Ἀποστόλων (κθ' Ἰουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (η' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοῖ «τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας» καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυοὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἀγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἐκάστη Στιχολογίᾳ παρενεύρετο καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ ἀγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἀγίου. Ἐν δὲ μνήμας ἄλλων ἀγίων, οἷον τοῦ Προφῆτου Ἡλίου, τῆς ἀγίας Μαρίας καὶ ἐτέρων, καταλιμπάνει ὁλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, ἂν συμπέσῃ Κυριακὴ. Τὸ νέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἀγίων, ἥτοι τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν ἐκ τοῦ Ἀγίου ἐν ἐκάστη τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἅγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοῖ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ «λέγονται οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοί», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι «καταλιμπάνονται τὰ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ ἀγίου Τροπάρια ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῶ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφοτέροι οἱ Μακαρισμοί»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφῆτου Ἡλίου καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος ἑνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει, «καὶ καθεξῆς», ἀφ' ἑνὸς ἀνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν

ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ νέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημεϊώτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψει τοὺς ἀδαστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τρίβωνας καὶ εἰδημονεστέρους τῆς τυπικῆς τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοῖ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Κατανυκτικὰ Τροπάρια **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**· τὸ νέον συνωδᾷ τῇ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπώσει ὀρίζει τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου, καὶ μόνον διὰ τὰς Κυριακάς τοῦ Τριωδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα τρία Κατανυκτικὰ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψει πολλὰς δυσχερείας, περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χάσμων δια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῶ πέρας εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν, παρακαλεῖ τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τῶν ἐξῆς:

α'.) Εἰ, συμπεσούσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλυμπάνεται ἡ Ἀναστάσιμος. Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἐντυπον, ἐκδοθὲν τῷ ἀρχπῆ καὶ φέρον ἐπιγραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β'.) Εἰ, τυχούσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν ψαλλομένων τῶν Μ. Ὁρῶν λεκτέον τὸ προεδόριον Ἀπολυτίκιον **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεγράφετό ποτε**, ἀναλόγως δὲ ὀριστέον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ὁρῶν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἥτοι τὸ **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφετό ποτε**.

γ'.) Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέρας, ὡσάκις ἀν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ **Δεῦτε προσκυνήσωμεν**, σημειοῖ ὡς ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακάς ἐτι αὐτὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

δ'.) Εἰ παραλείπτεον τὸ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περικοπῆς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινίσμιον Ἑβδομάδα, ὡς εἰθίσθη ἀπὸ τινων ἐτῶν, καίτοι ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθεῖσα καὶ τοὺς στίχους ἐπὶ τοῦ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.

ε') Εἰ δ' Ἐσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρὸς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ **Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ**, ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χρήσει Τυπικόν, ἢ διὰ τοῦ **Εὐλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν**, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ἀρχεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξις (ὅρα Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἑσπέρας).

ς' Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφῇνηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ἱερέως καὶ ἀρχιερέως ὅποσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Πεντηκοστῆς δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συντοχθῇ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον** προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα**, καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).

Ἐν τέλει δ' ἡ ἐκ τῶν ἄνω ρηθέντων μελλῶν ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται καὶ λέγει, ὅτι ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ οὐσιώδεις μεταβολὰς δὲν ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ οὔτε ἡ δευτέρα αὕτη, καθὼς καὶ αἰγενόμεναι τροποποιήσεις ἐγείναν ἐπὶ τῶν παραδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησχολήθησαν δὲ πάντες εἰς τὴν εὐληπτοτέραν διατύπωσιν τῆς ὕλης, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμμετρίας εἰς πάσας τὰς ἐορτάς, ὥστε νὰ μὴ μείνωσι χάσματα, τὰ ὅποια νὰ παρέχωσι δισταγμοὺς εἰς τοὺς ἱεροψάλτας, καὶ ἐν τέλει μετὰ μεγαλειτέρας εὐκολίας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς τυπικῆς τάξεως κατὰ τὰς διαφοροὺς περιπτώσεις.

(1) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Διονυσίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως, ἵνα καταλιμπάνηται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προεόρτια Ἀπολυτικά **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ**, **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**, ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα **Ἐν Ἐκκλησίαις** ἐπὶ δὲ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ **Ἀληλλοῦϊα** ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ **Δόξα τῇ ἁγίᾳ** ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀφίεται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ σκεψαμένη ἀπεφάσισεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται **Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον**, διότι οὕτω συνειθίσθη.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΛΩ ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μὴτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχοῖσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μὴτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμωδία παράκλησις ἐστὶ πρὸς Θεόν, δεομένων ἡμῶν ἴλεων ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς αὐτῷ προσκερούκαμεν. Οἱ δὲ παρακαλοῦντές τε καὶ δεόμενοι, ταπεινὸν ἦθος καὶ κατανενυγμένον ἔχειν ὀφείλουσι· τὸ δὲ βοᾶν καὶ κραυγάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἦθους, ἀλλὰ θρασέος ἐστὶ καὶ γεγαυρωμένου. Διὸ καὶ τοὺς ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾶν, καὶ τὴν φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς κραυγὴν· κραυγὴ δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη φωνὴ καὶ βιαίως ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδὲ τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδιῶν ποικιλία, εἰς ᾧδ' ἐκτρεπομένη θυμολικὰς καὶ εἰς ἔσματα πορνικὰ, τὰ νῦν ἐν ψαλμωδαίς ἐπιτηδεύόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμέν ἡμεῖς, κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραάμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· τουτάστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑΝΩΝΟΣ

Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἱ προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδοῦς σχήματος. Διωρίσαντο γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἱερὰ ψαλμωδήματα διὰ βοῶν ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιαζομένων· μήτε μὴν διὰ τινων καλλιφωνιῶν, ἀνοικείων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ ἀκολουθίᾳ, οἷά εἰσι τὰ θυμελικά μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσάγειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχὰς, τῷ εἰδῶτι τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ παρεκλεύσαντο ἀκολουθῶς τῷ εὐαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διοριζομένῳ, μὴ κατὰ ἐθνικοὺς εὐχεσθαι ἡμᾶς μετὰ βαττολογίας καὶ κραυγῆς, ὥς οἰομένης εἰσακουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶπεν ἐν τῷ Λευιτικῷ· Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεζόμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφείλομεν εὐλαβέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ διαφοροῖς ἀγιωτάταις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἐορταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίαι καὶ μνημοσύναις τεθνεώτων, γεγονάσι διάφορα σημειώματα συνοδικά, ἀφορισμῷ καθυποβάλλοντα τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμωδημάτων καὶ ἀλληλουαρίων λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμωδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου κανόνα ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡσαύτως ἀνάγνωθι καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· αἰδὼν τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· κωλύει γὰρ τὰς θυμελικὰς ψαλμωδίας καὶ τὰς ὀρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς ἐκτεταμένους ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κραυγὴ τοῦ ψάλλοντος, ἄδικτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἀνάρμοστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χορῇσι βοαῖς, καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκδιάζεσθαι· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· ἀλλὰ μηδέ τι ψάλλειν ἀνοίκειον, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει μὴ ὄν ἀρμόδιον.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλοῦ τῶν Ὀμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὑμνωδίᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας:

• Μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκῃ τούτων ποιησάμενοι οὐκ ἔσμεν πορευσώμεθα. Τί δ' ἐστὶ τὸ ζητούμενον καὶ ὃ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβεῖς κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγρούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφίεσι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάκεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δονούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότρια τῆς πνευματικῆς κατιστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἥθη. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιεῖσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπαυατεῖνων καὶ τοῖς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλόμενος τῷ σώματι... Τί συντείνουνσι πρὸς ἰκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι, καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴ τε σφοδρὰ καὶ τῇ βιαίᾳ ὠθήσει τὸ ἔσθιον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστὶν ἐν φόβῳ δουλεύειν τὸ διακεχύσθαι τε καὶ διατελεῖσθαι καὶ μὴδὲ σεαντὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγῃ τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιεῖσθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· «ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ». Ἄλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμὸν, ἀλλὰ τὴν ἔσθιον βοήην, οὐδὲ τὴν φωνὴν τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ τὴν φωνὴν τῆς ἀταξίας » (Χρυσοστ. ἐν τῇ Ὀμιλίᾳ εἰς Ἡσαίου 6, 1 ἐκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

Ἄλλ' ἂν δύο ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχήσαντες καὶ τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιοῦμενοι διαλυθῇτε, ῥομίξετε ἄρχειν τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἡμῶν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμῶ, ἡ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρ-

ρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. XI. εἰς τὸν Ματθ. ἐκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

«Ἐχώμεθα τοίνυν τῆς ἀρετῆς· μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μηδὲ μέχρι παραμυθίας τινός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητέ, κιθαρωδῶν, οὐδὲ τραγωδῶν, ἐνθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπός. καὶ τῆς ἡμέρας παραδρυμούσης παρηλθεῖ ἡ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιν ἐκεῖθεν οἰκαδε ἑκαστός, καθάπερ ἀπὸ τινος λύμης ἀναμαζάμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι· καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβὼν τινα τῶν σατανικῶν ἁσμάτων μέλη, ὅσα ἰσχυσε τῇ μνήμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ἄδει· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ὅτε δὴ σεμνότερος, ποῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκεῖσε λεγομένων ρημάτων μέμνηται πάντων. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἀπιτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον;» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. X. εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἐκδ. Migne τόμ. 60).

«Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοὶ δίδωμι πότον πνευματικόν· ἡ γὰρ μέθη καὶ τὴν ἐδσημον ἐκκόπτει φωτὴν τῆς γλώσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζει παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὀψεί τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἀγίου, ὥς περ οἱ ᾄδοντες τὰς σατανικὰς ᾠὰς πνεύματος ἀκαθάarton. Τί ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνρέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθεγγόμενοι, τῆς καρδίας ρεμβομένης ἐτέρωθι.» (Τοῦ αὐτοῦ Ὅμιλ. XIX. εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν, Migne τόμ. 62)

Ὁ δ' ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κτηχήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυποῖ πρὸς τοὺς κανονάρχας παρανεσεις, αἵτινες ἀφορῶσι σήμερον τοὺς ἱεροψάλτας τῶν Ἐκκλησιῶν

«Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου καὶ τέχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὕμνων, διεγερτὴς τῶν ψαλλόντων,

ἑκαστα, καθὼς διατέτακται σοι, ἀποπληρῶν τὰ καθίσματα, τὰ στιχηρὰ, συνείδησιν τηρῶν ἐν ἑκάστῳ. Νῆφε καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέξαγε πρὸς ἑκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τότε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τότε, καὶ ἐν τῇδε τότε· ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὖφωνον καὶ τὸ εὖλαλον καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένου ὠφελεῖσθαι· συναναλαμβάνομενος ἑαυτὸν πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποιεῖ ἵνα χορεύῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθεῖς ἔχειν τοιαύτην κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας διακρατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μήτε ὑπερανάγων, μήτε καταρρίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐκμαθεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιόντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τάλαντον, ἢ παρὰ Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· *Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὰς, ἐπὶ πολλῶν σε κατιστῶσιν*

Ὁ ἸΕ' τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ καθήκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἤτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκεχειρισμένων ψαλτῶν· διότι ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμῶδία ὅταν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθής καὶ ἄμουτος, τούναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις, ὅταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἔμπειροι καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γινώσται.

Πρὸς ὁδηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον ἐστὶ ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνετο τάδε :

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκεφθέντες φρονούμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογὴ ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογὴ ἱσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τοῦλάχιστον τριῶν ἐκατέρωθεν, γυμναζομένων δις ἢ τρίς καθ' ἑβδομάδα· 3] ὁρισμὸς τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποδὸς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ ἐκλελυμένου 5] σύστασις εἰς πάντας προφορᾶς ἀκριβοδς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα· 6] καθορισμὸς ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκειας ἐκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ᾠσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἰδιαιτέρως γραμμικῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ᾠσματος τὸ μέρος τῶν ἱσοκρατῶν. » (Βλ. Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. Η', σελ. 119—121).

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς	γ'
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος	»	ζ'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ τῆς ἐν Τρούλλῃ Οἰκουμένης Συνόδου καὶ ἐρμηνεύει αὐτοῦ. Παραινετικά ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἱωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου . .	»	ζ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	3
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	4
Περὶ τοῦ Εὐλογητῆς Θεός	»	4
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	»	4
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	»	6
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	7
Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ Κόριε ἐκέκραξα	»	7
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν	»	8
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικοῦ	»	9
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προκειμένου	»	9
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναγνώσμάτων	»	10
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	10
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων	»	11
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	»	11
Περὶ τοῦ Νῦν ἀπολύεις καὶ τοῦ Τρισαγίου	»	12
Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	»	12
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	13
Ο ΟΡΘΟΣ	»	15
Περὶ τοῦ Μεσονυχτικοῦ	»	15
Περὶ τοῦ Ἐξαψάλμου	»	17
Περὶ τοῦ Θεός Κόριος	»	18
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	19
Περὶ τῶν Καθισμάτων	»	19
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβαθμῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	20
Περὶ τῶν Κανόνων	»	20
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπαρίων τῶν Κανόνων	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ὁδῇ Καθίσματος	»	22
Περὶ Κοντακίου τοῦ Οἴκου	»	23
Περὶ τῶν Καταβασίδων	»	23
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῆς Κυριακῆς Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	24
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ὁδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύναι ἡ ψυχὴ μου	»	24

ΠΙΝΑΞ

Περὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων	Σελ. 25
Περὶ τῶν Στιγερῶν τῶν Αἰνῶν	» 26
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν.	» 27
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.	» 28
Περὶ τῆς Δοξολογίας.. . . .	» 29
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σ ἡ- μερὸν σωτηρίας.	» 29
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.	» 31
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μικαρισμῶν.	» 31
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων.	» 31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	» 32
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτικίων.	» 33
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων.	» 34
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.	» 36
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.	» 36
Περὶ τοῦ Ἀλλήλοια τοῦ Ἀποστόλου.	» 37
Περὶ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου	» 37
Περὶ τοῦ Ἀξιόβ. ἐστιν.	» 38
Περὶ τοῦ Κεινωνικοῦ.	» 38
Περὶ τοῦ Εἰδομένου τῶ φῶς.	» 40
Περὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου.	» 40
Περὶ τοῦ Εὐλογία Κυρίου.	» 40
Περὶ τοῦ Δι' Εὐχῶν.	» 41

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ- ΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας.	Σελ. 42
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.	» 51
Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς.. . . .	» 53
Ὁ Ὁρθρος	» 54
Ἡ Λειτουργία.	» 58
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερι- νοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν κατὰ μῆνα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορτα- ζομένων Ἀγίων	» 63
Μῆν Σεπτέμβριος.	» 63
» Ὀκτώβριος.	» 84
» Νοέμβριος	» 91
» Δεκέμβριος.	» 107
» Ἰανουάριος.	» 135
» Φεβρουάριος	» 169
» Μάρτιος.	» 195

Μην	Ἀπρίλιος	Σελ	239
»	Μάιος	»	255
»	Ἰούνιος	»	278
»	Ἰούλιος	»	284
»	Αὐγούστος	»	394

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

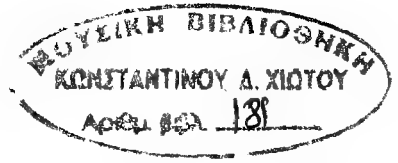
Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ.	317
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	»	318
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρως	»	319
Κυριακή τῆς Ἀπόκρως	»	321
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	»	323
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">ὁ Ὁρθρος</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων . . .</div> </div>	325
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	»	332
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	334
Παρασκευὴ τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	334
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	»	335
Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας	»	336
Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν	»	339
Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως	»	340
Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	»	344
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	»	345
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	»	345
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὁρθρου	»	346
Παρασκευὴ τῆς Ε' Ἑβδομάδος	»	347
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείπνου	»	348
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὁρόρῳ	»	349
Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν	»	350
Παρασκευὴ τῶν Βαΐων	»	351
Σάββατον τοῦ Λαζάρου	»	351
Κυριακὴ τῶν Βαΐων	»	352
Μεγάλῃ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον	»	354
Μεγάλῃ Τρίτῃ	»	356
Μεγάλῃ Τετάρτῃ	»	357
Μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον	»	357
Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν	»	358
Μεγάλῃ Παρασκευῇ	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Αἱ Ὁραι</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ἑσπερινός . . .</div> </div>	360
Μεγάλῃ Σάββατον	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ὁρθρος</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;">Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας . . .</div> </div>	362
		362

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	Ὁ Ὁρθρος.	367
	Ἡ Λειτουργία.	370
	Ὁ Ἑσπερινός.	372
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου		373
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου		374
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα.		375
Τῷ Σαββάτῳ ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.		376
Τῇ Ι' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα		377
Τῇ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα.		378
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς		379
Τῇ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα.		380
Τῇ Σ' Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.		381
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ᾿Εβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορ- τῆς τοῦ Πάσχα.		383
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.		384
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συν.		386
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐξ ἡμῶν (Μνήμη τῶν Κεκοιμημένων)		387
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.		389
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.		393

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ ταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκατίστου Ὑμνου.	395
Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τάξις τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Παθῶν.	401
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἑγκαίνων Ναοῦ.	409
ΤΕΛΕΤΗ ΛΙΣ ΑΝΑΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου	419
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΙΘΑΦΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμηνικὸν Θρόνον	421
Η ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΕΛΕΤΗ τῆς ἸΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α' Σεπ.	423
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν.	425
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πατρι- άρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ.	427
Περί ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ.	430
Περί ΣΥΛΛΕΙΤΟΡΓΟΥ.	432
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας.	434
Περί Μνημοσύνης.	440
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἡτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων	
ΙΗ' ἀκινήτων Ἑορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ Τριμήνου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.	441
Ὁ Ἑορτοδρόμος Πίναξ	445

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη ἡ Θ' ὥρα ἐστὶ σφραγίς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἤδη ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ᾖ Δεσποτική ἢ Θεομητορική ἑορτὴ ἢ μετέορτος ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ Ἁγίου· εἰ δὲ μὴ, τὸ τοῦ τυχόντος Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς*. Δέξα *Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν*. Καὶ νῦν *Τὸν Ἀμυνὸν καὶ Ποιμένα*. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*· τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἡ Ἑπακοὴ τοῦ Ἦχου. Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομαδίᾳ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Πάσχα Θ' ἤτοι τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτ' ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπώθῃ. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἑσπέρας, πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀ-

ποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τρίψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον καὶ Κοντάκιον* *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολουθῶν αὐτοῖς. Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (ἴδρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν § 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἧς ἐλέχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὁρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνούμενη εὐχή, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*¹, ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, πρὸ τῶν ὁποίων ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δὲ² καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγιγνωσκόμενου Ἐξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπεστέρα δοξολογία

1. Ὁφείλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυνῆσαι καὶ ἱσχυοθῆναι τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τοῦτο ἱποτίθῃ μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παρανομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καινῆς Δευτέρας, ὡς συνήθως, ἐκφωνοῦντες *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τούτου διὰ τοῦ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ* ἐστὶ παράτυπος νεωτερισμός· ἀλλὰ νῦν εἴθισται παντοχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον· μόνον ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν* *δόξα σοὶ* μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς* σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

τοῦ Θεοῦ τυγχάνων⁸, ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ ὁλοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνησωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χορῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως

3. Ὅτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυνάψωμεν ἐνταῦθα πρὸς συχνὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντὸς χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστὶν ἐγχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Τίνας ἔνεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνκεται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὧδης μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκούσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ραθυμότερους ὄντας καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δυσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν ἐκεῖθεν οὐχ ἡδέως ὑπομένοντας κάματον, ποθεινότερον ποιῆσαι τὸν πόνον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἰσθησὶν ὑποτεμέσθαι, μελωδίαν ἀνέμιξε τῇ προφητείᾳ, ἵνα τῷ ρυθμῷ τοῦ μέλους ψυχαγωγούμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱεροὺς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνους· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀνίστησι ψυχὴν καὶ πτεροὶ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελᾶν τῶν βιοτικῶν ὡς μέλος συμφωνίας καὶ ρυθμῷ συγκείμενον θεῖον ἔσμα. Οὕτω γοῦν ἡμῶν ἡ φύσις πρὸς τὰ ἔσματα καὶ τὰ μέλη ἡδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ ὑπομάρζια παιδία κλαυθυριζόμενα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμίζεσθαι. . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ ὀδοιπόροι καὶ γηπόνοι καὶ ναῦται, τῷ ἔσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόνον παραμυθῆσασθαι σπεύδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλους ἀκούσειε τῆς ὧδης, ῥᾶον ἅπαντα ἐνεγκεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπονα. . . Ἀπὸ τῶν ψαλμῶν τῶν πνευματικῶν πολὺ μὲν τὸ κέρδος, πολλὴ δὲ ἡ ὠφέλεια, πολὺς δὲ ὁ ἁγιασμὸς καὶ πάσης φιλοσοφίας ὑπόθεσις γένοιτο· ἀν' τῶν τε ῥημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίροντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα ψαλλοῦση ταχέως ἐφιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν. . . Ἐνθα μὲν ἔσματα πορνικὰ δαίμονες ἐπισωρεύονται, ἐνθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐφίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάζει. . . Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλοσάμου πλήσαντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἴ τις ἀπὸ τῶν αἰδεσμάτων γένηται κηλὶς, παρασυρεῖσα καθαρὰν δεῖξῃ τὴν τράπεζαν, οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀντὶ βαλοσάμου τὸ στόμα ἐμπλήσαντες μελωδίας πνευματικῆς, ἵνα εἴ τις ἐγένετο κηλὶς ἀπὸ τῆς ἀδηφαγίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελωδίας ἀποσμήξωμεν ἐκείνης καὶ λέγωμεν κοινῇ στάντες· «Ἐὐφρανas ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασι

καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρις κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὁρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχούσης, ἡ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφε-

του. . . . Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, ἔνδον τὸν Χριστὸν δι' αὐτοῦ καλοῦσιν. Ὅπου δὲ ὁ Χριστός, δαίμων· μὲν οὐδεὶς ἐπεισελθεῖν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ παρακῦψαι τολμήσειέ ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ ἀγάπη καὶ πάντα ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἤξει τὰ ἀγαθὰ . . . Ἐνθα ψαλμὸς καὶ εὐχή καὶ προφητῶν χορεῖα καὶ διάνοια τῶν ἀδόντων θεοφιλῆς, οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι τὴν σύνοδον ταύτην προσεipῶν Ἐκκλησίαν. Κἂν μὴ εἰδῇς τὴν δύναμιν τῶν ρημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παιδεύσον τὰ ῥήματα λέγειν· ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ῥημάτων ἡ γλῶττα ὅταν μετὰ προθυμίας ταῦτα λέγῃται. Ἐάν εἰς ταύτην λαοὺς καταστήσωμεν τὴν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόντες οὐδὲ βραθυμοῦντές ποτε ποιησόμεθα τὴν καλὴν ταύτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθνους καὶ ἀκοντας ἡμᾶς ἀναγκάζοντος καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν καλὴν ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν. » (Χρυσόστ. Ἑρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ' ἐκδ. Migne τόμ. 55).

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει· «Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμειξεν, ἵνα τῷ προσηνεῖ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν λόγων ὠφέλιμον λαμβανόντως ὑποδεχώμεθα κατὰ τοὺς σοφοὺς τῶν ἱατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ εὐσηρότερα πίνειν διδόντες τοῖς κακοῖς τοῖς, μέλιτι πολλάκις τὴν κύλικα περιχρίουσι . . . «ψαλμὸς γαλήνη ψυχῶν, βραβευτὴς εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων. . . . ψαλμὸς φιλίας συναγωγός, ἔνωσις διεστῶτων· ψαλμὸς νηπίοις ἀσφάλεια, ἀκμάζουσιν ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέροις παρηγορία, γυναιεὶ κόσμος ἀρμοδιώτατος, ἀνάπαυσις κόπων ἡμερινῶν, ἐκκλησίας φωνή».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύρου· «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελωδίας τὴν ὠφέλειαν ἡ θεία χάρις κεράσασα, τρίπόθητόν τε καὶ ἀξιέραστον τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νύσσης· «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὕσα ἡ μουσική, τούτου χάριν ὁ μέγας Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τὴν μελωδίαν κατέμειξεν ὅσῳ τινα μέλιτος ἡδονὴν τῶν ὑψηλῶν καταχέας δογμάτων».

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βᾶσιν τῶν μερικῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ἔψαλλε τοὺς Ψαλμοὺς, ὡς σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

ξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ἐπι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανίων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα ψάλλονται· ἐπίσης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανίων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὐταὶ συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγούνται ὁμῶς ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύχη αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις ταῖς ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῇ ἐβδομάδος συμπίπτουσιν, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἢ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ' ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν Ψαλμῶν *Κύριε ἐκέκραξα*⁵, *Φωνή μου πρὸς Κύριον*, *Ἐκ θαθέων ἐκέκραξά σοι*, καὶ τὸ *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*, ψάλλονται

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἑορταὶ, ὡς μετέχουσαι καὶ τοῦ χαρακτήρος Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμφαίνουσι τι ἐξαιρετικόν· διὸ καὶ κατὰ πολλὰ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὑπεροχὴ αὐτῶν.

5. Ὅτε ἀρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλον τὸ *Κατευθυνθήτω ἡ προδευχή μου*, ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμιάμα καὶ θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαόν κατὰ τὴν τάξιν· καὶ ἐὰν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Ἐξοδον, ἐνδύεται εὐθὺς κατὰ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* καὶ τὸ φελώνιον, εἰδὼς ὅτι θυμιά φέρων τὸ ἐπιτραγήλιον μόνον.

πλήρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς διατεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Κύριε καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνῃ ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στιχηρῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ἙΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὅρθρον ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἥτοι Στιχηρὰ, Δοξαστικά, Ἀπολυτίκια, Τριαδικὰ, Καθίσματα, Ὑπακοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἰκοί, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινὰ, Μακαρισμοὶ κτλ., ἅτινα καὶ προηγουμέναι τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως· ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', εἶτα ε' τῆς τυχεύσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ε' καὶ μεθεόρτα ἢ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἥτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυφαίων, Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινὶ Κυριακῇ Τριφίδιου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ψάλλονται κατ' ἐξαίρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερῇται Δοξαστικοῦ, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Καταλιμπάνονται δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανίων, τῶν Βαχίων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ κδ' τοῦ

Δεκεμβρίου, ὅτε ὁμοῦς ψάλλεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ δ' τῶν Αἰνῶν Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἄν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον Θεαρχίῳ πνεύματι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἀγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν συμπέσῃ ὁμοῦς τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαρίου ἡ') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαιρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς. Εἰ δ' ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἡχοῦ Θεοτοκίον· εἰ δέ ἐστι μεγαλομάρτυς καὶ συμπίπτει ἐν τινὶ μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, καὶ τυχῶσι Θεομητορικαὶ καὶ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ (ἐξαιρουμένων τῶν δύο ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ

Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανίων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Κόριος ἐβασιλευσεν· ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἥ καὶ ἐν οἰαδῇτινι ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθέορτοι Ἑσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τίς Θεὸς μέγας, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Ἀνάστα ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεία, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικαὶ καὶ Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἥ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων· καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ τὸ *Σοφία· πρόσχωμεν*· τὰ Ἀποστολικά δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν.*

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἄν ὑπάρχη Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἐρχονται φέροντες εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἱστανταὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου εἰσὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ *Ἑλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...* Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην κτλ., οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πραιά τῇ φωνῇ τὸ *Κύριε ἐλέησον ὡς ἡ τάξις*· ὁ Ἱερεὺς *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.* . Μ. Προκείμενα ψάλλονται ὡσαύτως καὶ

ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκωσταρίῳ. *Εἰρήνη πᾶσι· ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματί σου· ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν . . . ὁ χορὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) Δέσποτα Πολυέλεε . . .* εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμῷ σταυρωειδῶς στρεφόμενος περὶ τοὺς ἄρτους καὶ ψάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε . . . Ἐν πάσαις ἀνεξαιρέτως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων μνήμαις, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ Θεοτόκε Παρθένε. Ἀλλ' ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλήσων· ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... εἶτα ψάλλεται τρίς τὸ *Πλούσιοι ἐπὶ τῷ Χρυσῷ, καὶ μετ' αὐτὸ τὰ Ἀπόστιχα.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

12. Τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου αὐδέποτε καταλιμπάνονται καὶ τυχῶσι Θεομητορικαὶ ἑορταί, προεόρτιοι ἢ μεθεόρτιοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἡχοῦ πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ δ' Ὑπὸ τῇ Πάσχᾳ ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. —

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν προεορτίων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιάρχων (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται μόνον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἀνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ψάλλεται Δόξα τὸ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ δταν συμπίπτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαΐων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριφῶδου Ἀπόστιχα, Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχα, τότε ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπίπτουσαις Ἀγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου σύμφωνον τῷ ἡχῷ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς τιнос ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων Θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντὸς τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπίπτουσαις μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ ὅποσον μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

14. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Νῦν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρις κατὰ τὸ σῶνθηες αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ εὐθὺς ἔπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15 Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν

ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπίπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσει τὸ Ἀναστάσιμον ᾠδὴ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτουσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ᾠδὴ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεόρταις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἀφ' ἐσπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρῶτ' δὲ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμης τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικὸν Ἁγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγόμενη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη· ὁ Διάκονος Σοφία, ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὦν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· ὁ προϊστάμενος Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν πλίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων ὁ Χορὸς Ἀμήν (Ἀρτοκλασίας ὁμῶς ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κέριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ χορὸς ἀμήν· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοί. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς

θεός ἡμῶν, τὰς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφῆτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφώνων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν δόλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωάννη καὶ Ἀννης [εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη Δοξαστικόν], καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος⁶. Εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν⁷. Αὕτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)· ἡ αὕτη καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἐκάστη δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν ἐν τῇ Ἀπολύσει, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱεροῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόρτοις αὐτῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπόλυσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχεύσης ἑορτῆς· ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν κτλ. Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἰψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἑορτή, καθότι καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγομεν τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, ἅτινα, ὡς εἰπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ Ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρὰ, ἥτις λέγεται τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' ὥραν καὶ μετὰ τὸν μι-

6. Ἡ αὕτη Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην τὰ εἰς τὴν Ἀπολύσει.

κρὸν Ἑσπερινὸν ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρῶτ' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις αὕτη· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν . . . Ἄν ὁμοῦς ἔπηται τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης . . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν) τὸ Δι' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξώμεθα.

Ο Ο Ρ Θ Ρ Ο Σ *

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας προηγείται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὸ τῶν πέντε ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἅτινα εὕρηνται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐπέχει

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀνέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὀρθρῖν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ψαλμωδιῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθη πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνωδὰ ἐσσι καὶ σύμφωνα· ἐκ νυκτὸς γὰρ ὀρβρίζει παρ' ἡμῖν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόνῳ καὶ θλίψει καὶ συνοχῇ ὑακρῶν ἐξομολογούμενοι τῷ Θεῷ τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ψαλμωδίαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διανεμηθέντες ἀντιπάλουν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῶν λογίων ἐντεῦθεν κρατύνοντες, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικούμενοι·

ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προϊστόμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεὺς Οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ, κτλ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἰτα φάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν· μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὐθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ· εἰτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ Θεός . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὅπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. . . κτλ. τὸ τέλος Εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐθὺς τὸ Δι' εὐχῶν 9.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα φάλλεται ἡ Διτὴ τῆς ἑορτῆς ἡ ἢ τοῦ Ἀγίου, μετ' αὐτὴν τὰ Ἀξιόν ἐστιν. . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόσεις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἡχοῦ Ὑπακοῆς

ἔπειτα πάλιν ἐπιτρέψαντες ἐνὶ κατάρχειν τοῦ μέλους οἱ λοιποὶ ὑπηχοῦσι· καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ψαλμωδίας τὴν νύκτα διενεγκόντες, μεταξὺ προσευχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ὑπολαμπούσης, πάντες κοινῇ ὥς ἐξ ἑνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἑξομολογήσεως ψαλμὸν ἀναφέρουσι τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μετανόιας ποιοῦμενοι. Ἐπὶ τούτοις λοιπόν εἰ ἡμᾶς ἀπεφεύγετε, φεύξεσθε μὲν Αἰγυπτίους, φεύξεσθε δὲ καὶ Αἰθίους ἀμροτέρους, Θηβαίους, Παλαιστίνους. Ἀραβας, Φοίνικας, Σύρους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐφράτῃ κατφυγισμένους καὶ πάντας ἀπαεσπλῶς παρ' οἷς ἀγρυπνίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιναὶ ψαλμωδαὶ τετίμηνται.» (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειαν κληρικοῖς· ἑκδόσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτο ἐστὶ τῆς μοναχικῆς τάξεως λείψανον, ἀναφερόμενον εἰς τοὺς παρισταμένους μοναχοὺς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προεστώτος (Ὅρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

φάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ ὅταν τύχη ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἀγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαν- τῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ) τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαιρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς ψάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ., ἅτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμέ- ραν Ὁρθροῖς.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. ὡς ἀνωτέρω μετὰ τὸν Ν' φάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορ- τῆς· εἰτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱε- ρεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός ... ἡ Ἀπόλυσις, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Αὕτη ἡ διαταξὶς ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἢ Θεο- μνητορικὴ ἑορτὴ, ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα Μεσονυκτικοῦ τόπον ἐπέχει τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ . . . Προ- λαβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (δρα § 3 σημ. 4 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα εἰς τὸ Λυχνικόν).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπε- ρινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέ- χρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός μέχρι τῆς Ἀναλή- φεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός εὐθὺς Χριστὸς ἀνέ- στη τρίς, Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ ... Παραγία Τριάς... κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἰσέρχε- ται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκ- φωνεῖ μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, Εὐλόγητος ὁ Θεός ἡμῶν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν ὁ Ἀναγνώ- στης τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε Δόξα Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυ- ρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά. ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. τὸ τέλος Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος . . . καὶ ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . . κτλ., ὁ δὲ Προεστάμενος λέγει τὸν Ἐξαψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου μετὰ

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαθείας. Ὁ Ἐξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τετράκις ἀπὸ τοῦ 6' δι' λέγονται οἱ ὠρισμένοι στίχοι Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ. — Πάντα τὰ ἔθνη ... — Παρὰ Κυρίου ἐγένετο... Ἐἵτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ 6' προηγείται τὸ Δόξα πατρὶ ... καὶ εἰς τὸ γ' τὸ Καὶ νῦν... Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις Κυριακαῖς ψάλλεται δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἦ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνὰ μίαν ὡσαύτως φορὰν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον σύμφωνα τῷ ἡχοῦ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τετράκις ἀνὰ τρεῖς εἰς ἡχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρεῖς

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρεῖς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια τρεῖς.

δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια τρεῖς.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων αὐτοῦ (Μακάριοι οὗς ἐξελέξω ... Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι μάρτυρες ... Δόξα Μνήσθητι Κύριε· Καὶ νῦν μῆτηρ ἁγία.

Τὰ δύο Σάββατα τῶν ψυχῶν ἐν μὲν τῷ ἑσπερινῷ τὸ Ὅ βάβα σοφίας, Δοξα τὸ τέλος. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τὰ αὐτὰ, προφαλλομένου τοῦ Ἀλληλοῦκα μετὰ τῶν Στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχο-
λογεῖται πρὸ τῶν Καθίσματων ἐκάστης Στιχολογίας, ὃ δὲ Πολυ-
έλεος (δταν ὑπάρχη) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας,
τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν καιροῦ
κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ
τοῦ Ὁρθρου τὰ ὠριτμένα τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου
ὥς καὶ ὁ Πολυέλεος (δταν εἶνε ἑορτὴ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἀμω-
μος (δταν εἶνε φιλή Κυριακὴ μετὰ Ἀγίου μὴ ἑορταζομένου).
Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΑΔ'
καὶ ΡΑΕ' Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὁ ψαλμὸς ΜΔ' Ἐξηρεῖ-
ξάτο ἡ καρδία μου, τῶν δὲ ἑορταζομένων Ἀγίων, οἱ ἔχοντες
Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους δι'
ἐκάστην ἑορτὴν, εἰδεμὴ, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΑΔ' καὶ ΡΑΕ'.
Ὁ ψαλμὸς ΡΑΓ' Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἀναγινώσκεται
τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ
καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνά δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ
Μ. Τεσσαρακοστῇ ἀνά τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Α' ἐβδομάδα τῆς
Τεσσαρακοστῆς πληροῦται δις ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑσπερινοῦ τῶν Βαῶν μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἁ-
παξ. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὑπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαβ-
βάτου τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης,
ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνά δύο Ἀνα-
στάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήχου.
Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρ-
τοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Αποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στι-
χολογίᾳ πάλιν ἀνά δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται

τὰ τῆς ἑορτῆς γ'. Στιχολογίας Κάθισμα οὐχ ὑπάρχει τότε. Ἐταῖς μνήμαϊς τῶν ἡττον ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ ἐχόντων Λιτὴν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, οἷον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνά ἐν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἔπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἰτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις· *Οὗι ἡνλόγηται*, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἰτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς *χρῆμα, Δόξα ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ὠρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὁμοῦ καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς· (Ἴδε τὴν ἰδιαίτεραν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, κἂν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωῆχου Κανόνες ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακάς, ἤτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἰρμὸν πρῶτα Τροπάρια εἰσιν Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγομεν στίχον Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὁκτωήχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακάς ἤτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὁκτωήχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἑορτῆς· ἐν ὅμως ἔχῃ ἡ ἑορτὴ δύο Κανόνας, ψάλλονται ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ ἐκάστης Ὡδῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, εἰ μὲν εἰσι μεθέορτα, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'· ἐξαιροῦνται αἱ ἑορταὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνας προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαιτέροι. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνας προτάττονται οἱ τῶν προηγηθεῖσων ἑορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανόνας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡ-

κάστην ἀναγινωσκομένους Κανόνας, προεφάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὠδῶν τοσοῦτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἐκάστης Ὠδῆς, προφάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ Θεομητορικά, Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἁγίων, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸν Μέγαν κανόνα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρωσίων Μαρτυρικά, Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σὺν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, ἧ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, ἧ Καὶ τὸ Μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριψδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς τὸ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ θ' Ὠδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προφάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα Καὶ νῦν· οὐδὲν ἥττον ὁμῶς καθ' ἀπάσας τὰς μεθεορτούς ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, προτάσσεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῇ Γ' ὨΔῇ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὠδῆς Αἵτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, προαναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὁκτωήχου, καὶ εἰτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακάς τοῦ Τριψδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἁγίων.

Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεορτοῖς Κυριακαῖς πρῶτον ψάλλεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἁγίου Κάθισμα, εἰτα τὸ προεορτίον ἢ μεθεορτόν.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κ νόμος Αἰτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου· ἐξαίρουνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηχοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατέρων, ἡ περὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαίρουνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταὶ, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου), τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προαναγινώσκεται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστασίμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὁδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηχοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μετὰ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἤτοι ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς κα' Νοεμβρίου, — ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τὴν Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, — ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τῶν περιόδων οὕτω συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τὰς μετὰ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν συμπιπτούσας Κυριακὰς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τυχούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασαί τῆς τυχούσης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς

ἐορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Τριωδίου (ἐὰν μὴ ἀπεδόθῃ ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριωδίου Καταβασαί, ὡς καὶ τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἰαδήποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου, συμπιπτούσης ἐορτῆς Ἁγίου τινὸς, ψάλλονται Καταβασαί Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ἡ΄ Ὠδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἐλλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Ἄγνος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ . . . οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ἐπιτεταί τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Κχι νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ¹⁰ Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς . . . Ἐν δὲ ταῖς τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν' ἀντὶ τοῦ Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ Θ΄ ΩΔῃ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΥΝΕΙ Ἡ ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς

10. Τὸ Σῶσον ὁ Θεός ἀνήκει τῷ Ἱερεὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διαταξίν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ τελεῖ τότε τὴν Προσκομιδὴν, ἵνα μὴ διακόψῃ αὐτήν, ἐπετράπη φαίνεται καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα ἢ τάς αἰς δὲ τῆς τηρητέας, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὀφείλει ἀμβάνων ὑπ' ὅψει ταύτην, νὰ σταματήσῃ αἰς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ νὰ εἴπῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Σῶσον ὁ Θεός.

τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακᾶς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυχούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν *Τὴν Τιμιωτέραν* εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασίων. Ἐν ταῖς μεγάλας Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἑβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, ἡ θ'* Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἑορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὡδὴ αὐτῶν ἀνευ τοῦ *Τὴν Τιμιωτέραν* πλὴν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου (ἰσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια) τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγεῖται τὸ *Μεγαλύνει* καὶ ἔπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ, ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ *Μεγαλύνει* οὐ χωρεῖ ποσῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ *Μεγαλύνει*. Τὴν δὲ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ, καὶ ἂν τύχῃ, ψάλλεται ἐλὼνληρος ἡ θ' ὥδὴ ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἀνευ τοῦ *Μεγαλύνει*. Περὶ τοῦ *Τὴν Τιμιωτέραν* δὲ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σελ. 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσεται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἂν συμπέσῃ Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων οὐ προηγεῖται ἡ δια τοῦ Ἀγίου Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τῆς Κυριακῆς ἰδίον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ δταν τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλᾶριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἰτα τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἰτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθεόρτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἀγιος Κύ

ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν'), ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐμὼν μελὼν χειρὶ σου ἅπαξ, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον ἔαρ μυρίζει, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς τὸ Σαρκὶ ἐπνώσας, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ψάλλεται (ἀνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος, ὡς προσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου πρῶτον, εἴτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνῃ ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βασιφόρος στερεῖται ἰδιαιτέρου Ἐξαποστειλαρίου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, ἀνευ τοῦ Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐχὴ τῶν Βασιῶν, καὶ εὐθύ· οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ Πᾶσα πνοή. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακαινησίμον ἐβδομάδα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον λέγεται ἀνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος...

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ Αἰνῶν

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἰνούς ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἴτα τῆς τυχούσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ'. ὅταν τύχῃ δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθεόρτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ'. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρῶτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν ταῖς δυσὶ πρῶταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', ἐν δὲ ταῖς ἐτέραις δυσίν, ἦται τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὁσάκις ἂν ἐπῇται Ἐξαποστειλᾶριον· εἴτα λέγεται ὁ στίχος Ὑψούτε Κύριον... καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον· λέγεται δὲ τρίς τὸ Ἅγιος Κύριος... τῇ Κυριακῇ τῶν Βασιῶν καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀντὶ Ἐξαποστειλαρίου.

τυχούσης τῇ Γ' Κυριακῇ, τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', τυχούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἄν αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· ἐν τύχῳσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'· ἐν δὲ τύχῳσι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἰνους ψάλλονται δύο Στιχηρά τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἀγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ὥς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, Δοξαστικὸν τῶν Αἰωνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, καθότι τὰ ἑνδεκα Ἑωθινὰ Δοξαστικά, ὡς καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, εἰσὶν ὁλονεῖπεν περίληψις τῶν ἑνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἑωθινῶν Δοξαστικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἑωθινὰ ὡσαύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς Κυριακαῖς, ἧτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπέτῃ τῇ ε' Ἰανουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ αὐτὰ εἶναι αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Συναξὶς καὶ ἡ Ἀποτομή), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ιδ', ἡ ἑορτὴ ἐκάστου τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Ταξιάρχων καὶ ἡ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ μὴ μὴ τῶν τύχη ἔξω τοῦ Τριωδίου καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου, εἰθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἀγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναὸς, ἢ πανηγυρίζεται ἐπι-

σήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἐξω τοῦ Τριφδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς κε' Ἰανουαρίου, χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἀγίας διὰ τὴν τελουμένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἀγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἰνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἀγίων, εἰτα Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαιρέσεων, ὥς ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων, Καὶ νῦν ψάλλεται πάντοτε εἰς ἦχον β' τὸ Θεοτοκίον Ὑπερευλογημένη, καὶ ἐν τύχῃ καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαιρουνται αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαί, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Ὑπερευλογημένη, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι, μετὰ τὸ Δεῖξαι τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν Ἑωθινόν.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαις τῶν προειρημένων ἁγίων ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἰνους Δοῦσαι τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα· ὡσαύτως καὶ διὰ

αὶ τῶν προμνησθέντων Ἀγίων μνήμαι τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μὲν τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἂν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμαϊς Ἀγίων συμπιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσις προεορτίων ἢ μεθεορτίων, Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἴνους μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα οὐ λέγονται ταῖς Κυριακαῖς

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνημας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ἐν τῷ Ὁρθρῳ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Δοξολογία εἰς ἤχον τοῦ Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται χῦμα ἡ μικρὰ Δοξολογία Σοὶ δόξα πρόπει. μεθ' ἣν ἔπεται ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐξ ομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται ἀλλὰ μετὰ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα τὸ Χριστὸς ἀνέστη πρὸς κατὰ τὸ σῶνθες αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀποδόσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μέ-

θεόρτους Κυριακὰς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριψύλου (πλὴν τῆς τῶν Βα-
 τῶν) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρας Κυριακὰς τοῦ Πεντη-
 κοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολο-
 γίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρ-
 θρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρία· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 ἐβδομάδος τυχούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς
 τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαίτερον ἐκάστης
 ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου, καθ' ὅλην δὲ
 τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καὶ τὴν Ἀποδόσιν τοῦ Πάσχα τὸ
 Χριστὸς ἀνέστη ἀναπληροὶ καὶ τὴν Δοξολογίαν τὸ Ἀπολυτίκιον.
 Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα
 (ἐξαιρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζό-
 μενος Ἅγιος ἂν τύχη ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπο-
 λυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης
 Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἐκάστης Δε-
 σποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ
 τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν
 τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς,
 ἂν μὴ προηγῇται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ τέλει
 τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τοῦ Ἀπολυτικίου,
 ὅπῃ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ὤρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι μετὰ τῶν ὁκτῶ Ἀναστασιμῶν τῆς Ὀκτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃσι προεόρτια ἢ μετέορτα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων, ψάλλονται πρὸς τοὺς τέσσαρας τῶν Μακαρισμῶν Τροπαρίους, καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἀγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃσιν· ἀλλ' ἐν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀποδόσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστὶ τὸ Ἀναστάσιμον Σῶσον ἡμᾶς Πῶς Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· ἀλλ' ἐν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ 6' Ἀντίφωνόν ἐστὶ Σῶσον ὁ ... ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς ὁ ἐν ἀρχαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰθίσται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαραλλάκτως καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξιν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχῃσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικά, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεσθαι τῷ Κυρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . . τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν

Ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε Ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός (Ἴδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς **Νὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.** Ἐξαιροῦνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς **Νὲ Θεοῦ** μετὰ τοῦ **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν**· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Διεποτικῶν ὁμοῦς ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν**. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς . . . λέγεται **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν**· τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἐξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμᾶς λέγεται **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν**, Ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ὡς καὶ καθ' ὅποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελεῖται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς **Νὲ Θεοῦ**, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἰθίσται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσα-

12 Καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν κυρίως εἰπεῖν οὐκ ἔχει· ἂν ὁμοῦς συμπέσῃ ἡ κυρία τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατείνεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπιούσαν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

σοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σώσον ἡμᾶς
 Ἦ δὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν κτλ. Ὡσαύτως καὶ ἐν πάσαις
 ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς
 ἐν τῷ μεταξύ τούτων συμπιπτούσης Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀπο-
 δόσεως καθ' ἐκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα,
 οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυ-
 νήσωμεν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ ἀνα-
 στάσιμον τοῦ ἡχοῦ Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγείται πάντοτε τῶν
 Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν
 ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν
 αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθε-
 ὄρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς
 ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἁγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλε-
 ται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορ-
 τῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ
 Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπί-
 πτῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορ-
 τῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀ-
 γίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐν τῇ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ
 τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως τύχωσιν Ἁγίων
 ἑορταζομένων μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυ-
 ριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ ἀκο-
 λουθῶς τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μεθεόρ-
 τοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ
 συμπίπτει ἑορταζόμενος Ἅγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν
 Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ
 Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Με-
 γαλομαρτύρων, κἂν μὴ ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας,
 οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχού-
 σης ἑορτῆς καὶ ἔπεται ὕστερον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημίσουν τελομένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται
 πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημέ-
 νων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

40. Τὰ ἐν δλω τῷ ἐνιαυτῷ καθ' ὠρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἀπὸ τῆς ἡ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναδς τοῦ Σωτῆρος* τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, καὶ τύχη Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον *Εὐφροσυνης σήμερον* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον* τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ *Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει* τῇ α' Ἰανουαρίου, *Ὁ τῶν δλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει* ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, *ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, *Ὁ μήτραν παρθενικὴν* τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, *Οὐράνιος χορός* ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου Κοντάκιον ¹³ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου*, *Ἡ πάντων χαρὰ* τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδότης* τῷ Μ. Σαββάτῳ *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας* ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες*, ὅπερ ψάλλεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ψάλλεται τὸ *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*), τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς*, τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*

13. Ἄλλ' ἂν τύχη Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ προοιτιάζον τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταβασαίαι λέγονται *Ἀνοιξὶ τὸ δόγμα μου*.

πληρώσας οἰκονομίαν· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ὅτε καταβάς· τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· εἴτα ἔκτοτε μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ Προστασία τῶν Χριστιανῶν· τῇ δ' Ἰουλίου, Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας· τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἀννης, (Ἰουλίου κέ) Προγόνων Χριστοῦ· ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθη· τῇ α' Αὐγούστου, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀλλ' ἂν τύχῃ Κυριακῇ, πάλιν τὸ Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθη· τῇ παραμονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου· τῇ ιε' Αὐγούστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοιμητον Θεοτόκον· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· τῇ λα' Αὐγούστου, Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε· τῇ α' τῆς Ἰνδικτου, Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον, Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία· τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς η' Νοεμβρίου αὐθις τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, τῇ δὲ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ Ὁ Ὑψωθείς· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τῇ Παρασκευῇ Ὁ Ὑψωθείς· καὶ τῷ Σαββάτῳ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προλάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρσιν ἡμέραις τῆς Μ. ἐβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακρινητίμου ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἐκάστη τελουμένη Λειτουργίᾳ (ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἦτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑρτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀρχά-ρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαιησίμῳ ἐβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου· τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται *Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.*

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπιπτούσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων μνήμαις, ἦτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ΙΒ', τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριφδίου) Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἀγίων. Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἐξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἦτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντὴ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἰς τινὰς ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῃ Κυριακῇ μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντήν ἐν Κυριακῇ, εἰ μὲν ἐστὶν ἐξω τοῦ Τριφδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριφδίου, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριφδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμόν, ἂν συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Ἀπόστο-

λος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἂν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἂν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἂν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱερᾷς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τρίς ὑπὸ τοῦ ὁ Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλούια μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐσωθὲν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν εἰς ἣχον βαρύν, ὃ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχριστοῦ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλούια, οὐδαμοῦ τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὑρηται, ἀλλὰ τοῦναντίον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς ἑβδομάδος ταύτης εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλούια τρίς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀφείλουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικὸς Ὑμνος τὸ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτῃ καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορά, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τῷ δὲ Μ. Σαββά.

τῷ τὸ Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχη τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὁμοῦς τὸ Τοῦ δειπνῶν σου τοῦ μυστικοῦ. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἑκάστη Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' ὁλοκλήρον καὶ ἂν τελῇται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ὅς ἐν τῷ Ὁρθρῷ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ Ἀξιὸν ἔστιν. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ Ἀξιὸν ἔστιν ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη εἰθισται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημεῖον τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὠδῇ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνθήκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Ἀξιὸν ἔστιν ψάλλεται τὸ Κάθισμα Ἐπὶ σοὶ χαίρει *Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμασι τῶν Ἀγίων ταῖς συμπιπτούσαις μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιὸν ἔστι καὶ οὐχὶ τὸ Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἤδη· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν τιμιωτέραν* στιχολογοῦμεν νῦν· ἐξαίρεσις γίνεται ὅταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ Ἀξιὸν ἔστιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε τὸν Κύριον* ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἂν μὴ συμπέτῃ ταύταις Θεομη-

τορικὴ ἑορτὴ ἡ Ἀποδόσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἡ Θεομητορικῆς. Φάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷα ἂν ἡμέρα τύχη ἡ ἑορτὴ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἷα-δήποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἐκάστη ὠρισμένα Κοινωνικά, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδοῦ του (ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅτε ψάλλεται τὸ *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*) καὶ Κυριακῇ ἂν τύχη, ψάλλεται τὸ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι*. Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἐξῆς Ἀγίων συμπέσωσι Κυριακῇ, ἀντὶ τοῦ *Αἰνεῖτε*, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικά τὰ χαρακτηρισζόντα ἕκαστον· ὡς ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκροφαιῶν Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*· ἐν τῇ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους*· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἂν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ.) Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμα Χριστοῦ*· καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαϊς τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱερατικαῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἐβδομάδος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*· τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος*· τῇ Τετάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι*· τῇ Πέμπτῃ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν*· τῇ Παρασκευῇ *Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῷ Σαββάτῳ Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ *Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἐν τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ Γεύσασθε ψάλλεται τὸ *Εἰς μνημόσυνον*. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσζάρου.*

τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθῶν, τῇ αὖ Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἐὰν ᾖ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ *Μετὰ πρόβου Θεοῦ καὶ τὸν Ἱερέα Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, ψάλλεται εἰς ἦχον β' τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ χύμα* τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν* εἰς ἦχον β' εἰρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἐκάστην ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*. Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ Ὁ βάθυσ σοφίας*. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητός εἰ Χριστέ*, ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* λέγεται τὸ *Εὐλόγησω τὸν Κύριον*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* ψάλλεται πάντοτε εἰς ἦχον β' χῦμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιασμένῃ, τῇ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς καὶ τοῦτο εἰς ἦχον β' χῦμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνει-

ται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχή *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ σιλανθρωπία πάντοτε . . .* ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, ἐν οἷς γίνεται Ἑρτοκλασία, ὡς ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἔστι δ' αὖ-
τη ἡ ἐκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχή, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ιε-
ροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον Δι' εὐχῶν
τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐστὶ τὸ ἐπισφράγισμα. Ἐν τῇ Δια-
καινησίμῳ ὁμοῦς ἑβδομαδί ἀντὶ τούτου καταλιμπανομένου, ὁ Ἱε-
ρεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας
ἐκφωνεῖ τρεῖς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἐκάστοτε
λέγων τὸ Ἀληθῶς ἀνέστη· εἰτα ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ αὐτοῦ
τριήμερῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμε-
ρον ἔγερσιν, καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χοροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις
Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται — ἀντὶ Δι' εὐχῶν τῶν ἁγί-
ων Πατέρων, — Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύ-
ριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Εν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κόριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, β' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναιου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, (ἢ Σταυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας) Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ *Εἴη* τὸ κράτος, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὁκτῶ ἡχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α'. Ἐὰν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχῃ Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερῇται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγούνται.

β'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχῃ δύο Δοξαστικά, ψάλλονται μόνον τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἀνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐὰν ὡσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνον τὰ τῶν Ἀγίων, ἀνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα, Καὶ νῦν τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ἐὰν δὲ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἀγί-

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἥτις προηγείται τοῦ Ἑσπερινοῦ. ἰδίῃ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἀρκετὰ ἐσημειώθησαν § 1.

ου, καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος Δοξαστικά, Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτικά τοῦ 6' ἤχου, Παρασχ. ἐσπέρας). Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἑσπερινοῖς Εἰσόδος οὐ γίνεται (ἐξαιρουμένων τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν). ὁθεν μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας εὐθὺς ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός, καὶ μετὰ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον ἄνευ Συναπτῆς τὸ Καταξίωσον, ἀκολουθῶς ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ὁραία Πύλη μένει κεκλεισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσέρχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Βορείου θυμιάσων εἰς τὸ Κατευθυνθήτω μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην (τοῦτου φαλλομένου αἶρεται τὸ παραπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βελῶν ἐπιτραχήλιον ἱσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον ὁ α' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ 6' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρις, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντυσμοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Κύριε

ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνὰ δέκα, ὁ Ἱερεὺς ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἐτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἰτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προσεβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βραχμίδα τοῦ βήματος ἐξακολουθεῖ, Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ καθέξης, εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς καὶ εὐθύς τὸ Δεὶ εὐχῶν· καὶ ὁ λαὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὺ ἐστίν· ὁ ἀναγνώστης τὰ Τρεπάρια, Σῶσον Κύριε Δόξα Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· Καὶ νῦν Προστασία φοβερά· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἡ ἐκφωνησις, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος, ἀκρωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρεπεῖ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Αἰτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις, Ὅτι σὸν τὸ κράτος· Καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ὁ Ν' Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν οἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι· διὰ

δὲ τὰ Μαρτυρικά, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς Παρακλητικῆς τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δὲ Τρίτῃ, Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς τῇ Πέμπτῃ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σαββάτῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικά Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου διὰ δὲ τὰ νεκρώσιμα, Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλοσθήσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε. Εἰτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ ἀρμολογίου στίχου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν (ἐὰν ὦσι δύο, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ)· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς ἐκ τοῦ Μηναιίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' ὁ Εἰρμὸς καὶ ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐὰν μὴ ἔχη ὁ Ἅγιος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἰτα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὠδαί, ἀπ' θ' αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὡδῆς, εἰτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Μηναιίου, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἐβδομάδος (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἰτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· ὁ Ἱερεὺς Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, καὶ μετὰ τὸ Σὸν γάρ ἐστι τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· ὁ Α' Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου· καὶ ὁ Β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου Ὑψίστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλη-
θειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . . .

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κέριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . .

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . .

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . . .

Γ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι Ἀλληλοῦτα.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κυ-
ριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη
τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐποίησαν.

Σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς
σοι Ἀλληλοῦτα.

Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
ἱμῶν σῶσον ἡμᾶς Ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλ

λοντάς σοι Ἀλληλούια· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (δρα ταῦτα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ, Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ τρίτῃ, Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομοι· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως², τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὁρθρον μὴ ἐπῇται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὁρα, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἰτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητός· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερεὺς, Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοὶ· τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸν Ὁρθρον, ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἔχη μῆτε Ἐξαποστειλάριον, μῆτε Αἶνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἅτινα δρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου), εἰς τοὺς Αἶνους τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν κτλ Σὸν γάρ ἐστιν καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα Προσομοία, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τύχῃ προεόρτιος ἢ μεθεόρτος Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, τύχη δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικά, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθεόρτον, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθεόρτια, Δόξα τοῦ

2. Τινὲς ψάλλουσι καθ' ἐκαστὴν Κοντάκιον Ἡ προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἁγίου, καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἢ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρῶτ', εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἔχη) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον· ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη Αἶνους, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὰ *Στιχηρὰ* τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχη, μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν* ἢ Ἐκφώνησις *Σὸν γάρ ἐστι* καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* σῶσον ἡμᾶς μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τινὲς καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντί

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ

ΕΝ ΗΜΕΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τὸ Σαββάτιον ἑσπερας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως¹, ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἶτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου*· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἐτι καὶ ἔτι*· ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος*. Εἰθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς ΡΜ' καὶ ΡΜΑ' ἥτοι τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τὸ Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας ἦχον μέχρι τοῦ *Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με*· ἀπὸ δὲ τοῦ *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου*, συμφάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου Στιχηρὰ, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου Προσόμοια μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

Διὰ τὰ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

1. Ἐν ἐκάστῃ Ἐκφώνησει τοῦ Ἱερέως καταληγούση εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ εὐλαβείας τὸ Ἀμήν· ἄλλως παραβαίνει τὸ καθήκον αὐτοῦ ὡς ψάλτου.

Τὸ β'] 'Εμε ὑπομενοῦσι δίκαιοι. ἕως οὐ ἄνταποδοῖς μοι.

Τὸ γ'] 'Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δ'] Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ε'] 'Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τὸ ς'] 'Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ ζ'] 'Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ η'] 'Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ θ'] Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ ι'] 'Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προσαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς στίχων, διότι ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὀφείλει ἕκαστος τούτων λέγειν ὁλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχη Δοξαστικὸν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· εἰ δὲ μὴ ἔχη, λέγονται τρεῖς μόνον τοῦ Ἁγίου Δόξα καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐξοδος, ὁ Προϊστάμενος τὸ Φῶς Ἰλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β'· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴν Εἰπωμεν πάντες καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξίωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ β' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται· ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προψάλλονται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι.

6'] Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρόπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

γ'] Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ θα-
λειθήσεται.

δ'] Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ
δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτο-
κίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου, σύμφωνον τῷ ᾠῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ
Προστάμενος τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον·
ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ὁ α'
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον·
ἐὰν δὲ ἐσπτάζηται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον
ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἰτα Καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ᾠῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου·
μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Σοφία· ὁ Ἱερεὺς· Ὁ
ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν· ὁ Προστάμενος Στερεῶσαι Κύριος
ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων· ὁ Ἱερεὺς
Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ. τὸ Δι' εὐχῶν, ὁ Χορὸς τὸ
Ἀμήν, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ
Προστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Βασιλεῦ
οὐράνιε παράκλητε· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι
σοῦ ἐστὶν, Κύριε ἐλέησον ἡμῶν Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, Δεῦτε προ-
σκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς, εἰτα ψάλλεται
ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχη Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας, ἐπι-
τάττεται, εἰδ' οὐ, μετὰ τὸ Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἐφεξῆς
δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέροχον ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεόν
λόγον.

Ἑμνήσωμεν πάντες θεοπροεπῶς ἡσμασιν ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱὸν, Ἀχραντε Παρθένε (ὅρα ἐν τῷ Ὠρολογίῳ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ Ἀγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐὰν ἐορτάζεται, εἴτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν . . . Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἰπόμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν. . . ὁ Χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ ἄρχεται ὁ Ὁρθρος.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ Ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερὰ. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, καὶ ὁ Προεστὰς ἀρχεται τοῦ Ἐξαφάλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροωμένων καὶ μηδενὸς μῆτε ὑπὸ βηχὸς μῆτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατανυκτικὴν προσευχὴν ταράττοντες, ὡς διαγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἐξαφάλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετράκις τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεῖν ἡμῖν εἰς τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὠρισμένων ἀπὸ τοῦ ὁστίων Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ εἰρη

ἐκτάλῳσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνῶσάν με αὐτοῖς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται, ἐὰν δὲ ἡ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἀπαξ, εἰτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ ὢν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ἀναγινώσκειται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἡ ἑορταζόμενος), εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἀμωμος· μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειρὰν, ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Κάθισματα, ψάλλονται τὰ τῆς γ' Στιχολογίας². εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἰτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι *ἡλόγηται καὶ δεδόξασται*· ἀκολουθῶς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· μετ' αὐτὸ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνας, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου ἀνά δ' Τροπ. ἀφ' ἐκάστης Ὠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἰρμὸν, Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἰτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἐὰν ἡ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε', ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἰτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίας· μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Ἱερ. Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἅγίοις ἐπαρᾶπαύῃ· οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα προῆ εἰς ἡχον ε' ἐκ τρίτου, ὁ Διάκ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ ... ἁγίου Εὐαγγελίου ... Πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἑωθ. Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὴν δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι· καὶ ὁ Προεστάμενος λέγει τὸ Ἀνάστα

2. Ἐὰν ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἢ ἐκ τῶν ἐπισημότερον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐφημουμένων, καὶ ἐν ταῖς δυοῖν πρώταις στιχολογίαις τῶν Καθισμάτων. ψάλλονται ἀνά ἓν ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.

σιν Χριστὸς θεασάμενοι, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἰ. Εὐ-αγγελίου καὶ ἱσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Προϊστάμενος ἀσπάζεται τὸ Εὐαγ., εἶτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ν' Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων· ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεός. . . καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Εἶτα ὁ Ἱερ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνὰ τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοὺς, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἦ-χον τῶν Καταβασίων, Τὴν τιμιωτέραν προτάττοντες ἕνα ἑαστον ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α'] Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλία-
σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῇρι μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Β'] Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ
γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν.

Γ'] Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Δ'] Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Ε'] Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπει-
νοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν.

ς'] Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆ-
ναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμωτέραν.

Καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταβασία. Εἰτα ὁ Ἱερεὺς ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἰτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἰὰν δὲ ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχη Ἐξαποστειλᾶριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλᾶρια ψάλλονται οἱ Αἶνοι· ὁ α' Χορὸς Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· ὁ β' Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοὶ αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Αἶνων ἢ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α'] Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β'] Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ε'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ϛ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ'] Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η'] Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη Αἶνους, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Ϛ' καὶ ἡ στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἰτα Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυστικῶς τὴν Ἐκτενὴ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· ἔτι ὁ

Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν . . . Εἰρήνη πᾶσι· ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνειτε· ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε, ἀγίε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· τὴν Ἐκφώνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ τὴν Μ. Ἀπολύσιν. Ὁ δὲ 6' Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε· καὶ οὕτως ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς· ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν μετὰ μέλους· ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἐκάστῃ Αἰτήσῃ τὸ Κύριε ἐλέησον· μετὰ τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ δ'· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ψαλμοῦ ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὸν τὸ κράτος· καὶ ὁ 6' Χορὸς ἀρχεται εἰς ἤχον 6' Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ ὁ α' Χορὸς ἀρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως·

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆναι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ 6'. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Ὁ 6'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν

ἡ ἀναστάσιμα Στιχηρά, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὁμῶς ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ δ' πρῶτα ἀναστάσιμα Στιχηρά, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἑτερα δ').

Ὁ ε'. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρῶνται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ β'. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ὁ α'. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ ἐπώσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ β'. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἰτα ὁ α'. Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκονος *Σοφία. ὁρθοί. Ὁ α' Χορὸς Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . σῶσον ἡμᾶς Πτὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ὁ β' Χορὸς συμπληροὶ τοῦτο λέγων Ὑάλλοιτάς σοι, Ἀλληλοῦτα· ὁ α' Χορὸς τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἤχου, ὁ β' τὸ τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἐλέχθη καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κεντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν . . . ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, εἰτα ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος³, μεθ' ὃν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλοῦτα ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ᾖ ἕτερος Διάκονος) Σοφία, ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερ. Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ Πνεύματί σου, ὁ δὲ Διά-*

3, Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ ἀνάσκει Διάκονος λειτουργοῦντος, λέγεται ὑπ' αὐτοῦ.

κον ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος⁴ λέγει Ἐκ τοῦ κατὰ. . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀναγνώσμα, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ἢ ἄλλος διάκονος) Πρόσχωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλ. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. . . μετὰ τῶν κατηχουμένων, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκάστοτε τὴν ὠρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι. . . ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαθείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουδικὸν Ὑμνον.

Οἱ τὰ Χερουδίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες πᾶσαν τὴν διωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ 6' Χορὸς) ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν Εἰσόδον τῶν Ἀγίων, ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματι σου.

Ὁ Διάκονος Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ α' Χορὸς Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Διάκονος Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μετ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβον· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ α' Χορὸς Ἐλεον εἰς ἡγνης, Θυσίαν αἰρέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰη μετὰ πάντων ἡμῶν.

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεὺς· ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ οὐχὶ ποτὲ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος, ὥς τινες ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις χρόνοις ἐξ ἀγνοίας ἢ φιλοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγῃσι.

Ὁ 6' Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ 6' Χορὸς Ἀξίον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα κτλ.

Ὁ α' Χορὸς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββαθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὠσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεὺς Λάβετε, φάγετε τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα.

Ὁ 6' Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου.

Ὁ α' Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ 6' Χορὸς Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἧχον 6' μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνησθῆτι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον ὁ Διάκ. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πάντων οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον ὁ Ἱερ. Καὶ ὁδὸς ἡμῶν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν. Καὶ ἐστὶ τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου ὁ Διάκ. Πάντων τῶν ။γιῶν μνημονεύσαντες κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ. ὁ Προστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεῖα· εἰτα Εἰρήνη πᾶσι οἱ Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλαθροπλίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ။γίοις οἱ Χορ. Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν καὶ ἀρχεται ὁ 6' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἧχον τῆς ἡμέρας τὸ Κοινωνικὸν Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλούια,

μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἐμφανισθεὶς ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Πυλῶν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, ἐκφωνεῖ. *Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε·* ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ, *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ α΄ Χορ. ψάλλει εἰς ἦχον β΄ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν·* ὁ Ἱερεὺς λαβὼν καὶ ὑψῶν τὸ ἱερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·* εἰτα στρέφων πρὸς τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως· *Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορ. Ἀμήν,* καὶ ὁ Διάκον. Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἀγίων, καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἀγαπῶν ἡμῶν· ὁ Διάκ. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν τοῦ Κυρίου δεηθώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς·* ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμειον εὐχὴν· *Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε· μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρίς γῦμα, ἀλλ' εὐλαβῶς, εἰς ἦχον β΄ τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἵματος·* εἰτα ὁ Διάκον. *Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς·* ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογία Κυρίου καὶ εἰλεος αὐτοῦ εἶθαι ἐφ' ἡμᾶς·* ὁ Προστάμενος λέγει τὸ *Στερεώσαι Κύριος, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Ἱερεὺς πάλιν Δόξα σοι ὁ Θεός· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν* κτλ. εἰς τὸ τέλος *Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ὑμῶν· οἱ Χοροὶ Ἀμήν,* καὶ ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱεουργοῦντος χεῖρα καὶ λαβόντες σὺν τῷ ἀντιδῶρῳ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτ' τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιανὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, Δόξα θείᾳ χάρις, Καὶ νῦν Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἰσόδος Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Πρεκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργὸς, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στέλος, τῆς Θεοτόκου Χαίρε κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα αὐτὰ σειράν, ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἀφ' ε' Τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρήτω, πάντα ὡς Θεῶ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταδασαί Σταυροὶ χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκρίτης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτω Σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί· Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιών ἐστίν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησόν τὸν στέφανον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἀγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ Ἀπολυτίκια τοῦ Ὁσίου, τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιών ἐστίν εἴτα, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δις, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός.

ἀπαξ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασα ἡτάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας* εἰς δ' Δόξα Ὁ ἀρρήτῳ σοφία, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαῖρε κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ ἦται τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ζ'. — Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα *Συγχάριτε ἡμῖν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσοδὸς Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολο-

για Μ. Σήμερον Σωτηρία και καθεξής η Λειτουργία, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Εἰδομεν* τὸ φῶς και Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. — Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' και Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεστοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, και τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ Παγκόσμιος χαρὰ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ Προεόρτιον *Ἐκ τῆς ρίζης Ἰησοῦ*, και Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· εἴ που δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ' και τοῦ Ἀγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ και τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν και τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἔστιν*, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις και τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα β', και τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα παραδόξως*, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα β', και τὸ Προεόρτιον *Τὰ οὐράνια πάντα*, εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, και τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος και ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ στίχος *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἅπαξ*· ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα και τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασταὶ Σταυροῦν χαράξας και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια*, τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου πτίσις ἅπαντα*. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' και Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ*, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.* και τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσόδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον *Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία* (ζῆτει ἀφ' ε' Ὠδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Διναίτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυσίς.*

Τῇ Η'. — Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολυσίς.*

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀὐτὴ ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Πύλιν κεικλεισμένην ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Ὀίκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε εἰτα τὰς ἑ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀὐτὴ ἡμέρα Κυρίου Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς προότης αὐτοῦ.
Ἰδοὺ ἤκουσεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὗρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Αἰδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθή-
σεται.

Ταῖς προ-
οθείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

ᾤμωσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοι-
μασά λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετί-
σατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σώσον ἡ-
μᾶς ὦ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

ᾠδὲ κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.
Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.
Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἡ γέννη-
σις σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Ζεῦτε προσκυνήσωμεν . . . , ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ Παρθερία·
Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ὁ

πέπραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἰσοδος Φωσ Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο τὴ καρδίᾳ μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὡσαύτως Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσαὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθὺς ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταστάσεις Σταυρὸν χαράξας καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὡδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ἀὐτῇ ἡμέρᾳ Κυρίου. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τα Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Κεινωικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'.—Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

10. Εἰ τόχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν. ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων,

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Ἀγίων Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν δ'. Δόξα Ὡ μακαρία θύα, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἀγίων, Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε καὶ Ἀπολύσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόη ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντι Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἀρρα πανηγυρίζουσιν· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι. Εἰς τοὺς Αἵλους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ' Χάρις τῷ Λυτρωτῇ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἀρρα· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόη ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθεόρτα τῆς σειρᾶς δ', Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπαξ, καὶ Ἀπολύσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' στιχολογοῦμεν ἀνὰ β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν οἷς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἔξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀποδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ

δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος. καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ῥόδης τὸ Κάθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριάμ ἄπαξ, ἀφ' ε'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογεῖμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν μητέρων* Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολύσις*, Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'. — Μνήμη τῶν Ἑγκαινίων καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαινίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἄν τύχῃσι τὰ Ἑγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῷ Ἑγκαινίων γ' καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ *Ἔγνον μένου σου Δέσποτα*. Δόξα *Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων*. Καὶ νῦν τὸ ἁ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἑγκαινίων. Εἰ. τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν *Σὺ μου σκέπη κραταῖά, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον*, τῶν Ἑγκαινίων, τὸ Προεόρτιον *Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπολύσις*.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τοῦ ἁνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν

Ἐγκαινίων ἐντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἀπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐφροσύνης κρᾶζωμεν. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Σήμερον ὁ ἐνθεος, οἱ Στίχοι ὁ α' Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ὁ β' Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Τὸν ζωποιοὺν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἀνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκαινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Τῇ ΙΔ'. — Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ.

(Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὗ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνέλιπι καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλ' ἀπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Μ. Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, ὡς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια *Σταυρὸς ἀνυψούμενος* εἰς σ'. Δόξα. Καὶ νῦν, *Λεῦτε ἀπαντα τὰ ἔθνη*, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια *Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς* οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε *Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ* ἕτερος, *Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εὐργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς* Δόξα. Καὶ νῦν, *Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον, Κύριε, τῶν λαῶν σου ἐκ τρίτου* καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, *Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* (ὅπερ λέγεται εἰς οἵανδήποτε ἡμέραν τύχη ἡ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις*. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ*, ὁ Κανὼν εἰς ἑξ ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δόξα. Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀφ' ς', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι, *Σταυρὸν χαράξας*, εἶτα ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο Ὡδαί, καὶ αἱ δύο Καταβασαίαι *Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε*, καὶ *Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ β' ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια *Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος* εἰς δ' (εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προσκυνεῖ ὡς συνήθως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προσκυνῆσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν), Δόξα. Καὶ νῦν *σήμερον προέρχεται*, Δοξολογία μεγάλη εἰς ἤχον δ' εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν *Ἅγιος ὁ Θεός*, γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἑξῆς διάταξιν. Ὁ ἱερουργῶν ἱερεὺς στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· στραφείς δὲ περὶ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, τῶν Ἱεροδιακόνων θυμώντων καὶ τῶν λαμπάδων, τῶν ἑξαπτερύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τοὺτους τοῦ Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδάμβουλون, τῶν Ψαλ-

τῶν δὲ ψαλλόντων τὸ **Ἅγιος ὁ Θεός**, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἴσταται τὸ Τετραπόδιον ἡὑπερεπισμένον καὶ κύκλῳ αὐτοῦ περιελθὼν τρεῖς ἴσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, κρατῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ **Σοφία, δεῖνοι**, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου· εἶτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ **Σῶσον Κύριε** ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο χοροὶ ἀνὰ μίαν· μετὰ ταῦτα βαλὼν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷα ἡμέρᾳ τύχη), καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ. καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, ὑποῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως. **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα** ἔλεός σου, **δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον**, καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ **Κύριε ἐλέησον**, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς, καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὐθις κατὰ μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἶτα στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει: **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ δευδοξῶν** **χριστιανῶν**, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς β' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν β' ὑψωσιν ὡς προδιεγράφη· εἶθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυσμᾶς, λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...** καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς γ' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν**, καὶ γίνεται ἡ δ' ὑψωσις· καὶ αὐθις ὁ Ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς Ἀνατολάς, λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν δευδοξῶν, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν**, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς ε' ἑκατοντάδος· εἶτα τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ προσελθὼν ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, ὑποῖ αὐτὸν ψάλλον τό. **Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως**· θεῖς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· **Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Ἀέτοπα**, ἅπαξ τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα

ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν **Ἕξ** πολλὰ ἔτη. Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προσερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικοῦ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀφφικιάλοι· ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον **Δεῦτε πιστοὶ**, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνθα ἂν εὐρίσκηται χοροστατῶν Ἀρχιερεῦς· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐροριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν** κατὰ δὲ τὴν ε' ἑκατοντάδα λέγει, **ἔτι δεόμεθα ὅπῃ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν**).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με ;

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεὸς μου κεκραύξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος ;

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας
ἐν αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Σώσον ἡ-
μᾶς γὰρ . . .
ὁ σαρκὶ σταυ-
ρωθεὶς κτλ .
(οἷα ἂν ἡμέρᾳ
τύχῃ).

Ὁ Κύριος ἐθαύλασεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἁγίόν ἐστιν.

Σῶσον. Κύριε τὸν λαόν σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι, Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦδια τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν, ὁ Ἀποστολὸς Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβούλιον ἐποίησα· οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειώτεον ὅτι ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσεπισημειώτεον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούση τὰ Ἱσα τῆς ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάτακτος μεθέορτος τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χῦμα, εἰς τὴν ἡ' Ὠδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ Στιχολογούμεν τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε παοσκυρήσωμεν. . . ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀποστολὸς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἁγίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν

ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέορτα δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόη ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθεὶς. Ἀπόσπελος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόη ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ις'. — Τῆς ἁγίας ἐνδοξοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστὶ διετυταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτέρως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας· *Ἡ διηνησιμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α'

Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἡλαρόν* καὶ τὸ Προκείμενον Εἰς Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῇς Ἀγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῇς Ἀγίας, τὸ τῇς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια* τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὅρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀναστάσιμον

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ΄. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ΄ τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἕξιον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ὅς· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασίων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἴτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς

μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ ἢ τῇ α' συμπεσοῦσῃ ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀροίξω τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, Ἡ πρώτη οὐ τέκτουσα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι δ. τε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα θυμῶντι ἐν Ναῷ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀροίξω τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ'. — Μνήμη τοῦ γεγονότος Θάύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐπέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης γ'.* Δόξα *Τίς μὴ θαυμάσῃ; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν,* τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγιγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου *Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβάσαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα Στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν.* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον· πρωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς

Ἄγιος μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις προηγείται.
Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θεέκλης συντεθέν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει αωιγ'.

Ἦχος γ'.

Θεῖον κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστων σου ἀνα-
φλεχθεῖσα, τῶν γενρῶν ὡς ρεόντων ἠλόγησας καὶ σε-
αυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποινῶν κατε-
τόλμησας, Θεέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ Θεοῦ συνέκδη-
με, τὸν σὸν νυμφῖον Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, εὔχθεν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου
ἐν μεμβράναις γράμμαμένον, ἐν ἔτει αωιβ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πανεύδνημε, καὶ τῇ
πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου Θεόσοφζε, πρωτομάρτυς ἀνε-
δείχθης καὶ πρωτόκλητος ἐν γυναιξίν, ἐπέβης τῇ φλογί
ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ. ὁἷρες καὶ ταῦροι ἐξοριζάν σε
ὀπλισθεῖσαν τῷ Σταυρῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
Ἀποστόλων, Θεέκλα, συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τῇ Κς'. — Ἡ μετὰστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστό-
λου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες τὰ γ' Προσό-
μοια Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς σ'. Δέξα Τὸν Υἱὸν τῆς βρον-
τῆς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱσταμέθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Σοφία, Πιόσχωμεν*). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα προῆ καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον*, ὁ Ν' Ψαλμὸς χυμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ ἰδιόμελον *Θεολόγε Παρθένε, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς *Μαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς

τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Παλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξάρπτως Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμαχὸν καὶ τὸ Παλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἁγίων ε'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῇ ἐτήσιον μνήμῃ σήμερον, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλησεσι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἁγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμιον, Θεοτόκε ἡ προστασία· καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερδεδοξαζόμενος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τῶν Ἁγίων Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπῆρον αὐτοῦ· (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ Πάτχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἥτις ἤθελε τύχει ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακῇ, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπῆρον αὐτοῦ.

Τῇ ΙΗ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσκιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἄλιεθ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἴτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ δ' Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγούνται τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἰτα ὅπου μὲν ἐορτάζεται ἡ ἁγία Ματρώνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικά λέγονται ἐκ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου ἢ τῆς Ἀγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν δρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναιῳ.

2. Εἰ τύχοι μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας· μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Ὡς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἀγίου τοῦ

Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἡ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαφρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Δίνετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονμεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα Αἵματι τοῦ μαρτυρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἀντίμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀπο-

στόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν
 χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυρια-
 κῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰ-
 δομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣΤ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου
 τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
 σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ κατὰ
 σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα Σήμερον συγ-
 καλεῖτε ἡμᾶς, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Εἰσόδος, Φῶς ἱλα-
 ρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
 Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα Ἐχει μὲν ἡ θειο-
 τάτη σου ψυχῇ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον
 τοῦ Ἁγίου, Μέγαν εὐρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ
 τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου.
 εἰ:α τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.
 Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, Καὶ νῦν
 Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἰ:α τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Κα-
 θίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
 ἡχοῦ, τὸ Προκείμενον θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐ-
 τοῦ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, χῦμα,
 Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στί-
 χος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εἰς τὰ ὑπερκόσμια
 σκηνώματα (Ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Κανόνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ
 ὁ Στίχος, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου
 Μερὶς μου Δημήτριε· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ
 τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος
 τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον. αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου, εἰ:α στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον
 τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' τῶν Αἰωνῶν
 Προσόμοια Δεθρο μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τὸν λόγ-
 χαις κληρωσάμενον, Καὶ νῦν Ῥῥσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν
 ἡμῶν, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Δειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ
 τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ

6' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 5' καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος 8'. Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἡμῶς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκειμένον Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου Μέγαρ εὐρατο, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· οἱ Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου Τὸν θεὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον· μετὰ τοὺς Κανόνας ἡ Ἀκολουθία ἅπασα τῆς Κυριακῆς μόνη.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 8', καὶ τοῦ Ἀγίου 5', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Παναγία Δέσποινα, Ἀπολυτίκια τὰ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ 6' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ'. Ὠδὴς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἐπιελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις

τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*¹, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Διεύττε* Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῷ Ἁγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ὑμνόν, καὶ

1 Ἐν τῷ κατὰ τὸ ῥῶμα ἐκδεδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου, φαίνεται ἐνταῦθα σημειώσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περιόδου ἐπὶ τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰς κινήσεις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προιστάμενον· ὡς ἐπὶ τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐνέδεσσι προιστάμενοι· ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε εὐδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπιν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μνεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνιστάται τῷ ψάλλοντι, ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ κείμενον ὡς εὑρηται.

τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλουςις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ φάλλονται τὰ ἱερωτικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλουςις.

Τῇ Η'.— Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν ἅπανσαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί, Καὶ νῦν Συγχάρητε ἡμῖν ἅπανσαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν*, Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλουςις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρῶν, προστασίαις, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἀλλῷ θρόνῳ (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑμνὸν διδοεῦσας, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων τοὺς νεορούς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, οὗ ὁ στίχος Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Εἰσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὠδὴν, Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδορ εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς τὸ Ἄσας γηγενής : τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος, τὰ Ἑξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια, Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὁποῦ ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδον δευτεροπροσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων ε', Δόξα Συγχαρήτε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν,

εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ 6' τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χυμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν δ', Δόξα Ὁπον ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὡδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος πατὴρ, Ἀπόστολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. — Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 5' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἴδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ ὁσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'. — Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστάσεως Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ II'. — Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀ-

γίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα εἰς ε' Δόξα Ὅσκι τρισάκιον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σάλπιγγ' χρυσόφωνος, καὶ Νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, τὸ Θεοτοκίον Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον*. εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σικρῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον ἐξεχόθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον*. ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνολέξω τὸ στόμα μου καὶ σιγχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν*, εἰτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια *Χρυσὸς τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἔπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δεξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσις, *Κίρια μὴ* Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου, δ' Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ ὁ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεός

Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ῥδῆς τὰ ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χρῶμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ἧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάσεις Ἀνοιξίῳ τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ῥδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναός, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίναίτε, Εἰδομεν τὸ φῶς Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΙΔ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, δρᾷ τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὁκτωβρίου ιη'). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Δίναίτε τὸν Κύριον* κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιόν ἐστιν*· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ'. Ὡδὴς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδὴς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πατροκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστά-

σιμα Στιχηρά ε' και Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ο θεοχώρητος Ναός, Και νυν το α' Θεοτοκίον του ήχου. Είσοδος, Φως ιλαρόν και το Προκείμενον. Είς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα. Και νυν Δεσθε πάντες οι πιστοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Χαράν προμνηστεύεται και Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν και τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις και τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, και ἐντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οι Ἀναβαθμοὶ τοῦ ήχου, και τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος και ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τὸ Προεόρτιον Εὐφροσύνης σήμερον ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' και Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθὸν, και νυν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. και τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά και οι Μακαρισμοὶ τοῦ ήχου εἰς δ' και δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, και Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς και Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. — Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Στιχηρά Σήμερον πιστοι και τὰ Τῶν Ἀγίων εἰς Ἀγία. Δόξα Και νυν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἴσοδος, Φως ιλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας και τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσέμοια Χαίρει δούρανδός και ἡ γῆ, Δόξα Και νυν Σήμερον

τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ Ἰδε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δέξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμφυχος, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεννᾶται· εἰς τὴν θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἤχον δ' πρῶτον Κανόνα.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἰσοδὸν τιμῶμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἤχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων. Δέ.

Δέξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τριδουποστάτου. . .

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν. . .

Καταβασία Μεγάλωνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Μυστήριον ξένον, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια Λαμπαδηφόροι Παρθένοι εἰς δ' Ἀεζα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ
Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.
Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἶ-
δομεν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου κτλ

Ἀντίφωνον β'.

Ἦγάσῃ τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.
Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἀγ. ἁσμάτι αὐτοῦ.
Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.
Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Πτὲ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυ-
μαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περι-
βεβλημένη, πεποικιλμένη.
Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.

Σήμερον
τῆς εὐδοκίης
Θεοῦ τὸ προῦ-
μιον κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Ἀεθε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυ-

μπστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον, Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος ἔλχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελιοὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κυβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδός. Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ . . . ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προοδοποιήσον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ Ἰδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμφύχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἰτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χριστοῦ γεννᾶται, εἰτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Μυστήριον ξένον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (δρα § 7) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον

Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναδς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου. . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Μαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρισδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεῦτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναδς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἔ

κραξα, φάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, Ἀπόστι-
 τῆς ἑορτῆς, Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, ἰ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, αἰς τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῳτάτος Ναός, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελοι τὴν εἰσοδὸν . . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλοσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κον-

τάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασίαι Χριστοῦ γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν καὶ φάλλεται καὶ ἡ Θ'* Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναττάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον, *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγγελοι τὴν εἰσοδον τῆς πανάγνου . . . *Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, φάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων *Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*.

Τῇ Α' — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' ἐσπέρια Προσόμοια *Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'*. Δόξα *Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἡσαΐα χόρευε*. Εἰσοδος *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρον*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἰωσήφ εἶπέ ἡμῖν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις*.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχοῦ, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς

τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέη-
σόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς (ζή-
τει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ
ὁ τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν* τεθολωμένην μου ψυχὴν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς
τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ
τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται· εἰτα στιχολο-
γοῦμεν *Τὴν* τιμιωτέραν, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ Προσόμοια Βηθσαιδὰ νῦν ἀγάλλου εἰς
δ'. Δόξα Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ὑπόδε-
ξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
πάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Με-
τὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἁγίου
τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν,
Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπό-
λυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀ-
ναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀπο-
στόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ· Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν,
τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀ-
ναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Τὸν συναίμονα Πέτρου, Καὶ νῦν Ἰω-
σὴφ εἰπὲς ἡμῖν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου,
τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ
Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα
τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνὰ ἐν Ἀναστά-
σιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐν δὲ τῇ γ'
Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητά-
ρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κα-
νόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν* τεθολωμένην
μου ψυχὴν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ
Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον·
ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον,
αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθι-
νοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν* τιμιωτέραν, Ἐξαπο-

στειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ' — Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἀγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδὸς Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑ-

πακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τῆν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ἐφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τῆν τιμωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, δ' Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κατωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιαμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνόμενεντε Παρθένη. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ

Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον· *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΣΤ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Προσόμοια Μύροις παροιχήσας αἰσθητικῶς¹, Δόξα Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, Καὶ νῦν Σπήλαιον εὐτρεπίζου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ

¹ Τὰ ἕτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποίσις εὐφημιῶν οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξός, Πρεσβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοιερεὺς Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀνὴρ δαήμων τοῦ καθ' ἑλληνικὰς λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουλευθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὥς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ ποίσις εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ ὁ ἐξ ὕψους κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἐνετίαν καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις αὐθαίρετῳ γνώμῃ, ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱεράς Συνόδου διεκηρύχθη ὡς καινοτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματος αὐτοῦ καθωρίσθη ἕκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρῳπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκιον Χανόνα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, αἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Γίμνος ἐναντίον Κυρίου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπινίκιον, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀπόρφ γλώττη καὶ χεῖλεις, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρas μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκκέραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ε' τὰ Μύροις παροικήσας, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος Φῶς Μαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου. Καθίσματα

λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τοῦ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια* τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρτῶν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος* τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Θ'. — Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαίνιων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἑγκαίνιων ψάλλονται ὥς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας *Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον* τοῦ ἤχου Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας *Σήμερον ἐκ ῥέζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια* τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἁγίας *Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται* ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ*

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὐτῆς δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναβόησον Δαυὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον· ἀπὸ γ' Ὤδης Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἰερεὺς καὶ ἡ Ἄρρα. Ἀφ' ε' Κόντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβάσαι Χριστοὺς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας Εἰσήκουσε τοὺς στεναγμοὺς ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἀγίας Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὤδης τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζῆτει ἀφ' ε' Ὤδης), Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δι-
νειτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Συμειώσεις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μέχρι τῆς ΙΖ' τυ-
 χούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων
 ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλ-
 τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε'
 καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας,
 Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ
 Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῶν
 Προπατόρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀσπύρος ἐκ θεοῦ Πνεύ-
 ματος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προ-
 πάτορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Γριε-

δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυ-
τίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς
ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν,
τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προ-
κείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πατρῶν αἰ-
νον προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παι-
σι, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἴ-
κος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ
τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι
Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τῶν Προπατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους,
ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατόρων δ' *Πάντες τὴν τῶν
σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δο-
ξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'.
Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων
καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ
Ἀπόστολος Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν* (ζῆτει
Κυριακ ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δειπνον
μέγαν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Διείτε,
Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ IB'. — Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ
Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολου-
θία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέ-
ρα, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐξέ-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ
τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα Τοῦς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ
α' Ζετοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Τε-
ταρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σέ-*

στημα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ οἱ Ἀναδαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἰτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταδασίαι Χριστοῦς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα ε', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, Καὶ ὦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Καὶ ὡκὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' — Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Ἡ ΙΖ'. — Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχα ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-

κης, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'. — Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὕτω. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ τῆς στερεᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπολυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Κανόνες χῦμα, εἰς τὴν ἡ' Ψαλὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ ἠχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, τὰ ἐξαποστειλάρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὀκτωήχου. Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα. τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα. Στήλη ἐμψυχος. Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὴν Δαιτούργιαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος... Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχῆς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, αἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολουθῶς.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ Μηνὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Δόξα Χαίρετε προφηταὶ τίμιοι*, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ *Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλιος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου *Κύματι θαλάσσης*, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπαρίου *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, τῶν δὲ λοιπῶν Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια *Δόξα* καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον καὶ τὸ ἀναστάσιμον *Κοντακίον χῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτῶῃς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν

Πατέρων δ', Δόξα τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ πῶχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια Παρθέने πανάμωμε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, Δόξα Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφηταὶ τίμοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεσρτίον Ἐτοιμάζον Βηθλεὲμ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Προεσρτίον Ἄκουε οὐρανὲ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζον Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεσρτίον Τῶν προφητῶν αἱ ρήσεις καὶ αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἕτερον Προεσρτίον Αὐλῶν ποιμενικῶν (ζήτηι ἀμφοτέρω τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή· οἱ Ἀναβήτοι τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κύματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἱρμὸν ἐκάστης Ὁδῆς, λέγεται Στίχος Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευταία δύο

Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἀγγέλους παιδῶν καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Οἶκος Τῆς σῆς Παρθένε κνήσεως, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'.
Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον,
τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος
σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς
Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν
Διτεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ κδ'
τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν,
ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῷ Προεορτίῳ οὕτω· Μετὰ τὸν
Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
Προσόμοια τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ εἰς
δ' καὶ δ' Προεόρτια Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια
(ζῆτει τῇ κ' τοῦ Μηνός). Δόξα Δανιὴλ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν Σπῆ-
λαιον εὐτρεπίζου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια Παρθένε
πανάμωμε Θεοῦ (ζῆτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι Ὁ Θεὸς
ἐπὶ θαμνὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, Καὶ
ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε
κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Δόξα Χαίρετε Πρόφη-
ται τίμιοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν.
Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώμα-
τα, τὸ Προεόρτιον Ἀπεργάρετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

8 Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ
κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν

Κύματι θαλάσσης, εἶτα Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἄκουε οὐρανὸν (ζήτηι ἀμφοτέρω ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός). εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις· εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον Αὐλῶν ποιμενικῶν (ζήτηι ἀμφοτέρω ἐν τῇ κδ'). εἶτα ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἐκάστη· Ὁδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιῶσαντα, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς Ὑπακοὴ Ἀγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον· ἀφ' ε' Κοντάκιον Χειρόγραφον εἰκόνα καὶ ὁ Οἶκος Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαί Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων Πατέρων θείων σήμερον καὶ τὸ Προεόρτιον Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἵστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν.

Ὁρα Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωῆς κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοὺ ἐστὶν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρὶ, τὸ Τροπάριον Ἀπεγράφετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαμνῶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' Καὶ νῦν, ὁ α' Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὁρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὥρας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὺ ἐστὶν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ παρθένος σήμερον· τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ. Ἐν ὁνόματι Κυρίου, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, εἶτα ἄρχεται εὐθὺς ἡ Γ' Ὁρα.

Σημ. Παλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὁρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἡ ὁ Διάκονος, ἡ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνούς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ τοῦ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν ε' καὶ θ' ὑπὸ ἐτέρων Διακόνων².

Ὁρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγνώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὁρας καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, ἄρχεται ὁ ε' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἰτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, ὁ ε' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ ε' τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἶπε ἡμῖν. Εἰτα λέγεται ὑπὸ τοῦ ε' Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὁρας Δέσποτα Θεέ, ἄρχεται ἡ ε' Ὁρα.

Ὁρα ε'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγνώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ε' Ὁρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθές, εἰτα ὁ ε' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀκουε Οὐρανέ, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ ε' καὶ α' Χορὸς τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοί, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ θ' Ὁρα.

Ὁρα θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλ-

(2) Ἀπόντος Ἀρχιερέως, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον.

μοὺς τῆς Θ' Ὁρας· μετὰ δὲ τὸ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, ἀρχε-
ται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης,
εἰτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἤξει καὶ τὸ
Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου
Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α'
ἀρχεται τοῦ Δόξα πατρὶ, ὁ β' Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Κα-
νονάρχης ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνα-
τολὰς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ
Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν
ἐχὼν κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἰτα ἐξακολουθεῖ Ράκει καθά-
περ βροτὸς κτλ., τὸ δὲ Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννησιν Χρι-
στὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου
θεοφάνεια ἅπαξ, καὶ τότε ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμε-
ρον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦ-
το ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ
ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἀρχεται ὁ Μέγας
Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη
ἡ βασιλεία, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακόν, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλια-
σώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀνθούστου μοναρχή-
σαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἰσοδος μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν
καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ α'
Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθὼν ἐτέχθης καὶ ὁ β' Χορὸς ἐ-
παναλαμβάνει Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν· τὸ αὐτὸ ἐπανα-
λαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πλη-
ρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἰτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ
νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον δλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ β'
Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγεν-

(3) Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τυπικά, χῆμα, ἥτοι τὰ :
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, Δίνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τε-
λευταῖον τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομίας συνειθισθῆ ἦδη ἡ
παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπό-
λυσις.

νήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος δ' ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάργουρ ὁδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἰτα ὁ ὁ Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούια καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰδεμὴ, λέγεται τὸ, *Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, εἰδομεν τὸ φῶς*⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακληθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός* . . .

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα χθές), εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* ἐκ τρίτου, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον*, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, *Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρὰς πληροῦνται*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀναδ' Τροπάρια ἀνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ μέχρις ἡ' Ὡδῆς, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὁρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς *Ἡ γέννησίς σου Χριστέ* . . . ἀντὶ τοῦ εἰδομεν τὸ φῶς· ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα ψάλληται τὸ εἰδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκάστης Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ταμδικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς δρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τοῦ κράτος.

Καὶ εἰπὺν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἰδύο Καταβασίαι τῆς θ', καὶ τὸ Ἑξαποστειλᾶριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι. Δέξῃ Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία, μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θεμέλια αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου
αἰτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα
αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτίᾳ φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν Ὁ Μονογενής.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ὡς Θεοῦ
ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.

Ἡ γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν
κτλ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά με, τὸ Ἀπο-
λυτικὸν Ἡ γέννησίς σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον
τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοινω-
νικὸν Ἀνθρώπων ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλληλούια,
τὸ Ἀπολυτικὸν Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημεῖωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκάημερον γίνεται ἐν τῇ τραπέ-
ζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων,
ἡτις, ἐν τῇ Σάββατον ἢ Κυριακῇ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ
ελαίου.

Τῇ Κς' — Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλ-

λιασώμεθα εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδοξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνόδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ'. εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἀνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τὸ Δεῦτε Ἰδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων ὡς χθές, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπακοῇ, ἀφ' ε' Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου Πατὴρ ἐκλάμψας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυαρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον τίτε, δὶωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Αὐτρωσιν ἀπέστευε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλοῦναι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' ὅ, τῶν Θεοπατόρων τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Πρωτος ἐν Μάρτυσιν ἐδέιχθη Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαὶ Ἐσῶσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήστορος Σὺν Ἰακώβῳ μέλῳμεν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερενλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἡ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Β'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν (δρ. Περίπτωσιν Α', § 1—5, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

26-19.
Ἀρχὴ ἀποδο

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ἐκ τῆς Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ'. Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στιχῶν αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς

ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἅγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε' Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· αἱ Καταβασαὶ Ἐώσσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν καὶ μεθέορτον Καθάρθητε, προσέλθετε. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς Εὐφραίνεθε δίκαιοι δ'. Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, δρᾷ ἐν περιπτώσει Α § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἐορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾗ, ὡς ἐφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλοντα: ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'

22. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ. τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολου.

θίαν, (βρα περίπ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὡρας Τροπαρίον λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ*, διότι *Ἀπεργάφετό ποτε* λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὡραι ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῃ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Νῦν Ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργάφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χθμα, εἰτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Η' Ὡδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Προεόρτιον Ὅπως οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομωγεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ἢ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργάφετό ποτε, οὗ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἑσπερινὸς ὡς ἐξῆς: Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Αὐτοῦ τοῦ μοναρχήσαντος, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἀνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἰπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, Καὶ νῦν Σπηλαίω παρώχηςας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7,8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορτάζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* (ζῆτει τῇ ΚΓ'), Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας!* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Παράδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο* (ζῆτει τῇ ΚΓ'), *Δόξα Ἱερῶν μνήμη* (Κυρ. μετὰ τὴν Ξ. Γέννησιν), *Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες* (ἐν τῇ ΚΓ'), Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησίς σου, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, αὐτίς Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.*

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον (ἀνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἰδῶμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ;* καὶ εὐθὺς ὁ Ν ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε* μετὰ Στίχου *Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασαὶ Ἐσωσε λαόν, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι. Δόξα Αἴμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν Σήμε-**

ρον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Ἡ Γέννησίς σου.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Αντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου, τὰ Ἀπολυτικά Ἡ Γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὁσοι εἰς Χριστόν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Ἀντρώπιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρτων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὅρα καὶ περίπτωσιν Α', Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεχές Σάββατον (ἥτοι τῇ Α' τοῦ μηνός, ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι ὡς προδιετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτικίον εἰς τὰς Ὡρας λέγεται τὸ Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τὸ Ἀπολυτικίον Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωτὶ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἑσπερινός, ὡς προδιετάρχη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων (Ὅρα § 11 Σημ. γ').

Κυριακὴ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς Δεσθε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγουστου μοναρχήσαντος, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερῶν μνήμη. Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρώκησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα Πατρός ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν ἐφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα

της Κυριαχῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖαι καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότεραι αἱ Καταβασαὶ τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριαχῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου. . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Ε΄.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἢ Ἀκολουθία τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιστάσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριαχῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεσπε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι. Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλε-

ται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτω βουλή, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς αἱ Καταβασαὶ Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἡ Γέννησίς σου, Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστογεννῶν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

1. Ἐν τῇ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στασίαν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἀγίου,

Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Σοφίας ἐραστής, Καὶ νῦν Συγκαταβαλὼν ὁ Σωτὴρ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπισχύνθη ὁ παράγραφος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτεμνηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφῇ ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πελυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (ζῆτει, Νοεμβρίου ΙΓ')*· εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου· ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Σοῦ τὴν φωνὴν μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασταὶ διπλαῖ, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.*

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτεμνθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιτεμνήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείων τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τριῶνποστίτου, καὶ ἀδαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί
σου, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ
Ἀπλυτικίον Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Εἶπατε τῷ Θεῷ ὥς φοβερὰ τὰ ἔργα
σου.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθω ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος
αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ περι-
τμηθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὰ ἔλεν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα
ᾄσονται.

Ἀναγγελῷ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου,

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας
ἀνομίαν.

Μορφὴ ἀ-
ναλλοιώτως
κτλ.

Εισοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως*, τοῦ Ἁγίου *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον Ὁ τῶν δόλων Κύριος *περιτομὴν ὑπομένει* (Ζήτηι ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος). τὸ τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ *μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν*, καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες *δοξάζοντες* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστιν τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλεῖον τὸν μέγαν πάντες τιμῶμεν.

Κοινωνικὸν *Διρεῖτε τὸν Κύριον* (ἐν οἷς ἂν ἡμέρα τύχη ἑορτή)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπρσχύνθη*, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν *Οὐκ ἐπρσχύνθη* καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Κάθισματα, ἀνὰ ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηαίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ ~~ἐκ τῆς καὶ ὁμοῦ~~ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων καὶ εἰς τὴν Καταβασαί τῆς θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς

ιορτής. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ 6 Ἀντίφωνον Ὁ σαρὶ περιτμηθεὶς· μετὰ τὴν Εἰσόδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, Κοντάκιον Ὁ τῶν ὅλων Κύριος (ζήτηι ἀπὸ γ' ᾠδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου (δρα ὁπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Δινεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαβδᾷτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἁσιματα (ζήτηι τῇ Β' τοῦ μηνός)· Δόξα *Ἐρχεστε πρὸς Ἰορδάνην*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ἰωάννη Βαπτιστὰ* (ζήτηι τῇ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας, Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὲ ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πύθ-*

μένα και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια* (ζήτηι τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια *Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις*. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου *Ζαβουλῶν* καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν Δίρετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*

Β'

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ε'* καὶ Προεόρτια *α' Προεόρτια ἁμαρτα*. Δόξα *Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην*, Καὶ νῦν τὸ *α'* Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ* (ζήτηι τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις*.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεστρέφετό ποτε* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναδαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς *μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα* (ζήτηι τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ'* Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα *Ὁ Μέγας Θεός, ἀφ' ε'* Κοντάκιον *ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον*, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταδασίαι *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε* πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστά-

σιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια* (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοῦ ὁ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννῃ Βαπτιστᾷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνας δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφeté ποτε, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*.

Μετὰ τὸ *Εἰη τὸ Ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωρὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων* κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἰθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις*. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

(Τῇ ε'). — Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὁρα ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν αὐτῆς Θ' Ὁρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς* κτλ.

ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἰτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Τὸν φωτισιὸν ἡμῶν εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ δλόκληρον· ὁ β' ἐπαναλαμβάνει Ἰνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν ἕως οὗ ὁ Κανοάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἰτα αὐθις ὁ α' Χορὸς Δόξα καὶ νῦν τὸ Τροπάριον δλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανοάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει Ἀμαρτωλοὺς καὶ τελώναις δλόκληρον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσ γάρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμψαι, ἐπαναλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανοάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ α' αὐθις Κανοάρχης τὸ ε' Ἀνάγνωσμα Παρεγένετο Νεεμὰν βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν Συναπτὴν Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἰτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούια τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' ἁμβωνος καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε Κύριον καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωνὴ Κυρίου καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ Ἀγιασμὸς, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός. . . Ἐν δὲ τῇ τριπέζῃ ξηροραγία.

3. Τῇ Πρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (καθὸ μὴ ψάλλέντα χθίς)· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἐν Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλιος Αἰρεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, εἰτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀσάβμοι, ὁ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφωγεν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῷ Ὅρθρου· Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω Καὶ νῦν τὸ

αὐτό· ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνὰ δ' ἄνευ Στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ἀφ' ᾧ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ὄνων στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῶς, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ταμδικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριδυνποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ Ἰδιόμελα Φωσ ἐκ φωτός εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰερδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τρισαγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Καὶ νῦν Πρὸς τὴν γωνὴν τοῦ

4. Ἐν ποῖς μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἀγιασμὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγένετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἀγιασμὸν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγας φόβος τοῦ λαοῦ καθύστεροῦν ἐστερεῖτο τῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ τελετῆς.

βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τοῦτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μεταξὺ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*. πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν *Τριάς ὑπερούσιε*, ἐπισυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἑτέραν Εὐχὴν *Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου*, ὃ ἐπαναλαμβάνει τρίς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*· μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἁγιαστῆρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε*, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἰτα ἀγιάζων σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· ἀγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Τροπάριον τῆς ἡ' Ὠδῆς *Τριάδος ἡ φανέρωσις*, ἄχρις οὗ ἁγιασθῶσι πάντες, εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκου Ἰακώβ.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες ; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω ;

*Ταῖς προ-
οβείαις τῆς
θεοτόκου
κτλ.*

Δόξα καὶ νῦν ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

Ἐγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμοι, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι
ἥδου εὐροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἔλεει.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ἰηθ Θεοῦ
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ὑπὸ Ἰωάν-
νου βαπτί-
σεις κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εν Ἰορδάν-
ῃ βαπτίζο-
μένου σου Κύ-
ριε κτλ.

Εἰσοδικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . . κτλ. τὸ
Ἀπολυτίκιό Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σή-
μερον· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἔβα-
πτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδο-
ξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων Ἀπυρεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοι-
νωνικὸν Ἐπεφάνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς.
λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰ

τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε λύχνη, Καὶ νῦν θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἑτερα β', Δόξα Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. αὐθις Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρεῖθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτιζόμενον, μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μύρας τέτοος καὶ ἑτερον Ἐκὼν προηλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ μόναι αἱ Ἰαμβικαὶ, εἰτα ψάλλεται ἡ α' Ὡδὴ τῆς θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Δόξα Ἀγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικόν, Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἐν Ἰορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ἡ ψυχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ

μεθέορτα δ' τῆς σιρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος (ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ Καὶ νῦν Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ ἐν Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ ἐν Ἐν Ἰορδάνῃ ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμαν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρα-

σκευῇ πρώτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1, διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμός, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῇ περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα *Ἐνσαρκε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἰσὺδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκειμένον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.*

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ Μέγας θετός καὶ τὸ Ἐκὼν προηλθεν ἐπὶ γῆς ἀφ' ἑ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσῃ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ

Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Ἀγγελος ἐκ στείρωτων ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος (1Δ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμόν ἡμῶν ε'. Δόξα Ὑπέκλινας κάραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπολυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισαγίον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς.

5, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσμένῃ Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐάν ὅμως συμπέσῃ τῇ 1Δ' τοῦ μηνός ἡ τοῦ Τριωδίου ἀρχή, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὤδης ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανεῖα σου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς θ' Ὤδης Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὰ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς ε' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου. . . Ὁ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ (Δ' τοῦ μηνός) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόνον καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῆν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ Κανὼν, καὶ μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Θ' Ὤδης τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χθρὰ τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἰτα ψάλλονται αἱ Καταβασαὶ Βυθὸς ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τί ἀμφιγροεὶς Βαπτιστὰ οἰκονο-

μίας ; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν), Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ προεσρτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὸ *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωνῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατὰ λυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'*. Δόξα Καὶ νῦν Ἰπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολύσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνὸς), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις*, *Ἐν Ἱορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ (Γ' τοῦ μηνὸς), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον* μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινοῦ Κανὼν, ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὠδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν* δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων Χριστῷ μαθητεύσαντες (ζήτηι τῇ Δ' τοῦ μηνὸς), ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁ' Καταλιπόντες κόσμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως*, οἱ Αἱνοὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωτῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ

Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἶρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περιπτώσει τῇ IB' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται, ὡς προεῖρηθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἑορτῆς, συμπίπτει τῇ IA' τοῦ μηνὸς, καθ' ἣν ἑορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν

Τῇ IA'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὰν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἐν δὲ συμτέτῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' μεθέορτα γ' *Εἶδες πῶς περικεῖμαι* καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὑν Ἰορδάνη* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ *Στίβει θαλάσσης*, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον *Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου*. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἑορτάζεται ὁ Ὁσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἁγίου εἰς δ'). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*. Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιὸν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Διψέτε*, *Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατέρχεται μέχρι ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ

Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριῳδίου ἀρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περὶ τούτου δὴ τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἀρχεσθαι τὸ Τριῳδίου τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα Παντοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωῆχου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης, εἰτα τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Τῆς μετανόιας ἀνοιξὸν μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθεόρτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπισήμως ἑορτάζηται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἀγίου). Δόξα τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ

Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φκριταίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

45. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριψῶδιον τῇ ΙΒ΄ ἢ τῇ ΙΓ΄ τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριψῶδου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψῶδου γ' καὶ μεθέορτα γ' *Ῥυμον* τὸν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριψῶδου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριψῶδου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπανσα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῶν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον. τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψῶδου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ τῆς γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Κάθισμα τοῦ Τριψῶδου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψῶδου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψῶδου, αἱ Καταδασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπανσα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψῶδου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (δρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριψῶδου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ' Δόξα *Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψῶδου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριψῶδου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριψῶδιον τῇ ΙΔ΄ τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς προφάλλεται τῇ ΙΓ΄ ἤτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ

Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (δρα σημ. 5' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α') Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μὲν μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριψίδιου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Β') Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου.

Γ') Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Δ') Ἐὰν δὲ μεσολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὀψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψίδιου, ἐὰν πληρωθῇ ἡ σειρά τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὕρισχόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκομεν τὴν σειράν ταύτην, ἕως οὗ ἀρξῇται τὸ Τριψίδιον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε') Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ἀρχονται αἱ Καταβασαί τῆς Ὑπαναντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικήν.

Τῇ ΙΖ'. — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἡλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*. εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλαιος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Διναίτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. τῷ

Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προειμῶν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριφιδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφιδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἰτα Κάθισμα τοῦ Τριφιδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφιδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριφιδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριφιδίου ε' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριφιδίου ἑτέρα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφιδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'. — Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριάρχων Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυ-

ριακής, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριψδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ οἱ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀνυσσοτόχον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριψδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριψδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις,

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπίσῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'. — Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ ἡ καὶ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημειώτως ἐστὶν ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὤδης τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπαντᾷται οὕτω: *Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ*, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος Ὀλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμιε ἀπαιτεῖ τὸν τῆς ἡ' Ὤδης Εἰρμόν ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφ' ἧς ἔτος ἐν Βενετίᾳ ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σαβίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὤδης ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Υ' οὕτως *Γιὸς τῆς Σιών ἐν τῇ καμίνῳ σύμφωνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα*, ἐξ οὗ δηλὸν ὅτι αὕτη ἦν ἰσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἀρχή· (*Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α'*).

Τῇ ΚΕ'. — Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἐσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὅρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα *Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου *Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Διτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλ-

μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ᾗ ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω) εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ

γ' Ὡδῃς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρέτως *Ἀξίον ἐστίν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριψδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Οκτώβριον) τυπικῶ κανόνι καθίσταται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς δῆγμα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱεροὺς ἄνδρας, τοὺς πάση σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστάσις καὶ πόνοις μεγάλαις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πανσόφων, μελιρρῦτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμένην, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντας, προσῆκόν φαμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγῆται, ἐπὶ συμπτώσει τῆς σεπτῆς αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα 3,

3. Ἄλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐντὸς τοῦ Τριψδίου, τότε ἀόξα τῶν Αἰνῶν ψαλτέον τὸ τοῦ Τριψδίου.

καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἥς τὸν θρόνον ἀμφοτέροι ἀδίδω τῷ κλέει κατηύγαταν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προβάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν φάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Ἰσχυικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίων Πατριαρχῶν Κωνσταντίνου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ Σ'.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρόμου Πίνακα).

Τῇ ΚΖ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυτοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὴν ε'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε. Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου (ζήτηι τῇ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλλιπξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἁγίου Πλουτοῖον ἐναπέθου σὴ ψυχῇ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἶτα στιχολογούμεν

Τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν Ἐκ πάντων κινδύνων, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαίον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἱερτάς ὁ Πατριάρχης κατερχόμενος εἰς τὸν Ναὸν οὐχ ἴσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρόνῳ· ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως ἀσπάζεται αὐτὴν ὁ λαός· ἴσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλون, ἥτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριψίδιου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρᾷ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριψίδιου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψίδιου δύο καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψίδιου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριψίδιου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἱλαρόν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψίδιου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριψίδιου ψάλλεται ἀπαρallάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατόν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψιδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πάνα).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ., Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσι τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' τῶν Ἀγίων Προσόμοια. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοῦς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενον σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χοῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Διδασκάλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ἡμῶν, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου δευτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, ἀνὰ δ' ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν εἰς ἤχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἱρμῷ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων. Τὰ ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοια, Δόξα Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοῦς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων *Ναὸς καὶ πόλη ὑπάρχεις*. Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς καταβάσεις πρῶτον ψάλλομεν *τὴν τιμιωτέραν*⁴ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμὸν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ὑπάρχη), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀσθαμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου. ἅπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολογιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβάσεις Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-

4. Ἐπειδὴ ἐπεταξάντο Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀν' ἑλὼν ὁ Προεστὼς, δύναται παραλείψαι τὴν τιμιωτέραν καὶ μάλιστα διότι πανταχοῦ σπεδὸν ἀγομένης ἐπισήμως πανηγύρεως σήμερον, ἐκφωνεῖται λόγος πανηγυρικός.

γελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς ἥχον *β'* καὶ ἀκολούθως ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς *Θ'* Ὁδῆς, ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ *Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψοδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψοδίου *β'* καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριψοδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς *δ'* καὶ ἐκ τῆς *ς'* Ὁδῆς τοῦ *β'* Κανόνος τῶν Ἀγίων *δ'*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν. Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνὸς, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ αὐτῷ συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικὴ ἀποφάσει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἐκτοτε ἐκανερίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψοδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος. (Ὁρα τὸν τοῦ Γερτοῦροβίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'. — Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ'*, Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθέρος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον *Οὐράνιος χορὸς καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα το Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοή τοῦ ἡχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς* τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασία *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα ὅ καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* κτλ.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν

τοῦ Τριψδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ Προεόρτιος ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Προεόρτιον, ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασαί Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ το Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου δ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριψδίου· Κοινωνικὸν Δίκετε καὶ Ἀπόλυσις

Τῇ Β'. — Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεὼν εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουδὶμ ἐποχοῦμενος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήσιον καὶ Πολυέ-

λεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον*, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, *Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυγέσθω ἡ Πύλη, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Χέρσον Ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀκατάληπτόν ἐστί, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ, καὶ Ἀγγελίοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἄγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουλῆθεῖς ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ᾧ κησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, δυνάσταις Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς νέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐδόσε πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρωπα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννθρώπωνσας, ὁ προάναρχος Θεὸς, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντι' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Καὶ τὰ τῆς Θ' ᾠδῆς δ' Τροπάρια εἰς ε' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυναρίων.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν

Μητροπάρθενε ἄγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον ὄρεφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν ;

Νῦν ἀπόδυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, δι-
εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμφω λιτανεύουσι, κάτω
νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χειρσί.

Δόξα. Ἡ τῇ φύσει μὲν μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριᾶς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε φρουρεῖ φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Τὴν Καταβασίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
Ἐξαπαστειλᾶριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ' εἰς τοὺς Αἰῶνες,
τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν
χειρὶ πρεσβυτικᾶς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγα-
θόν.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου.
Διὰ τοῦτο ἐυλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Περίχωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου δυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατενοδοῦ καὶ βασί-
λευε.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Ράβδος ἐνθύμητος ἡ ράβδος τῆς βα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡ
μας . . . ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ
Δικαίου Συ-
μεὼν βαστα-
χθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον
τὸ οὖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίρε κεχα-
ριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀρχά-
λαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς. Τὸ Ἀπολυτίκιον Χαίρε
κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτηρ παρθενικὴν, τὸ Τρισ-
άγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
θεοτόκε ἡ ἐλπίς ... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ κτλ. Κοινωνικὸν Ποτή-
ριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριψίδιου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ἐξ, Δόξα Καὶ νῦν
Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, Εἰσοδος Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν
Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον
τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις (Ἴδε ταύτην ἐπισθεῖν ἐν § 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρὸρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τοια-
δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τραδικά Ἀξιὸν ἐστίν· εἰτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, τὸ Ψαλτή-
ριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς
ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιχολογίας ψάλλεται
δις, εἰτα ἡ Αἰτησις οἱ Ἀναβαθμοὶ, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ
Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ
Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ,
ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ
πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου
Ὑπεραγία θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον
μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ·
ἔφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι

Χέρσον άβυσσοτόκον και ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια και τὰ Τρο-
καρία τῆς Θ' Ὡδῆς ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς,
τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον και τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς
Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὁ ἐν χερσὶ
τρεσβυτικάς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη και
τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6'
Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς,
τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος· Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, και Κον-
τάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς
ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτή-
ριον, Εἰδομεν τὸ φῶς και ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι
καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν και ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλ-
τήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' και μεθέρτα δ',
Δόξα Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ νῦν τὸ
α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν και τὸ Προκείμενον.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ
παλαιὸς ἡμερῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς
και Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδι-
κὸς κανὼν και τὰ Τριαδ. Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, και τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, εἰτα
τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα και ἀνά
ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
κοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου και τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ
Ἀναστάσιμος και ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς
ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα και τὸ Μη-
νολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον άβυσσοτόκον και ἅπαντα ἡ τάξις
τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν
Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς

Αίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τῷ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὰ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουνται δὲ μὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἡ Λιτὴ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας¹.

Β'.

11. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα δ' τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Τριωδίου (ὅταν ὑπάρχη), Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοπεριεργῶν ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριωδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μνησθῆναι τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Κάθισματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς Ἀγγελικὸς, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς *Νηπιάζει δι' ἐμὲ ψάλλεται ἐκ β', εἰτα Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας· τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτὸν ἐστὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς Θ' Ὡδῆς καὶ ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ, σκιᾷ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνῶς, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμῶν βασταχθεῖς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ, σκιᾷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριψδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλᾶριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁμήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῇ Λιτῆς τοῦ Τριωδίου Δόξα Ἰδιόμελον (ἐὰν ὑπάρχη), εἰτα τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀ-

μωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' 5' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου 6' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικήν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπολυσις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προβάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαραλλάκτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν παλαιῶν Τυπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπίσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἥτοι τῇ Θ' τοῦ μηνός.

6'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀσώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυ-

χῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψόδιῳ διάταξιν.

γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷα ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὡς ἐφεξῆς.

20. Τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῶν Ἀίνων τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν *Δίκαιος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Μὴ ἀποστρέψῃς ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθύς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένη κτλ. τὸ *Κύριε ἐλέησον* μ'. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, ὁ Ἱερεὺς ἀνευ ἐτέρως Ἀπολύσεως τὸ *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου*, εἰτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὸ *Πάντων προστατεύεις*, ἐν' οὕτῳ τὴν ἐξ ἔθους ἱεροῦ ἀρχαίου ἐν τῷ τέλει τοῦ προεισοδίου τούτου Ἐσπερινοῦ τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώρησιν· καὶ ἀποδίδωται ἡ ἑορτή ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.*

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἐγκρατεία τὴν σάρκα καὶ τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Λέγε Συμεῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου καὶ τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχομενος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριωδίου Τῆς ρηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς ἀγγελικὸς· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου· ὁ Ν' γῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ Κανὼν εἰς ἔξ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἰτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτόν ἐστι μετὰ τῶν τῆς θ' Ὡδῆς Τροπαρίων ὡς διευκρίνησαν ἐν § 2· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρallάκτως ὡς προδιετυπώθη ἐν § 1, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον *Χαῖρε Κεχαριτωμένη* ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀποδειπνον Μέγα οὐ λέγομεν ταύτῃ τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀποδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ αὐτὰ διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροῦς Ναοὺς, ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητῶν κύτων Ἰνδικά. Αὕτη ἐστὶν ἡ γνώμη τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ Γ'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς Ἀ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν. (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΔΔ' Πασχαλίων).

Τῇ Γ'.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριφδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασαί Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Β'.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀνευ Τριφδίου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ Δοξαстиχὸν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, κτλ.

Γ.

3. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριφιδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριφιδίου (ἐὰν ὑπάρχῃ)· εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφιδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Τριφιδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφιδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Τριφιδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφιδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριφιδίου, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριφιδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριφιδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριφιδίου· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριφιδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προβάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς ὡς ἑφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Τριταγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τοῦ Ὁρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου Φάλαγγα θεουστεφῇ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ῥωδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἡλις, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τὸ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριφδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐνευ τῶν ἐν τῷ Τριψίδι Ἰδιομέλων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀορίζω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ϛ'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἐθυσας τῷ Θεῷ Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Ὡς περ ἀλάδαστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ

ευτέρα πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλο-
εν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'
ἀπὸς τὸ Ἐδωκας σημειώσιν, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Θεο-
οκίον, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρι-
δον, Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρι-
άγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους
τοῦ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, μετὰ τὸν
Στίχον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως Ἁγίε ἐνδοξε Ἱερομάρτυς
καὶ θαυματουργὲ Χαράλαμπος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀ-
ιαρτωλῶν.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριφδίου ψάλλο-
μεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου,
ἵνα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ ἀπαξ τὸ Θεο-
οκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ
Ἀγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, αἱ Ἀναβαθμοί, τὰ α'
Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ
ἐνθῆσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ
Ν' ψαλμὸς χόμα, Δεξαταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν ταῖς
τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ Ἰδιόμε-
λον Φάλαγγα θεοστεφῇ,, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διο-
δεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ
Μηνολόγιον. αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχο-
λογεῖσθαι Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δόξα Ὡσπερ
ἐλάβαστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Με-
γάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι
λιταί, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, εἶτα τὸ Χορὸς ὁ
ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ἡ Εὐχὴ Ἄντες, ἄφες,
τὸ Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου
τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς,
καὶ ποιῶμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας,
ἵνα τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἰδ' καὶ ἡ Εὐχὴ Παναγία

Τριᾶς καὶ εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις. καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προτόμοια *Βρώσει* πάλαι *πικρᾷ* καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθι-σας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἁρτῶν· μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Εὐλόγησω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωτὶ ὁ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει· *Η' § 13*, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Πρόσόμοιον Θεοτοκίον.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον, Εἰσόδος *Φῶς Ἰλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψόδιου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ *Η'* περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρῶτ', ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ περιπτώσει Η' § 14 διάταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφιδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, εἰτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, *Νῦν αἱ δυνατόντες*, *Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, τὸ *Κοντάκιον Πίστει Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα* κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ. Εἰσοδος μετὰ Θυματοῦ, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. *Νῦν αἱ δυνατόντες*, *Κοινωνικὸν Γεύσασθε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ *Κοντάκιον* τοῦ Ἁγίου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλ-

λεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων. Εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριψδίῳ Ζέωι πίστεως καὶ τὸ Θεοτοκίον· καὶ εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δικαίως ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ὁ Ν φαλμός χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου· ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Φάλαγγα θεοστεφῇ. Κανονες ὁ α' τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, εἰτα τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς τὴν δ' Ὁδὴν· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, γ' προσόμοια τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριψδίου· Δόξα Ὡσπερ ἀλάδαστρον πληρες, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε· Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*.*

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί. Τροπάρια δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχη-

ρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριφδίου· τὸ ἀναστήσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριφδίου *Χαίρετε προφηταὶ τίμιοι καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυτέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· αἱ Καταβασταὶ θαλάσσης τὸ ἐρυθρατον πέλαγος, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β' τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας). Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριφδίου, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

ΙΔ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τὰ ἕτερα β' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Μέγα Προκείμενον Ἐδωκας

κληρονομίαν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀποστίγα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἐκ παντοίων κινδύνων, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὡρῶν, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Η' § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Τὴν σωματικὴν νηστείαν* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' *Τίνι ὁμοιώθης ταλαίπωρε*, καὶ τοῦ Ἁγίου δ' *Ἐδωκας τὸ σῶμά σου*, Δόξα *Φάλαγγα θεοσεργῇ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις· μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἀπασαν τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15. Ἐννοεῖται ὁμοίως ὅτι ἐκ τοῦ Τριωδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁράται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυχάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ἡ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Δ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Σ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου *Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*, *Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον Θεοτοκίον*, τὸ *Ὡς Ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ τοῦ Τριψδίου Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, *Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρωτὶ μετὰ τὸν Ἐξήψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐκ γῆς ἀνατείλασα* δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, α Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον α' Ἐκεῖ ἐξανέ-

λῶν κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, δ' Ν' χοῦμα Δόξα Τὰς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Τὰς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, ὁ Κανὼν Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβάσαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσομοια Ἦνοιξε Προπύλαια εἰς δ', Δόξα Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, καὶ Κοντάκιον Προφήτα Θεοῦ καὶ Προδρόμε. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἰθισταί, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων, Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριφδίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου Δεσθε τὴν τιμὴν κεφαλὴν, Δόξα Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τὸ Κατευθυνθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Εἰς Μνημόσυνον, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περίπτωσιν § 11—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Σαββάτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Δεσθε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου, τὸ Κατευθυνθῆτω.

Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλόγησον τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεὶ ἐξανατελεῖ* πέρας τῷ Δαβὶδ, τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Καίνες ὁ α' τοῦ Τριφδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου, τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριφδίου Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαὶ *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Προδρόμου Προσέμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Τριφδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.*

Θ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

Ι'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου,

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος, ἥτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Προδρόμου Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικά Ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Καθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἴκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Δίκους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ε', Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον ὠστηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Δίεττε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ συμμαχῆσους Κύριε, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστ-

σιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρῶτῃ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ *Ἐν Παραδείσῳ*· εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριψύδου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριψύδου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψύδου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εσημειώθη* κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, περίπτωσιν ΙΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατόν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψύδῳ ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁράται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'. — Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρῶτῃ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψύδου καὶ τῶν ἁγίων Προσόμοια φέροντες τὰ παρόντα

γενναίως γ', Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰώνων καὶ ἐν Δόξα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβόα*. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθισμα κτλ. ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβασταὶ *Ἀνιῶ* τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων*, καὶ Κοντάκιον *Πᾶσαν Στρατιάν*. Εἰς τὴν Θ' Ὠραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Η' § 14.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα *Ἐν Ὁδαῖς ἁμαρτων*, Καὶ νῦν Προσόμοιον, Θεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' καὶ Γ' ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτὴ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β'.

4. (δὶς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψόλου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς Ἰλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὁραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστιχῶν Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν* δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων *Φέροντες τὰ παρόντα* δ'. Δόξα *Ἐν Ὁραταῖς ᾠσμάτων*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατενυθνήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον. Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστιχῶν τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὁρθρὸς μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* δις,

δ' Προσόμοια τῶν μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Κατευθυνθήτω, εἰτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πίστιν Χριστοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἔξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τῶν Στιχηρῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' τοῦ ἡχου Μαρτυρικά καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου κτλ. εἰς ἀνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρυσάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχου, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλόγησω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ ὁ Ὅρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστομοῦ ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριψίδιου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῇ Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀ.

ναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἡχοῦ δ' τοῦ Τριψοδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριψοδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τῶν Ἀγίων Προφητικῶς ἀνεβδών, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ Ὡ θαύματος καινοῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριψοδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριψοδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριψοδίου *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ἣ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἴτα ἡ Λιτὴ, Δόξα τῶν Ἀγίων *Ἐν ᾧδατε ἁσμάτων*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος* (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ, Καὶ νῦν *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι*, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Ὁρώσά σε ἡ κτίσις ἅπανα) καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, ἐν δὲ τῇ Γ' *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*) καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κάθισμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ *Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν*), εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἀγίων καὶ ὁ τοῦ Τριψοδίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριψοδίου καὶ ὁ τῶν Ἀγίων)· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψοδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ τοῦ Τριψοδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριψοδίου, ἐν δὲ τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἴτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψοδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψοδίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων Γ', ἐν δὲ τῇ Β' μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν ἁρμοδίων Στίχων· καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ὧν αἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυὶ τελευταίοις Τροπαρίοις *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν*

τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ, καὶ τοὺς Ἁγίους τοὺς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαν-
μάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλο-
μένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ
Ἀντίφωνα, ὡς εἰσὶν ὀρισμένα)· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, ἐν μὲν τῇ Α'
καὶ Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριφδίου, τῶν
Ἁγίων καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυρια-
καῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριφδίου, καὶ τὸ τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν
Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέτης ἡ Λειτουργία
τοῦ Μ. Βασιλείου· Κοινωνικὸν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἑσμηιώθη
ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς Αἰρεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς.
ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β', Γ', Δ', Ε', καὶ Γ' ἑβδομά-
δος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στι-
γηρὰς ε', τοῦ Τριφδίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἁγίων. Δόξα
τῇν ἄμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἐργοῖς σκο-
τεινοῖς, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα
Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν
ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια τὰς ἀληθδόνους τῶν
ἁγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοί, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ Θεο-
τόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Προηγια-
σμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὁραι καὶ ἡ
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ
Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἑβδομάδος, ἐν
τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων
τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια
καὶ δ' τῶν Ἁγίων, Δόξα τῶν Ἁγίων Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυ-
ροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὠραὶ ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Παράγιόν σου κτλ. Τὸν Σταυρόν σου Προσκυνοῦμεν Δέσποτα. Ἀπολυτικίον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι φλογίη ρομφαία. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἡχοῦ καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα Ἐν ᾧδαὶς ἀσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ Ἰδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου ὡς εἰθισταί, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῶν Ὠρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν πε-

ριπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακὸν
 αἱ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ
 Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ*, καὶ
 ψάλλομεν τὸ *Ἰδιόμελον* τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ *Μαρτυρικὸν*, εἰτα
 τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ *Τριψδίου Προσόμοια*, καὶ δ' τῶν Ἀγίων
Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ ἀκολούθως κατ' ἀλφάβητον
 Στιχηρὰ τοῦ *Τριψδίου Ἀπας ὁ βίος μου*, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ *Ὁ*
τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας. Δόξα τῶν Ἀγίων *τὴν λμνην*
ὡς παράδεισον. Καὶ νῦν *Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς*. Εἰ-
 σοδος μετὰ τοῦ *Εὐαγγελίου*, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
 τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ *Εὐαγγέλιον* τῶν
 Ἀγίων, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινω-
 νικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυ-
 σις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἰθισται, μετὰ μικροῦ
 Ἀποδείπνου

Γ.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρτῃ
 πρωτὶ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει
 θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ *Εὐαγγέλιον*, ὡς καὶ τὸ *Δοξαστι-*
κὸν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ *Γεύσασθε*. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ,
 μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ *Τρισάγιον*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων
 καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν
 Ἀγίων δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσμα-
 τα τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα,
 καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' καὶ γ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων, ὡς
 καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἵτησιν Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον·
 εἰτα ἡ δ' Ὡδὴ τοῦ *Τριψδίου* καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, ἡ ε' καὶ ἡ ς' Ὡ-
 δὴ τῶν Ἀγίων καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ *Κοντάκιον* *Ψυχὴ μου ψυχὴ*
μου καὶ τὸ *Μηνολόγιον* τῶν *Μαρτύρων*, εἰτα ἡ η' καὶ θ' Ὡδὴ
 τοῦ *Τριψδίου*, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, *Καταβασαί* Ἀνοίξω τὸ στό-
 μα μου καὶ μετὰ *τὴν τιμιωτέραν* τὸ *Ἐξαποστειλάριον* τῶν Ἀ-
 γίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τα Προσόμοια *δεῦτε μαρ-*
τυρικὴν ἀδελφοί, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν *Μαχαρί-*
ζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν *Μαρτύρων*, καὶ
 ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *τὰς ἀλ-*
γυφάδας τῶν Ἀγίων. καὶ *Κοντάκιον* *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*. Εἰς

την Θ' Ὡραν φάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξεδόθη* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριφιδίου καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα *Ἐν ῥῶαῖς ῥομάτων*, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον Προσόμοιον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὡρῶν φάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἀγίων Δόξα *Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον* Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας φάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοιτάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὰ *Κύριε ἐκέκραξα* φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προ-*

αιώνιον, και δ' τῶν Μαρτύρων. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καί νῦν Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον· Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, και καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεύσασθε και ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, και Ἀπολύσις.

Τὸ ἐσπéρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς ἐθίσται· Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀληθδόνas τῶν Ἀγίων, και αὐθις Τὸ προσταχθὲν· εἰτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Δόξα Καί νῦν Ὁ μέγας στρατηγός· εἰς τὴν β' στιχολογίαν. τῶν Ἀγίων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καί νῦν Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν, και εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ τῆς Θετόκου Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, και ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός ἀπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, και ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων και τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, και στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἀγίων, και τὸ τοῦ Τριφδίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Θεοτόκου Προσέμοια Κεκρυμμένον μυστήριον γ' και γ' τῶν Ἀγίων Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καί νῦν Γλῶσσαν οὐκ ἔγνω· Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀληθδόνas τῶν Ἀγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἀνα δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτοκου, και ἐκ τῆς ε' τῶν Ἀγίων. Εἰς τὴν Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, και Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων και Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀπας γηγενῆς Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς, και Ἀπολύσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βατίων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομοῦ Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'. — Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσπο-
νης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Σημειώσεις. Ἐὰν ἡ παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τύχη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται
Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν
πολεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μὴδὲ ἀγρυπνίαν τελει-
σθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλῃς Τρίτης καὶ Μ. Τε-
τάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐν
ταῖς Ἱεραῖς ὁμως Μοναῖς διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου
καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ
παραμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων
κτητορικῶν Τυπικῶν ἀμετακινήτων διαμενονόντων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομά-
δος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς
Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προαιμικὸν καὶ τὰ *Πρὸς*
Κύριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σει-
ρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένοι Μυστήριον*. Δόξα
καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Ἐλθοδος Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς
ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπό-
δειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ Κατανυκτικὰ
Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάφαλ-
μος· μετὰ τὴν Συναπτήν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ
καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ
Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Τριψδίου Καθίσματα, ὁ Ν'
ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὡδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν Ὁ
Κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι μετὰ τῶν Τριψδίων τῆς ἡμέρας·
ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Προεόρτιον Κάθισμα *Σήμερον ἅπαντα*, ἀφ' ε'
τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ
Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· μετὰ τοὺς Κανόνας, ὁ Εἰρ-

μὲς τῆς ἡ' Ὁδῆς Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ καὶ στιχολογοῦμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα
 προεόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ
 Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυριὸν
 ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξ-
 ομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμε-
 ρον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, καὶ ἀναγινώσκονται
 αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ
 Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν ε' Ὁραν Ἀπολύσις. Ἡ δὲ θ' Ὁρα
 ἀναγινώσκεται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθισται, καὶ
 λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

δ. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον εἰς
 Ἐξ Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν,
 τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀ-
 πόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα καὶ νῦν Σήμερον
 χαρᾶς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἐκ
 τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, Εὐλόγητος ὁ Θεός, τὸ
 Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
 Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπο-
 λυτίκιον ἐκ τρίτου τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος
 Ἐξηρεύξατο ἡ Καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν (τὸ τε-
 λευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
 ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ
 Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾷσα Μαριάμ, ὁ Ν' ψαλ-
 μὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ,
 ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα
 Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ,
 ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρω-
 τοστάτης καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Εὐαγ-
 γελίζον γῇ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κινωτῷ
 εἰτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος
μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς
Σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'

Ὁ Θεὸς τὸ κράτος σου τῷ Βασιλεῖ δός,
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ῥιῷ τοῦ Βα-
σιλέως.

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ θουνοὶ δικαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς προ-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'

Καταβήσεται ὡς δετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὥσει σταγῶν ἢ στίχουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ῬΨιστος.

Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παρὰσιωπήσεται.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καισύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεῖς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον
τῆς Σωτηρίας
κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς,
Ἀλληλούϊα, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σω-

τηρίας, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος Ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, τὸ Εὐαγγέλιον *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχω θεοῦ κιβωτῶ. Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (*Ὅρα τῇ ΚΣ'*). Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἐκτῷ μηνί*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χάρις εὐαγγελία*, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἰκοὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθισταί· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκῶν, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὐθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χῦμα, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον *Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰῶνων τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφρανείσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.*

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸν Ἀπόστολον (ζῆτει Σεπτεμβρίου ε') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου Η'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Β'.

9. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια, καὶ γ' Προεόρτις *Κεκυρμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ Φῶς *Ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ· Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Πανάγια Τριάς, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα, τὸ Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὅρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2, μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυτις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προσιώνιον* εἰς εἰς, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς *Ἰλαρὸν*, τὸ Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια*· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται *Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς* καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτοκου, ὡς εἴθ'· σται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκῶν *Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περὶ πρῶσι Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς *Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκειμενον. Εἰς τὰ ἄσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κτ-

ριε, Καὶ νῦν *Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια*, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψύδῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ', ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκαρξα* τὸ Ἰδιόμελον Ἀσώτου *δίκην* δις, τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ Μαρτυρικά, καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται* ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Ὁ Κόσμος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριψύδια τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· ἀφ' θ' ψάλλεται τῆς ἡ' Ὡδῆς ὁ Εἰρμὸς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἑσπέρια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Κατοικτιρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστης· Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἐκτῷ μηνί*, Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενὴ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχῶν τῶν ἁγίων δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν *Γλώσσαν ἤν οὐκ ἔγνω*, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀξίον ἑστί· Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσημαχὸν καὶ τὸ Φαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς Βούλην προαιώνιον εἰς δ', Δόξα Χριστῇ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑρτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χάρις Εὐαγγέλιον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπολύσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Φαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβημοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πνοή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες ὁ τοῦ Τριωδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Ὁ Θεϊότατος δις, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ὁ Θεϊότατος προσετύπωσε, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίζον γῇ χαράν. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, ἡ Καταβασία Ὁ Μητὴρ Παρθένε, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἁ.π. αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. Κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἰθισται μετὰ τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.

17 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὅρα ἐν

περιπτώσει Α' § 5).· εις τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ, Κοινωνικὸν Ἐξελίξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκειμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτω μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ' ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ', Ε' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ κατανυκτικὰ, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Μέγα

Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν*, ὡς ἐθίσται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἑσπέρας γίνεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Γ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Γ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινὸς καὶ ἐν ταῖς δυοὶ ταύταις περιστάσεσι ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὁρῶν ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψόδιου, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα καὶ νῦν Σήμερον* ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῷ πρωὶ τῇ Πα-

ρασκευῇ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

Η'.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὅρθρος καὶ αἱ Ὠραὶ ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὠρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ Ἑσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δόξα Ἀπεστάλῃ ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσόδος, ψῶς ἡλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ Μέγας στρατηγὸς καὶ τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν (Ὅρα τῇ Κς)· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψοδίου

διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶς, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὧδε ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ), Δόξα τῶν Αἰῶν Δεῦτε ἐργασώμεθα. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον Τῇ υπερμάχῳ.

Θ'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς πάθεσι δουλώσας δις, τὰ τοῦ ἡχοῦ δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, ὡς εἰθίζεται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πνεύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρὸς τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλιος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Σιχολογία ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ

ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Σήμερον Σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*. . . Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Γ'.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ'*, Προεόρτια γ', καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Τριψδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλόγητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου, ἡ Ὑπακοή. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεός* ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα *Σήμερον ἅπαντα ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τὰ Ἀναστάσιμα,

τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασαί· Ἀνοῶ τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια *Κατοικιτηρήσας* τῷ *Πλάσματι* ὁ *Πλάστης* δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία *Μ. Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ *Μ. Βασιλείου*, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ *Τυπικά* καὶ οἱ *Μακαρισμοί*, *Κοντάκιον Ἐπελεούσει Πνεύματος*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον* μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ὡς ὁ περιπεσὼν, τὸ Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἶτα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἀπας ὁ βίος μου, ὦν ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε παρθένε μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωτῇ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, αἱ Ὁραὶ λιταί, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτὴ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱερὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὴ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, οἱ Στίχοι *Ἐκ' νυχτὸς ὀρθρίζει* κτλ. καὶ τὸ Ἀλληλοῦσι μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριψδίου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὠδῶν καὶ ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰτα ἡ δ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ ε' καὶ ἡ ς' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἅφ' ὧν ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Εἰτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὠδῆς, οἱ ἐν τῷ Τριψδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με* ἡ η' καὶ θ' Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριψδία τῆς η' Ὠδῆς καὶ τῆς θ'. Εἰτα *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἰρμὸς *Ὁν στρατιαί* μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ *Ἀξίον ἐστίν*, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων *Τὰς ληστρικὰς ἐγρόδοις δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, *Ἐν τῷ Νυφῷ ἐστῶτες*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς τρεῖς Μετανοίας καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραί λιταί, Ἀπολυτίκιον *Τῶν οὐρανίων στρατιῶν* καὶ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου* μετὰ τὴν θ' οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

35. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξε-*

δόθην δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν τῷ ἔκτω μηνί, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηνίῳ Κύριος ἔκτησέ με, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε.

Σημ. Τῷ αὐτῷ, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ', συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπέφασιν Συνοδικὴν οὕτω τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ μικρὸν Ἀποδείπνον μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὡδὴν ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπὶλε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρωτῇ τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

ΙΒ'.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἄπας ὁ βίος μου ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' Μετανοίας, τὴν εὐχὴν Παναγία Τριάς, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωτῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὡραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχους ις', ἀρχομενοὶ ἀπὸ τοῦ Στίχου Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευόμενῃ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, εἰτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν Ἀπας ὁ βίος μου ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἰθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν Στίχων Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Κάθισματα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὠδῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Κόσμος περιχαρῶς, ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Ὠδῆς Σήμερον ἅπαντα, ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριψδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ ε' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος καὶ τὸ Μηνολόγιον· εἰτα οἱ ἐν τῷ Τριψδίῳ Μακαρισμοὶ καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὠδὴ, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριψδίου η' καὶ θ', Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Τριψδίου, καὶ μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἡν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Παγκοσμίου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὦν εὐλογητὸς, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, λεγομένων ἐν ἑκάστη Ἀπολυτικίου καὶ Κοντακίου Προεορτίων, μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας, Ἀπολυσίς.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρωτὶ ὁ Ὀρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

39. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς δις, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἰτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου εἰς ε'· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος ᾠδὴν· μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' τοῦ Κανόνος ᾠδὴ· ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. Τῇ ὑπερμάχῳ αὐτῆς σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριήλ καὶ ἕτερον Τῶν ἁμαρτιῶν λειτουργῶν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς (ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν)· ἐν τῇ ε' ᾠδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριῶδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', ἡ καὶ θ'· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολογιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου· καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν· Καταβασία Ἄπας γηγενῆς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ' Δεξά Καὶ ἡν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυματοδός, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐκαιρέτως Ἄπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, διετάχθη ἐν ἐπι αὐλῇ (ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας Κωνσταντίνου

του Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, καὶ ἐκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀντεξουσῶς ἐξεδύθην δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προεέρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσόδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ παρασκευῇ πρωτὶ, ὁ Ὅρθρος καὶ αἱ Ὁραι ἀναγινώσκονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 31.

43. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναδαῖμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ μετὰ τὸ Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ψάλλεται: ἀργῶς, τὸ

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου φέρεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὶ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔρχεται ἀπὸ πρωίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἰκῶν γίνηται ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ἀνεὺ Ἀποδείπνου, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ τὸ προδευχθέν μυστικῶς κτλ, ὡς εἴθισται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον τῇ ὑπερωμάχῃ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ πρωτὶ Ὅρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4. ε.

Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν· μετὰ τὸ τέλος, αὐθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀργοσύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις, εἰτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἕξ, μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἀπεστάλη Γαβριήλ, εἰτα ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ς' Ἐβόησε προτυπῶν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, εἰτα ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὁδῆς Ἀκουε Κόρη, Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ, εἰτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσομοια Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'· Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκειμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκειμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν (ζήτηι τῇ ΚΣ'), ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψίδιου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ). Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπευλογημένη Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν ὡς εἴθισται.

ΙΕ'.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Βουλὴν προαιώνιον ἀνὰ μίαν. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρα· ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ὡς εἴθισται.

47. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Τρισάγιον κτλ. δ Ν' ψαλμοὺς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Τὸ προταχθὲν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Τριψίδιου Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμοὺς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, οὐ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα (Εἰς τὴν ε' Ὁδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', ἢ καὶ θ' συμψάλλονται καὶ τὰ Τριψύδια τῶν Μαρτύρων)· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, καὶ τὸ προεόρτιον Ὡς δῶρα προεόρτια. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Παγκοσμίου.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος.

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς Παγκοσμίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή, Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτῃ Κυριακῇ ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Η' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαίων, τῇ Τετάρτῃ πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Πλούσιος ἐν πάθει δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ ὁ Ὅρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτῃ τῆς Παρασκευῆς ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες δις, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχῶν τῶν ἀνω δυνάμεων, Δόξα

Και νῦν τῷ ἑσπερινῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τριτοῦ, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκναις, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψιδίῳ διάταξιν.

ΙΖ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρῶτ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τοῦ Τριψιδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκυρμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριψιδίου Σταυροθεοτοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀποδείκνου: μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος, Κύριε ἐλήσον μ'* Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ πρῶτ', ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις.

52. Τὸ ἐσπέραις, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προτόμοια εἰς δ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα Τὴν ψυχωφελεῖ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Ἐισοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς *Εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς δις, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθῶν, προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τε τὸν λόγον τῆς προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ πατῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

53. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Αἰτή τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Κα-

θίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν β' αὐθις τοῦ Λαζάρου ἔν, καὶ τῆς ἑορτῆς ἑτερον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, Πάσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Λαζάρου Συμπαρέστησαν Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπεστάλη Γαβριήλ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνεόγειον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβάσεις Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ εἰτα ἡ θ' Ὠδή τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ Καταβασία Εὐαγγελίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἔν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἰνούς, τῆς ἑορτῆς Προτόμοια γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. . . Σώσον ἡμᾶς. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῇ θ' Ὡρα λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Συναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

II—.

55. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν, τῇ Παρσκευῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχῶφελὴ πληρώ.

σαντες δις, και τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' και γ' Προϊόρτια. Δόξα Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, και τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, και καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' Ἡ πάντων χαρά.

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὴν κοινὴν ἀνάστασιν δις, και τὸ Προεόρτιον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος. Κάθισμα Κατοικίρας τῆς Μάρθας δις, και εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἠελόγηται, και τὸ ἕτερον Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ και ὁ Ν. χῦμα, οἱ δύο Κανόνες τοῦ Λαζάρου και ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, τὸ Κάθισμα Προγινώσκων τὰ πάντα, και τὸ Προεόρτιον Σήμερον ἀπασα ἀρ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ Μηνολόγιον και τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου, αἱ Καταβασαὶ Ὑγρὰν διοδεύσας, και ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλονται και οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταβασία Κυρίως Θεοτόκον, εἰτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ δευτέρου, και τὸ Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεόν, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια και τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' και δ' Προεόρτια, Δόξα Μέγα και παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ και τὸ Σήμερον σωτηρία.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ και οἱ Μακαρισμοί. Τροπάρια ἐκ τῆς γ' και ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Προεόρτιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου, Εἰς τὸ Ἐξαιρίτως, ὁ τῆς θ' Εἱρμὸς Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ρηπίων, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν και ἡ Ἀπολυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιῶν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς ἑορτῆς γ'

Προσόμεια εἰς δ' καὶ τῶν Βατῶν Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν Βατῶν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηνὶ κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν Σήμερον χάρις εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βατῶν, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βατῶν.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Ἐλόγητόν οὗ Θεοῦ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν Βατῶν, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βατῶν β', Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις β' τῶν Βατῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ἀπασα εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ α' τῆς ἑορτῆς Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, εἰτα τῶν Βατῶν τὸ Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβιμ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριήλ, αἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πάσα πνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἐξ. καὶ ὁ τῶν Βατῶν εἰς δ' ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ῥόδης ἡ Ὑπακοὴ Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον· ἀφ' ε'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βατῶν, αἱ Καταβασαὶ Ὁφθῆσαν αἱ πηγαί, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ῥοδὴ καὶ τῶν δύο ἑορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βατῶν Θεὸς Κύριος ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἰτα Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς δις (τοῦτο μόνον), καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Ἱερέως ἡ εὐχὴ τῶν Βατῶν. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμεια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Βατῶν Ἰδιόμελα Ὁ πλειστός δόχλος Κύριε γ'. Δόξα Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δε' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν

κοινήν ἀνάστασιν· τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε* ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βατῶν, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, τὸ Τρισάγιον· Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βατῶν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου* γῆ . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα γ' τὰ Ἀπόστιχα τῶν Βατῶν *Ἰδιόμελα Χαίρε καὶ εὐφραίνου*, καὶ γ' τὰ Βουλὴν προαιώνιον· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλῃ ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψόλου *Ἐκ βατῶν καὶ κλάδων*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*· μετὰ δὲ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλονται αἱ τρεῖς ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψόλου *Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολύσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριψόλου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ', τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται (δρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριψόλου).

ΙΘ'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τῶν Βατῶν *Χαίρε καὶ εὐφραίνου*, Δόξα Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλῃ ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριψόλου Ἰδιόμελα *Ἐκ βατῶν καὶ κλάδων*· Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωτῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἐν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀρχιέ- Τυπικὸν ἐσημείου κατάλυσιν καὶ ἐν τῇ Μ. Παρασκευῇ καὶ τῇ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὕτω ἦν διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐάν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυοὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριφδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωτῇ τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς ἐπισταί.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωτῇ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι λιταὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὡραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωτῇ τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νθ' ἀπολύεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριφδίου, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρις, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριφδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωτῇ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρωί, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὅραι λιταί, τὸ Τροπάριον Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ὦραν ψυχὴ, μετὰ δὲ τὴν Θ' Ὅραν οἱ Μακαρισμοὶ χρῆμα κτλ. ὡς συνήθεις καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτεραίαν) εἰς ΕΞ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοῦ σοὶ τὸ τάλαντον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀνευ Θ' ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ ὁ Ὅρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου σύναμα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψύδου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βατίων (Ἴδε § 62), οὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' ἃς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φαιδρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωί, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὅραι λιταί, ὡς χθές, Τροπάριον Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀαγθὲ ἀνομήσας, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τῆς Μ. Πέμπτης Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρωὶ τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὐθις. τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδιά μου, τὰ Καθίσματα μόνα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκειμένον Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πάσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε' ἀπὸ γ' Ὠδῆς. μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριφδίου, Κάθισμα τοῦ Τριφδίου² Ὁ Ἄμνας καὶ πηγὴς, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω ἀπαξ, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου Μηδεὶς ὧ πιστοὶ δις, καὶ τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', Δόξα Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσεδικὸν Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθιετῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³ ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερου-

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἐβδομάδι, καθ' ἣν συμπάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγούμενα τὰ τοῦ Τριφδίου, οὗτοι ἀν' ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἐπονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ τὸ περίδοξον τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.

3. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ σημειοῖ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἀν' ἀντίθεσιν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

θιμ. ψάλλεται τὸ Τρεπάριον τοῦ δειπνίου σου τοῦ μυστικοῦ Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γη* . . . Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, τοῦ δειπνίου σου τοῦ μυστικοῦ χῶμα καὶ Ἀπολύσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετράχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Παρασκευῇ ἢ τῷ Μ. Σαββάτῳ, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

• Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνδὸς αἰῶνος καὶ ἐντεθεὴν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παύσιν τῆς δοκοῦσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶ πενθίμοις ταύταις ἡμέραις, εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελῶδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἐνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ Σήμερον κρημαίνει ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ Σήμερον χαρὰς *Εὐαγγέλιον*, καὶ τοῦ Δακρυρροῦς θρήνου ἐπὶ σὲ Ἀγγὴ μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ εἰς Παρθένῳ τὸ *Εὐαγγέλιον*. Ταῦτα δὲ, ὡς εἶρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας μόνον ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων διὰ τι τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ

δια τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ κατεύματός καὶ τῆς ὑψηλοτέρης διαγωγῆς.

Μετατεθείσης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προσμηακόν, εἰς τὸ Κόριε ἐκέραια, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψοδίου Σήμερον ὁ φῶς γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλῇ προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Τῇ Σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ εὐθὺς, ἀνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, ὅς τῆς ἑορτῆς Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψοδίου Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψοδίου Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα παραλείπονται χάριν συντομίας)· μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἦχον α' Τὸν Κύριον τιμεῖτε, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἰτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον βαρὺν τὸ Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὥραιας Πύλης σκορπίζοντος σύναμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναῷ, εἰτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέχρις ἂν πληρωθῶσι οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁφὲ Σαββάτων, καὶ ἀκολούτως ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀντὶ τοῦ Οἱ τὰ Χερουβιμ, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Σιγησάτω πάσα σὰρξ βροτεία εἰς ἦχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι ἐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν (εἰς ἦχον δ' εἰρμολογικῶς) καὶ Ἀπολυσις.

71. Περί τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χρομα, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης· εἰς τὴν δ' Ὠδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, καὶ

μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην ἀπαξ*, εἰτα *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ*, ἱκαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ Εὐαγγέλιον *Ὁψὲ Σαββάτων*, μέχρι τοῦ κακεῖ με *δύονται*. ἐκεῖθεν ὁ ἀναγινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους*. εἰτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, εἰτα καὶ οἱ Χοροὶ καὶ ἐπὶ τέλους τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσπρόχουνοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλοντες τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ', καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. ἐν ἑκάστῃ δὲ Ὁδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Αἰτησις* ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ *Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος* τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' *Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον* τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἰθίσται, καὶ ἅμα *Δόξα* *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἔχον δ' *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ *Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιδ', *Ἐλέει* καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὠδαὶ μεχρις ἡ' Ὁδῆς, εἰτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζειν φωτίζον*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ Αἰτησις. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα *Σαρκεὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα *Εἰς τοὺς Αἰῶνες*, *Ἀναστάσιμα* δ', τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, *Δόξα* *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ *Κοντάκιον* *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*

τῇ πεχαριτωμένη. . . Φωτίζον φωτίζον⁴, Κοινωνικὸν Σάμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη· ἀντὶ τοῦ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς χυμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὸ ,αωιζ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπεσεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαράλλάκτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἐκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Καὶ ὑπὲρ τοῦ Καταξίωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης οὐρίας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, Εἰη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς χθές, τὴν Μεγάλην Συναπτήν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Εὐαγγε-

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἐσημείου τὸ εὐαγγελίζον γῆ... ὡς ἐμφύχῃ. . . Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μέγιστη πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Μίλεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς ἣχον δ' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἔλθέσον ιβ' Ἐλθεί καὶ οἰκτιρμοίτε, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐσημειώθη ἐν § 71. ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ὡς σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολούθως τὴν ζ' καὶ ἡ Ὁδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διατάχθησαν ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ ἀναστάσιμα Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἀρχετα ἡ Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου δ', καὶ ε' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρῶτ' ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνη, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἡ ἐν ταῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διτάξεις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ ἑορτὴ τύχῃ τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγιγνωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατόν νά συμπέσῃ ἐν τῷ Τριψίδῳ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεῦθεν, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'. — Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας ὡς ἑξῆς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰακώβ, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τὸν νοερόν ἰδύμαντα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡ χου, τὸ Προκείμενον Δικαίως ὡς φοιτῇ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ μεγάλου Βασιλέως (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ἰβ', Ἐλεῖ καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρόσβενε ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Ἀνιστὰς ὁ Ἰησοῦς ἅπαξ, καὶ ἡ Αἴτησις ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑ.

πακοή τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον· ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς· εἰτα μετὰ τὴν ζ' καὶ ἡ Ὁδὴν ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, αὐθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἁγίου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ φαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρ-
χεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀργελος ἐδόξα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυτον¹, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὅταν συμπέσῃ ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τῆς Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῇ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου μετὰ τῶν Στιχῶν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ γ' ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

1. Ἐν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου.

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβεῖσθαι τὸν Ὁρθρον, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου· μετὰ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ ἡ' Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναπτάσιμα β', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσὸδον Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, ὁ Προειμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλκος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'

ήχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Ὡς ἐν μυσφ τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου χῦμα· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ', τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἑμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἥαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσῆς ὁψίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ, τὸ Χριστὸς Ἀνίστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς β' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνὰ ἑν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβημοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενόν Δικαίως

ὡς φοιτῇ ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα προή και τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, και ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Και νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, και τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς και ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου και τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Ἁγίου και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα· εἰτα Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀργελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Και νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγαλη και τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα και τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ και Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικόν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου και Ἀπόλυσις².

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ' και τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Και νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον και τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Και νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς και Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Και νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας και ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου κτλ. ὡς ἐν περι-

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου και ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλην τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα μόνον τὰ ε' Στιχηρά τοῦ Ἁγίου και τὰ Προκείμενα ἐκάστης ἡμέρας.

πτώσει Δ' § 11, αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξικοστειλάρια τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὴν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Γ.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἰσοδος, Φῶς ἔλαβόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὸ Πάσχα ἑρῶν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, Ὁ εὐσχημῶν Ἰωσήφ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Αἰτή τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατήλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἀρέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Αἱ Μυροφόροι δρθρῖαι, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὰ μύρα τῆς ταφῆς εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Ὑπερδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ δύο Θεότοκία ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα

τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αὶ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὰ δ' Θεοτοκία ὡς σύνηθες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ γ' Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἀγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Προσόμοια τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Ταῖς μυροφόροις γυναιξί*, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἡτήσατο Ἰωσήφ* κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Παλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνὰ ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αὶ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυ-

3. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ἀπῆται κανόνα τῆς προλαβοῦσης Κυριακῆς· ἀλλ' ἡ παιδρότης τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου (ἐκτός δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικά, Καὶ

ροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἰη* τὸ δρυμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Η΄.

21. Εἰ τύχοι τῇ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρas, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα β' καὶ τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*. Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*, Δόξα *Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς*, Καὶ νῦν *Ταῖς μυροφόροις γυναῖξιν* καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἡτήσατο Ἰωσήφ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὅτε κατήλθες* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνά ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11 αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β', τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις* καὶ τὸ *Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι*, καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μετὰ φόβου ἦλθον γυναῖκες* (ζῆτει τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία.

νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοντάκια, μόνον διὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ *τὴν τιμιωτέραν* ἐν τῇ Ὁρθρῇ καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν Ἁγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ).

για, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὸ χαίρει ταῖς Μυροφόροις*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη. Εἰη τὸ δρομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων⁵.

Θ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. Δόξα Ἀνέτειλεν Ἰδοὺ, Καὶ νῦν Τὴν ὡραιότητα εἰς τὴν ε' Στιχολογίαν Πάντα ἀνθρώπινα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Τὰ ἐπουράνια, εἰτα τὰ ἐβλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβῆμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περικτώσει ε' § 17). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰ-

⁵ Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, ὅταν τύχη καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἐβδομάδος, πλὴν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Αἶνων ψάλλονται μόνον τοῦ Ἀγίου.

σοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστός ἀνέστη, Εἴη τὸ δογμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Γ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ὡς ἐν περιπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Δόξα Καὶ νῦν τὸ Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, *Ὡς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς* (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν* ἰδοὺ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὁ πάντων ἐπιστάμενος* εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Πόθω ζέοντι* καὶ *Ὁ Δεσπότης* τῶν δ.λων, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, καὶ τὸ ἐν τῇ γ' Ὡδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς *Ἐσθὴκῶς ἐν τῷ μέσῳ*, εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος* ὡς *φωτίζῃ ἀνθήσει*, *Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με* ὁ θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου,

οι Κανόνες της εορτής και ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασταὶ Θάλασσαν ἐπηξας, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς εορτῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς εορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, πύθι· τὸ τῆς εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς εορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς εορτῆς Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς εορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου· Κοντάκιον *Τῆς εορτῆς τῆς Νομικῆς*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς εορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡπαρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

30. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς εορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς εορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν μεθεόρτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς εορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

31. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ὅτε τὸ μέσον τῆς εορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς εορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διατάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, ὁ εἰς τῆς εορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασταὶ Θάλασσαν ἐπηξας, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς εορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς εορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς εορτῆς τῆς νομικῆς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς φηγημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηχοστῆς καταλιμπάνεται⁶ καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ἐν περιπτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δοξαστικά, τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, Καὶ νῦν Ἀρέστης ὡς Ἀθάνατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, Δόξα Ποθῶ ζέοιτι, Καὶ νῦν Ἐκουσία σου βουλῇ. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας κτλ. (Ὅρα ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου).

ΙΔ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀποδοσις.

ΙΕ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τὰ Ἀναγνώ-

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τε τῇ Ἑσπερινῇ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ Θεοτοκίου.

ματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ *Τὸ ἀπ' αἰῶνος*, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν* ἰδοὺ, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιᾶσθω Οὐρανός· εἰς τὴν β' Πόθῳ ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ἐκ φρέατος νάματα* (ζήτηι τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν)· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ὡς τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδι* (ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσομοία, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἰσόδον Ἀπολυτίκιον, *Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως*, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίον ἔστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ δρομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπίσῃ ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'. — Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἰ-

ξης. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἑορτάζηται), Καὶ νῦν *Πῶς* μὴ θαυμάσωμεν. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωτὶ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταβασία εἰς τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καὶ ἡ Αἰτησις, ὡς εἰθίσται· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῶμα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἡ θ' τοῦ Πάσχα μόνῃ, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν· Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κλπ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλομεν ε', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὔτε Καθίσματα ἢ πάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ.

ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης δρᾷ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τοῦ πάσχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου,

Και νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας δρᾷ ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἶνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς). τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντὶ αὐτῆς συμφάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορ-

της, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὐτὴς τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β' — Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀνάστασεν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταδασαί τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ' τοῦ Θωμᾶ· Καταδασία Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς γ' Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαιεντὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρετιδος, ἢ τοῦ τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Πεντηκοσταρίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἡχοῦ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑ-

σπερινόν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰ βούλει) μετὰ τῶν ὅς Θεοτοκίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμφάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδόσει. ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

ς'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ', Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἡ Αἰτησις ὡς εἰθισταί· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαδοῦσαι τὸν Ὅρθρον* καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου *χῦμα*· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ ὕμνος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ ἡ Ὡδὴν, ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ

νὸν Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν (Ὅρα τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστο Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιον τοῦ ἤχου Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξιόν ἐστι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πο-

λυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, εἰς τὴν β' Αἱ Μυροφόροι δρθριαί, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερδεδοξασμέ·η, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβάσεις τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἰτα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννῃ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα! Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτικά, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα. . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33

Β'.

4. Εἰ τόχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Παλτηρίου, εἰς

1. Ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλονται τὰ τῆς τελευτῆς Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).

τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ἰπόμενημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ θάλασσαν ἐπηξας, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχαι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ αἰγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ.

7. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυφλοῦ β' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Δικαιοσύνης ἤλιε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἐννοιοῖαι καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξέψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ β' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυφλοῦ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μνηλόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταδασαὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνηθες μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Δοξολογία Μεγάλῃ Καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς εἰθισται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς ς' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὕθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπολυσίς.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγίᾳ. . . τὸ Χριστὸς ἀνέστη κτλ. ὡς χθές, καὶ τὴν Μεγάλῃν Συναπτὴν, ψάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνά δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς, ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Αἰτησις· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ Ὁδὴ, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὕθις τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Ὑμνοθμέν σου Χριστέ γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν δρθρὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστόν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα... Φω

εἰς αὐτὸν φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνίστη
γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε΄.

13. **Εἰ** τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προσημαχός*. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα* τῆς ἑορτῆς εἰς ς' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', *Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, *Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, *Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ*, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐκάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς *Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δις, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, *Δόξα ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ἐν οὐρανοῖς*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ς' Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ *Θεῖω καλυφθεῖς*, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους. τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', *Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κον-

τάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν ὑπὲρ νοσὶν καὶ ἰσχυόν, Κοινωνικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ* κτλ.

Ζ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἔστι. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ δ' Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὧν τὸ ἐν προηγείται, τὸ δὲ ἕτερον ἔπεται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένα

ικέτευε τὸν *Πόν σου* τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χῦμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ὑπὲρ λαμπροὶ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θεῶ καλυφθεῖς* καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστᾷ *Ἰωάννῃ*, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ *Τυπικὰ* καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιὸν ἐστίν*, Κοινωνικὸν *Δίνετε*, Ἀνελήφθης *ἐν δόξῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἑορτοδρομίῳ Πίνακι).

Τῇ ΚΑ' — Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως· Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς ε'· Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνοι τοῦ Ἀπολυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἰσοδὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἰσοδός, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπο-

στιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δ' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τὴν διατάξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου § 31.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ἐκκλησιᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Στιχολογία τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10 12.

ς'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἰσοδον. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.*

Η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'³. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Ὡς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ*

α. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλαμβάνονται καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ τὸ Ἑξαποστειλάριον.

Ἀναγνώσματα, δύο τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἀξιόη ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α΄ καὶ β΄ Στιχολογίαν, ἀνὰ ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰς τὴν γ΄ Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων Φωστῆρες ὑπὲρ λαμπροὶ ἀφ΄ ε΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ θείῳ καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα β΄, τῶν Πατέρων γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικόν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν* Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόη ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἐξῆς· Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιό-

μελα ε' και δ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρόν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Κύριε τὸ μυστήριον* (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τύψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Θεοσεπέτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη* (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Καθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ *Θείῳ καλυφθεῖς* εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου *Ἀγίε τοῦ Θεοῦ*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους. Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν ὑπὲρ νοθν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἐστὶ διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ὥα τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες

Γ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Δεσπε λαοί, Εἰσόδος, Φως ἡλάρδον, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Τριώδιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἰτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν δ' καὶ γ' λέγομεν ἀνὰ ἐν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, τὸ Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα· Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ θεός, καὶ τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὡδή, τὸ α' Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου· Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ οὐράνιε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μὴ τῆς φθορᾶς, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Εὐλόγητός εἰ Χριστέ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολουθῶς ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Γενυκλισίας.

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς Παράδοξα σήμερον, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Δεῦτε λαοί, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λειτουργία τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὲ (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς. τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αἱ Καταβασαὶ θείῳ καλυφθεῖς, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Εὐλόγητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*· εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*... *Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ*, Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου, *Εἰδομεν τὸ φῶς* κτλ.

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς φάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ (δρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταβασαί τῆς ἑορτῆς διπλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἁγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Μαρτύρων θεὸς χορὸς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα δύο ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἁγίων *Δεῦτε πιστοὶ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρισάδικος κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου *Τῇ νῦν πανηγύρει*, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων

τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταδασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Τροπάριον *Σήμερον σωτηρία*.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, *Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταδασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, καὶ Κοινωνικὸν *Εἰς πάντων τὴν γῆν*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἑβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων ἑβδομάδος. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Γ' Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριοι τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 7. ἀλλ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Δοξαστικὸν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τοὺς Αἶνους *Τίς λαλήσει*.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Ϛ.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—16).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἐξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γουγκλίσιας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκμηξα*, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμερον γ' καὶ γ'* τοῦ Προδρόμου, *Δόξα Καὶ νῦν* τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ τάξις τῆς Γουγκλίσιας, τὰ Ἀποστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὐτὴς τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Ἀναβημοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐχει ἐξαγατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ταῖς Θεοτόκον*, ὁ Στίχος *Ελέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν* (ζῆτει εἰς τὰ Ἀποστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸ πανάγιον πνεῦμα*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταδασταὶ *Θεῖα καλυφθεῖς*, καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εξαποστειλᾶριον τῆς

ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ',
Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυ-
τίκιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρό-
μου, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς.

Η'.

10. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἐορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηχοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἐορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, τὴν διάταξιν
δρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου § 25—27.

Ι.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ-
λομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρό-
μου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν,
καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά,
Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀ-
πόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προ-
δρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια
ὥς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀνα-
στάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτο-
κίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ
τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου
ἀπὸ γ' Ῥδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἶτα τὸ Κά-
θισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀνα-
στάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κατα-
βασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ

Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἄναστασιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τῷ Ἐωθινῷ, Καὶ νῦν Ἑπερευλογημένη, Δεξιολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχορισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου δυνατὸν νὸ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς Τετάρτης Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς ε' ἑβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ' — Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς ἡ', Δόξα Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος. Καὶ νῦν Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσάου νῦν τοῦ προφήτου, Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον Προφήτα καὶ Πρόδρομε, καὶ τὸ Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις*.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κε-

ριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἀπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναθαμβοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ*, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν μεδ' Θεός* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς*, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι μετὰ Στίχου *Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν* ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ *Ἀνολίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια *Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος* εἰς δ'. Δόξα *Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξίόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα *Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ' ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα καὶ νῦν *Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον

ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου. καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίῳ ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ' — Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρηξα τὰ γ' Προσόμοια Ποιῶνς εὐφημιῶν εἰς ε', Δόξα Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν διὰ σέ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυνος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

τὸ Πᾶσα προή και τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖτε (ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Ποῖα φυλακὴ· ἀφ' ε' Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμια Ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων, Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρas μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων ε', Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσόδος *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων, Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυρος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Λ' — Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων τῶν IB'.

1. Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ποίοις εὐφημιῶν, καὶ γ Προσόμοια τῶν IB' *Ἐδωκας καυχήματα*. Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπειλος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἄγριοι, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγριοι, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χρομα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν IB', αἱ Καταβασαὶ Ἀνολίω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' Προσόμοια Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, Δόξα Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγριοι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ δ' τῆς ε'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ' Ἐδωκας κανχήματα, Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυνος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ΙΒ' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κτίστης, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἰτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ', Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίόν ἐστίν Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν Ἀναργύρων.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'· Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, εἰτα τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμῆς Ἑσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα 5', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα Φρένα καθάραντες καὶ τοῦν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε ἀειπάρθενε, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀωμος, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα 6', καὶ τῆς Θεοτόκου Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, καὶ αὐθις Καθίσματα Ἀναστάσιμα 6', καὶ τῆς Θεοτόκου Ἐορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τῆς ἐσρτῆς, εἰτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξὼ τὸ στόμῳ μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἰλους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Περιβολὴν παυὶ πιστοῖς (ζῆται· ἀφ' ε' Ὠδῆς). Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου

(ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, και Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα ε', και τῆς Ἁγίας δ' Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Μαρὸν, και τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον και Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, και τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἁγίας, και τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοί, και τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, και ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας, και Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, και ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀ-

ρίας, και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῆς Ἀγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας,
και τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστια-
νῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ
φῶς, και Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος και πανευφήμου
Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὴν Α'
Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ἐξ Προσόμοια
τῆς Ἀγίας ὡς και τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰ-
σοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, και τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς
τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια και τὸ Δόξα, Καὶ νῦν
Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον Λίαν εὐφρανas, Καὶ νῦν Σὺ τὴν μεσιτεύσασαν, και
Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, και τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ
Ψαλτήριον, και ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀ-
ναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχου, τὸ Προκείμενον Ὑπο-
μένοντες ἐπέμεινα τὸν Κύριον και προσέσχε μοι, τὸ Πᾶσα πνοή,
και τὸ Εὐαγγέλιον, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τῆς
ἀθληφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με
ὁ Θεός, και τὸ Ἰδιόμελον Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, ὁ Κανὼν
τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας. και ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς
τὸ Κάθισμα, και τὸ Θεοτοκίον Οὐ σιωπήσομεν ἀφ' ε' Κοντά-
κιον και Οἶκος τῆς Ἀγίας και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ
Ἀροῖξω τὸ στόμα μου. εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ
Ἐξαποστειλάριον, και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ'
Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω,

Και νυν Δέσποινι πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και οἱ Μαχαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' και ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, και Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν (ζῆτει Κυριακῇ ΙΓ'), και Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ*, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων (ζῆτει τῇ β' τῆς Δ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κεῖται τὸ ἱερὸν τῆς ἁγίας λείψανον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαβῳτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε', και τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νυν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, και τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νυν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον και Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας, και τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον, και ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα και τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ και τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος και ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον και Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τῆς Ἀγίας, και τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαὶ Ἀνοήτω τὸ στόμα μου, και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, και τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς Ἀγίας (μόνον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ). Καὶ νυν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Σήμερον σωτηρία

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'.
Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας
καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστια-
νῶν. Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ
φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμένης
Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ιουλίου μηνὸς μέ-
χρι τῆς ΙΘ' συμπίπτουσῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία. τῶν Ἀγίων
Πατέρων ὡς ἑξῆς

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἐξ καὶ τῶν
Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα
τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ἀσπύρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ
Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ
ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀσθαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμε-
νον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς,
τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα Φω-
στήρες ὑπέρλαμπροι καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπό-
μνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦ-
μεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν
Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'
τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ Χορὸς,

Και νυν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη και τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά και εἰ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' και δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, και τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς και Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' — Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νυν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμψάλλεται και ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', και τῆς Ἁγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νυν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, και Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται και ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου και τὸ Προκείμενον, Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων και τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον και Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἴτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, και Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον και Οἶκος τῶν Πατέρων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας και Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας και τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων και Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε.

Τῇ Κ' — Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

3. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν

Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἐμπελος ἡ ἀληθινή .. μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββατῷ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ἀναστάσιμα Στιχη α' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δοξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δοξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, εἰτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθίσμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ Προφήτου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάσαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δοξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Δίεττε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τόχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεσθε πάσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁ.θρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Ἀγίας ἑπαξ· εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἐν τῆς Ἀγίας· εἰς τὴν β' ὡσαύτως· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, εἰτα τὸ Κάθισμα ἑπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Προγόνων Χριστοῦ, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξάρετως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κς' — Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἑρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἐκτὸς ἐάν ποῦ ἐορτάζεται ἐπισήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (δρα Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Ἀξίον ἐστίν*, Κοινωνικὸν *Δίεστε*, κτλ.

Τῇ ΚΖ' — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καταβασία Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν. *Ἐπὶ τοῦ θρόνου μετεμορφώθης*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφρευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου· εἶτα Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ δρόμου μετεμορφώθης, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε.

Ἐὰν ἡ ΛΑ' Τουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ Προεόρτιος τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῷ Κανόνος προεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ διατάξεις.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α' — Τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα Οἱ

ἅγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν, Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν... καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν... Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράζας· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ἡ Καταβασία *Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε παράδεισος*, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ, Εἰς τοὺς Αἰνους, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται Πρόδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν Σταυρόν σου.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος Ὡδῆς καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε*, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ*, Ἀπόστολος *Οἱ Ἅγιοι Πάντες* καὶ Εὐαγγέλιον (ζῆτει Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἡ Πρόδος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὰ

τοῦ Σταυροῦ ἀπαξ, εἶτα τὸ Παλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίαν τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς, καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡ γίαιται ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὁρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι εἰς ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρῶτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ Περντευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Δόξα Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. . . . μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἡ Παράκλησις.

Ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Πρεσβύτερος) τὸν ψαλμὸν Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χρῶων εἰς ἤχον δ' τὸ Θεὸς Κύριος τετρακίς Τῇ Θεοτόκῃ ἑκτενῶς

νῦν προσδράμωμεν. . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *Οὐ* σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε καὶ ὁ Ν' φαλμὸς χύμα· εἰτα φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν Εἰρμῶν, ἀλλ' εὐθὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. . . Πολλοὶς συνεχόμενος πειρασμοῖς ἀνὰ δ' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥῳῇ· ἀπὸ γ' Ῥῳῆς, Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τετράκις ἀνὰ τρεῖς, εἰτα τὸ Πρεσβεῖα θερμῇ, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς τῆς δ' Ῥῳῆς· μετὰ τὴν 5' Ῥῳῇ τὸ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχραντε ἢ διὰ λόγου, καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Ἐκτενὴς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰτα τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, Δόξα Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Μὴ καταπιστεύσης με. . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί. . . Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων· καὶ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον 16', ὁ Ἱερεὺς Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ῥῳῇ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ' Ῥῳῇ ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγαλυνάρια Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. . . Τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν κτλ. δταν δὲ ψάλληται τὸ Ἀλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, ὁ Πατριάρχης ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν· φαλλόντων Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰτα φάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγαλυνάρια Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν Ῥῳῇ, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Βασιλείου διάδημα, καὶ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ὁ Ἱερεὺς αὐθις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Ἱερεὺς Σοφία, ὁ ὦν Εὐλογητός, ὁ Πατριάρχης Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπολυσιν Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν, οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τὸ Δι' εὐχῶν καὶ Ἀπόλυσιν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Παναγίας Κανόνες, φάλλονται ἐναλλάξ μέχρι τῆς ΙΔ' τοῦ μηνὸς τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ 6' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθέξης.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, φάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν § 2, 3, 4, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Προσόμοια* τῆς Ὁκτωήχου τῆς σειρᾶς δ', ἐν τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τρία τῶν Ὁσίων, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ *Φῶς Ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, καὶ εὐθὺς ὁ ψαλμὸς *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, κτλ. κατὰ τὴν χθὲς διάταξιν, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλῃς Παρακλήσεως. Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*. Μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τὰ δ' Ἐξαποστειλάρια¹ Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, εἰτα *Χρυσοπλοκάωτατε πύργε*, τὸ Τριτάγιον καὶ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἀγίων ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικὸν, ψάλλονται ἃ τρία καταनुκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ... Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς..* Καὶ νῦν *Τῆς εὐσπλαρχνίας τὴν πύλιν*. . . . Ἐὰν ὁμως ψάλλῃται ἡ Παράκλησις ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Καταनुκτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε. . . Καὶ νῦν Μήτηρ Ἀρία . . . ἐννοεῖται δὲ οἰκοθὲν ὅτι μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγίου.

1. Ἄν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μη-

1. Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπούμενη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν Θ' τὸ Μεγαλυνάριον τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . κτλ. καὶ μετὰ τὸ Τρίτον ἅγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων. . . ἀντὶ Ἀπολυτικίων Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁμοῦς τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω σημειουμένη τάξις.

ναίου διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἰσοδος. Μετὰ τὸ νῦν ἀπολύεις φάλλεται ἡ Παράκλησις ὡς εἴθισται· καὶ εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὸ Τρισάγιον, φάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προσηπαντήσωμεν ἅπαξ, εἶτα ἡ Ἐκτενής, καὶ Ἀπολύσις.

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κλπ. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Καθίσματα καὶ ὁ Ν' χῦμα, εἶτα οἱ Κανόνες μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' καὶ ε' Ὁδῆς οἱ Εἱρμοὶ καὶ αἱ Αἰτήσεις· ἀπ' θ' φάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς ἡ' Ὁδῆς Τὸν βασιλεῖα Χριστὸν. καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· εἶτα τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον εἰς. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προσόμοια Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ' (ζήτηι εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δόξα Καὶ νῦν Νόμον καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Φέργει τῶν ἀρετῶν, ἅπερ ἐφάλησαν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τῇ θεῇ σήμερον Μεταμορφώσῃ, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός (ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς ΑΒ' ἐδομαδος), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Ἐὰν τύχωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ προεόρτια δ', Δόξα δεῦτε ἀναβώμεν εἰς τὸ Ὅρος Κυρίου (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος. Φῶς ἡλῶδον, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν Ὁ ἐν τῷ Ὅρει τῷ Θαβὼρ (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος Εὐσιγνίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ προεόρτιον ἁπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα προεόρτιον *Ἐπεφάνη, ἡγγικεν ἁπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα*, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Χοροὶ *Ἰσραὴλ*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία *Ὁ τόκος σου ἀφθορος*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ προεόρτιον ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ προεόρτια *Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως* εἰς δ'. Δόξα τῷ Ἑωθινῷ, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκτῆς ε' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ ε' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Ἰδιόμελα *Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε* εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν *Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα καὶ νῦν *Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει* ἐκ γ' καὶ Ἀπολυσις *Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ θαυρῷ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μιθητῶν καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ* δ' ἀληθινός.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεός Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλαιος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (*Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα*), Δόξα² *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν* (ζητεῖ εἰς τὴν Λιτήν). Εἰτα οἱ Κανόνες ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος*, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μεγάλῃ* καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκενῶματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Δόξα καὶ νῦν Ὁ μορογενὴς Ἰδὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς. . . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετμορφωθείς.

2. Ἐν τῷ Ἀγιορειτικῷ Τυπικῷ ἀντὶ ταῖς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον. Δόξα τὰ σὺμπαντα σήμερον χαρὰς πληροῦνται, Χριστοῦ δόφθέντος ἐν θαλασσῇ, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὅπερ φαίνεται προελθὲν ἐξ ἀπομιμήσεως τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἔλεν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄ-
δομαι.

Ἐξομολογῆδονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
μάσιά σου, Κύριε.

Μακάριος ὁ λαὸς ὃ γινώσκων ἀλα-
λαγμὸν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιάσσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

*Μετεμορ-
φώθης ἐν τῷ
ὄρει.*

Εἰποδὶκὸν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ
σου ὁψόμεθα φῶς . . . Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ, ὃ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Θαβώρ μεταμορφώθεις . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
κιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὃ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον·
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη³ (ζήτησι ἐν
τῇ ζ' Ὠδῇ), Κοινωνικὸν Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς, οἰαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν ᾖ, ἀντὶ τοῦ
Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν ἑορτήν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὃ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν
σειρὰν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράκλησις, Ἀπολυτί-
κιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, ὃ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀ-
κολουθίαν τοῦ Ὁρῆρου, εἰς τοὺς Αἰνους τὰ εἰς τὴν Θ' τοῦ μηνὸς
Ἑσπέρια Τῆς παραγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δόξα
καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ

3. Τοῦτο ἤδη συνειθισθῇ· ἀλλ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ'
Ὠδῆς ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, διότι τοῦτό ἐστι κυρίως Θεοτο-
κίον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς λέγεται
Εἰρμὸς Θεοτοκίος.

δόξα πρέπει· μετὰ τὴν Ἑκτενῇ, τὰ Ἀπόστιχα Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ, (ζῆτει τῇ Θ' τοῦ μηνὸς) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὕς ἐξελέξω Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиανὸν καὶ τὸ Παλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσοδός, Φῶς λαὶδὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· εἰτα τὸ Παλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Διευτετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἰσόδος, καὶ μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλεται ἡ Μεγάλῃ Παράκλησις ὡς εἴθισται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ ΙΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαρалаκτικῶς ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ΄* καὶ τῆς ἑορτῆς *Ἰδιόμελα ς΄*, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ *α΄* Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἰσόδος, *Φως ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἔστιν*, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ΄ τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς δ΄, Δόξα *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς*, Καὶ νῦν *Ἵπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β΄ *Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . .* μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ τόκος σου*,

ἄρθρος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ' — Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μιχαίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοίμησιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' Ἀἴμιος τῶν μαθητῶν, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένα, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ὑπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος δ'.

Μετά την Είσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεδρ-
τιον, τὸ τῷ Ἁγίῳ τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῇ ἐνδόξῳ μνή-
μῃ σου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον* τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξ-
αιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίνειτε, Εἰδομεν τὸ φῶς,*
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου.

1. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α'
Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Προσόμοια
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν *Θεαρχίῳ*
νεύματι, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα,
Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας,* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ
Ἀπόλυσις

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ,
εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
Πσλυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου,* τὰ Καθίσματα ἐκ β',
οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμε-
νον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου,* τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ*
Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα, Δό-*
ξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν*
με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετάστασις, οἱ Κανόνες
ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁ-*
δῆς ἡ Ὑπακοή, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μνη-
λόγιον, αἱ Καταβασαὶ Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ, εἰτα ψάλ-
λεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· εἰς μὲν τὸν α' Κα-
νόνα τὸ *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτό-*
κον, εἰς δὲ τὸν β' τὸ *Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου,*
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς
γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἡ Καταβασία Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . .
Νερίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι⁴, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τρίς.

⁴ Εὐθὺς μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' συνηθίζεται ἐνιαχοῦ, ὅπου πανη-
γυρίζεται ἡ ἑορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλείονα τάχα δόξαν καὶ τιμὴν
τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παναγίας, κατὰ μέ-

Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἐν τῇ Γεννήσει.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.
Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι ;
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν

Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ

μηρὶν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῇ Ὁρθρῇ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν θ,τι καινοφανὲς καὶ κακόζηλον, ἔστω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

τὸ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκολυμητον*, ὃ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*. Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπολυσις.

4. Εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα* Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ Προσόμοια εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν *Θεορχίῳ νεύματι*. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπολυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῇ Γεννήσει*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο *ἡ καρδία μου*. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἐσρτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ εἰς τὴν β' αὔθις Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντμος χορὸς, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, ἡ Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅτε ἡ μετὰστασις*. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ῥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ ἡ Ὑπακοή *Μακαρίζομένσε πᾶσαι αἱ γενεαὶ χῦμα ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνاريῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα *Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Αἱ*

γενεαὶ πάσαι... *Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Ις' — Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς *Δῆμος τῶν μαθητῶν, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.**

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Ἑξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταβασαὶ *Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἑξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου Ποίους οἱ γηγενεῖς ὁμῶσιν εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.**

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζῆτει Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.***

10. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀ-*

πόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀσάτε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.*

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον Καθορῶσαι ἀληθῶς (ζήτει εἰς τὴν ΙΓ')· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Ἱερον μεθέορτον *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶν*· εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ῥδῆς Κάθισμα Ἐδέσσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντιμος χορός· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβάσαι Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ἅπαξ*, Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Ὑμνοὺς σου τὸ σεπτὸν (ζήτει τῷ ΙΣ'), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀσάτε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λι-

την), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὼν ἐστὶν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῇ Γεννήσει*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Παρθένου νεάνιδες· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς* (ζήτει τῇ ΙΖ')· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμο· Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξιὼν ἐστὶν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαρallάκτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ νεύματι, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ

νὺν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντίθεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκειμενόν. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ῥόδης, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα Ἐν τῇ Γεννήσει σου ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Πεποικιλμένῃ καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα φάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ πῆν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Αἱ γενεαὶ πάσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

• Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράεας Μωσῆς, καὶ Κοντάκιον λέγεται Ἰωσὴφ καὶ Ἄννα.

Τῇ ΚΘ' — Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδοξοῦ, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα Γενεθλίων τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσεδὸς Φῶς

ωάρων, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Προόδρου τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μνήμη δικαίου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κα-ὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηστεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μέλλονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλ' ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, καταλύομεν ἔλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

5. Ὅταν τύχη ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου γ', Δόξα Γενεθλίων τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστίχα. Δόξα

τοῦ Προδρόμου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρῶτ' ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἐν τῇ γ' ᾠδῇ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ Καταβασαὶ ψάλλονται Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἐπέχον τόπον Καθίσματος Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, καὶ καθεξῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῆς ἑορτῆς Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἅπαξ, καὶ Ἀπολυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἰτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ ε' τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡ-

χου εις δ' και δ' εκ της ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς τιμῆς Ζώνης τῇ καταθέσει* (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκη- νή* (ζῆτει Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Διναίτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Το Σαββάτω ἐσπέρας ¹, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πατοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν, Καὶ νῦν *Ναὸς καὶ πόλη*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὰ γ' Κατακυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς* κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταὶ Ὡς ἐν Ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἰτα Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, τὸ

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἑσπερινῷ Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Προθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 30) ἐσημειώθησαν τὰ δέοντα, ἰδεωρήθη περιττὸν νὰ γίνηται ἐκάστοτε μνεία περὶ Προοιμιακοῦ, Ψαλτηρίου, ὡς ἱλαρόν, Προκείμενου καὶ λοιπῶν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ², τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι. Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφδίου γ', Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριφδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύγωμεν κενοδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίνετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις³.

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριφδίου γ', Δόξα Ὁ πόσων ἀγαθῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος, τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τρι-

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου πατέρεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καθὼς γνωστὰ, ἐπιδιδῶκεν τὴν συντομίαν ἐνθα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Ἐάν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἡ ἑτέρα ἐκ τῶν τριῶν ἀκολουθῶν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ διαρκῶσι τὰ μετέορτα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

φδίου, μετὰ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ *Τὴν Μωσῶως ὥδην καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου*· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια* τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ κοντάκιον *Τῆς πατρῴας δόξης σου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατάλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου γ' καὶ γ' τῶν κεκοιμημένων *Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα θρῆνη καὶ ὁδύρομαι*. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλούια τρίς, ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τὰς δύο τελευταίας φορὰς Στίχων Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν· εἰτα τὸ Κιταξιῶσον. Εἰς τὰ Ἀποστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Δόξα Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγηκῶς (ὅρα ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ) μετὰ τῶν Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος Δι ψυ-

καὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Δόξα καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ ᾠδῇ· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ θεῷ ἡμῶν, Καὶ ὦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, εἰτα ψάλλονται τὰ τροπά-ρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύ-βων τὰ δνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεδομέθ' σου ἐπάκουσον καὶ ἐ-λέησον· εἰτι δεδομέθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀνα-παύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασι-λέων, Πατριαρχῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν § 9 σημειοῦται)... εἰτα Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς· . . αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βασιλέων, Πατριαρχῶν ... διτι σὺ εἰ ἡ Ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν . . κτλ. ὡς ἐν τῇ § 9, εἰτα γίνεται ἡ Ἀπό-λυσις.

8. Τῷ Σαβδάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλάγιον δ' τὰς δύο πρώτας φοράς ἔνευ Στίχων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν στίχων Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον, εἰτα τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν τὰ τοῦ ἡχοῦ Κάθισματα, τὰ Νεκρώσιμα καὶ τὰ Μαρ-τυρικά, εἰτα ὁ Ἀμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου (τῆς 6' στάσεως), τὸ δὲ Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, διτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με ψάλλεται τρίς εἰς ἤχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ δνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἰτα ἔξακολουθεῖ τὸ Σὸς εἰμι ἐγὼ σῶσόν με μέχρι τοῦ Καὶ τὰ κλήματα σου βοη-θήσει μοι· τὸ δὲ Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψαλ-λεται εἰς πλ. α' ἤχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐ-λογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ δνόματα· μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ Κάθισμα Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ κανὼν τοῦ Τριψδίου χῶμα· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ Κάθισματα τοῦ Τρι-ψδίου, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ

νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, εἰς δ', Δόξα Ὡς ἄνθος μαραίνεται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, τὸ Σοὶ Δόξα πρέπει, Τὸ πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἤχου Ἀπόστιχα (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Δόξα Ἀλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισε, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας καὶ τὸ Σὺ καὶ τειχος καὶ λιμένα.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσσον, ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, τὸ Εἶδ' μεν τὸ φῶς καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ μνημονεύονται αὐτῆς τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐτῆμειώθη ἡδὴ, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθόδοξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἐὰν σύμπεσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν ἑορτὴ τοῦ Μηνολογίου, ὅρα τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τιθῶνται θρόνοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οἶμοι μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀνήμευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν εἰτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβασαὶ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Στιχηρὰ γ' (ἐὰν μὴ ἡ ἑορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσέμοιον Θεοτοκίον, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ἐπέστημεν γόμνωσιν δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιούμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *τὴν τιμιωτέραν* καὶ Ἀπόλυσις⁴.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρελάβομεν παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων ποιεῖν τὴν Τετάρτη καὶ τὴν Παρασκευὴ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προη-

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατὰ λυσις ὁποῖα καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἤτοι τυροῦ, ψῶν καὶ ἰγθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' φάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει λαμβάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκ' κραζα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ'* καὶ τοῦ Τριψδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδὰμ. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἰτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανένης ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' γ' Κοντακίον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταβάσαι Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου τάξεις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψδίου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριψδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

γιασμένην· ἐν ὁμοῖς τύχῳσι μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ μνήμη ἐορταζομένου Ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριψδίου καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσης δὲ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὰς μνήμας τῶν ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ τυχόντων ἐορταζομένων Ἀγίων Καταβάσαι φάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστάθια τῶν χριστιανῶν (ἴδρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψώδου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιγερὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἡχοῦ δ' (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψώδου τὰ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν Κατανυκτικὰ), εἰτα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψώδου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἰσοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ* (δρα ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μέχρι τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς Ὅτι ἐλεήμων*. . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἐνδοξαζόμενος. Δόξα Καὶ νῦν Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὑπὸ τῇ σὴν εὐσπλαγχνίαν,⁵ τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἀνεὺ τοῦ Δι' εὐχῶν, μεθ' ἣν ὁ ε' Χορὸς ψάλλει τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τούτου δὲ ψαλλομένου, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.*

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει τηρεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἀνεὺ μέλους χῶμα καὶ πρὸς τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τούτου ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηγούμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ε' ἤθελεν ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηγούμενα· ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐφεῖς Κυριακάς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίῶν ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος λέγονται χῶμα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμιῶν δὲ σταυροειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον*, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμῶν καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐμοουσῶν . . . καὶ ὁ Προεστὼς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαβείᾳ τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω.

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαίρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεται ὡς ἑξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡμῶν, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν' ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυχτικὸν ὡς ἱστί διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατινυχτικά· *Ἐλέησον ἡμῶν Κύριε, ἐλέησον ἡμῶν καὶ τὰ λοιπὰ ὑποτροπάρια*, εἰτα τὸ *Ἐλέησον ἡμῶν ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, εὖ δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ.* *Ελεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-*

πομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθεὶς, Προστασία φοβερά, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . εἰτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. . . ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου. . . ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ ἀγίᾳ. . . καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ Ἀληλοῦτα εἰς τὸν τυγόντα ἦχον τετράκις ἀνὰ τρεῖς μετὰ τῶν Στίγων Ἐκ νυκτὸς ὁρροῖζει τὸ πνεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἦχον Τριαδικὰ Τροπάρια (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶. Εἰτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Αἰτησιν, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας τοῦ ἡχοῦ (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' καὶ γ' Στιχολογίας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ιβ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶτε, καὶ εὐθὺς ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὤδων.

Αἱ θ' Ὤδαι στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁπείων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριψδίῳ Τριψδία, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ αἱ τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὤδων· ἄλλ' ἡ η' καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχαρίου (διότι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς τὴν τιμωτέραν πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροι καθ' ἑκάστην· οὕτω λοιπὸν τὴν Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὤδῃ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, εἰτα ἡ ἀρχὴ καὶ αἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς', καὶ ζ' Ὤδης καὶ ἀκολούθως ἡ η' ὁλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' ἢ τοῦ Ζαχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ αἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὤδης μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὁλόκληρος ἡ β' Πρόσεχε οὐρανὲ, ἡ ἀρχὴ καὶ αἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ αἱ Ὤδαι η' καὶ θ' ὡς προεσημειώθη.

6. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου πρώτου Τριαδικοῦ γίνεται μνεῖα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτόκου ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν (δρα ὑποσημ. 10).

Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ γ' Ἐσπερεύσθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὁλόκληροι αἱ Ὤδαι η' καὶ θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' καὶ γ' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὁλόκληροι αἱ Ὤδαι η' καὶ θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ὤδης, ὁλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ὁλόκληροι ὡσαύτως αἱ Ὤδαι ς' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς ς' καὶ τῆς ζ' Ὤδης ὁλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαίρετως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὤδης ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὤδὴν Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· εἰς τὴν γ' Ἀγίος εἰ Κύριε καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὤδας ὡσαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἄρχονται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Ὀκτωήχου ⁷ καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὤδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριώδια τῆς α' Ὤδης μετὰ Στίχου Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ ⁸, εἶτα ἡ γ' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς τοῦ Τριώδιου α' Ὤδης, Αἰτησις, καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὤδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ

7. Τῆς Ὀκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὤδαὶ λείπουσι Τριώδια, ἐν αἷς δὲ Ὤδαὶ εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ θ'. Ἀλλ' ἐάν ἡ διείρησις τῶν Τριώδιον, ὡς τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται καὶ αἱ δύο Ὤδαι τοῦ Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου, ὡς καὶ τοῦ Μηναίου.

8. Κυρίως οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηγούνται αἱ Ὤδαι, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνήκοντας Στίχους· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς θ' Ὤδης, ὡς σημειοῖ καὶ τὸ Ὁρολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοὶ, διότι τὸ Πρόσχευον οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνηθισαντες ἀνεῦ ἀποχρῶντος λόγου ἵνα προαίτωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοὶ.

μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου⁹ (δρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψύδιου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἴτα ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψύδια τῆς ἡ' Ὁδῆς τοῦ Τριψύδιου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψύδια τῆς αὐτῆς Ὁδῆς, ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' τοῦ Τριψύδιου μετὰ τοῦ *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Τὴν Τρίτην ἡ α' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, εἴτα ἡ β' Ὁδὴ τοῦ Τριψύδιου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς β' Ὁδῆς, ἡ Αἰτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Μηνολόγιον, εἴτα ἡ ζ' Ὁδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριψύδια τῆς η' Ὁδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριψύδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριψύδιου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὁμῶς πρὸς πλείονα ἀκριβείαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριψύδιον εἰς πάσας τὰς Ὁδὰς Κανόνας, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριψύδῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἰρμὸν τῆς ς' Ὁδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριψύδιου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*, καὶ τὸν Εἰρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς ἡ' Ὁδῆς τοῦ Τριψύδιου, εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Τριψύδιου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ *Ἀξιὸν ἐστίν ὡς ἀληθῶς*, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἑκφώνησις *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐκ γ' ⁴⁰ καὶ εὐθὺς τὸ *Σοὶ Δόξα πρέ-*

9. Ἐάν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχῃ Κοντάκιον, λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἰτησιν τῆς ς' Ὁδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν συνάπτεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοῖ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριψύδῳ τυπικὴ διάταξις.

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸ α' προστάσεις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με· εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τῇ Τρίτῃ πρεσβείαις τοῦ προδρόμου καὶ σῶσόν με· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ ἀνῃμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με· τῇ Πέμπτῃ πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων καὶ σῶσόν με· τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τὰ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δις, καὶ εἰς

πει· εἴτα ἡ Ἐκτενής, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺν γάρ ἐστι, φάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὐ δ' α' Στίχος *Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τὸ ἐλεός σου Κύριε· καὶ ὁ δ'* *Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.* καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἡ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ',* Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς,* τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ,* τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν,* καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὤραι ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριῳδίῳ (δρα τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος, σελ. 69) καὶ τῷ Ὁρολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὤραν, μετὰ τὰ Κοντάκια *Βλέπων ὁ λησιτῆς κτλ.* τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μαχαρισμοὶ Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,* οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ Τροπάρια Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, τὸ Ἄνεξ ἄφες. τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας 11,* τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ (δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὁδῆς). Δόξα *Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον,* Καὶ νῦν *Προστασία τῶν χριστιανῶν,* τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,* Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς,* τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Προεστὼς εὐθὺς τὸν Προοιμιακόν, καὶ ἀρχεται οὕτως.

Ὁ Ἐσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ

μὲν τὸ α' Προδείαις τῶν Ἀγίων σου καὶ θῶσόν με· εἰς δὲ τὸ δ' προδείαις τῆς Θεοτόκου καὶ θῶσόν με· τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιερατῆγοι Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφῆται Θεοῦ καὶ ἀρδύρομε τῆς χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν τοῖς μύροις. Ἄγιε.

Τριψίδιου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς Ἰλαρὸν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, Εἰη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις ¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν χῦμα, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδιμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἰτα τὸ Τρισάγιον αὐθις, Κύριε ἐλέησον ιδ' καὶ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, Εἰη τὸ ὄνομα ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλόγησω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὔσης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς. . . καὶ ἄρχεται

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

21. Ὁ Διάκονος (ἐὰν ᾖ) Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς. . . καὶ ὁ Προεστὼς λέγει τὸν Προοιμιακόν, εἰτα συνάπτενται τὰ Πρὸς Κύριον ¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναιίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προ-

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν δ' φορὰν πρὸς δὲ ἡμεῖς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

13. Τὰ πρὸς Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖται ἡ τάξις νὰ λέγωνται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὁμῶς τῶν Ἱερέων λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἑκάστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἰτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψίδιου δ' Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ καὶ ἄλλα τόσα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος.

σόμειον Θεοτοκίον (ἡ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ¹⁵· εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἡ Μ. Συναπτὴ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τὸ

Ἄντ' ἡ Χερουβικόν

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὶν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ¹⁶· Ἰδοὺ Θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἡ Ἐκφώνησις Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἄγια τοῖς Ἁγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα· Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Εἶτα ἡ διπισταμβωνος Εὐχὴ Δέσποτα Παντοκράτορ, τὸ Εἰη τὸ δρομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐὰν ἦ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης Κέλευσόν, ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνημένην ἐπιφωνεῖ Σοφία, ὀρθοί, καὶ στρέφων ἔπειτα πρὸς τὸν λαόν, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι· μετὰ τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ Εὐχὴν σοὶ πρὸς τὸν Ἀγναγνώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει Σοφία εὐθύς ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμίων ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὸ Κατευθυνθήτω, ὡς ἐπαναλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν τὸ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς μέχρι τοῦ Ἐνώπιόν σου θυμίων τὸν λαόν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορὸς.

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικρὸν σιγῇ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Δώρων φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θυμίωντος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσὼν ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκυφώς μέχρις οὗ διέλθῃ ὁ Ἱερεὺς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ φερόμενά εἰσιν αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντος τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἑξακολουθεῖ ὁ ψάλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ Ἰδοὺ θυσία.

Κύριον, καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δεῖν ὑψῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπισήμως ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου (οὐχὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας), Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προτόμοιον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ μετὰ τὸ Κατε'θνηθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰ δὲ ἐστὶ Παρασκευή, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαιροῦνται α') ἡ Παρασκευὴ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾗ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου δ') ἡ Παρασκευὴ τῆς ἐ' ἐβδομάδος, ἐν ᾗ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Βουλήν προαιώνιον καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἁγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρα, Τρίτη, ἢ Πέμπτη, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις. τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

23. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἐβδομάδος ἑσπέρas ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεὺς οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἐγώ, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια τῆς ἡμέρας διελθὼν χῦμα, καὶ ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς Ἡ ἀσώματος γούσις τὰ Χερουβὶμ μέχρι τοῦ τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν Ὠδὴν, τὸ δὲ Ἄγιε, Ἄγιε Τρισάγιε,

λέγει ὁ Ἀναγνώστης χῦμα, εἶτα τὸ Πιστεύω, καὶ ἄρχεται αὖθις ὁ β' χορὸς *Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε*, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς *ἠλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς*· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Παρτοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πραεῖα τῇ φωνῇ τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ *Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με ἄφ' ε'* ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου ἄπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρον συλλήψεως*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς εἴς· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου. Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παναγία Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμοιβαδὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἴ μὴ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήνη πάσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, ψάλλε-*

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἑβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέραις καὶ ε' ἑβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου.

ται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Πάντων προστατεύει ἀγαθῇ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριψόδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοί δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Μηναίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ καθιξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐλόγησω τὸν Κύριον, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπολυτίς, ὁ ψαλμὸς Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοί δις, τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.*

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξω

18. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

τὸ στόμα μου ἀνά σ' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ ῥῳθῇ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτοκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον ¹⁹, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα ²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ εὐθὺς ἀνευ μετανοιῶν τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυπτε κτλ. ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ Καταξιωθῆναι ἡμῶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπολύσις Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἡ Ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἶτα τὸ Εὐξώμεθα, καὶ μετ' αὐτὸ ὁ δ' Χορὸς ψάλλει Τὴν ὡραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν ²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ τυχόντος ἡγου· εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμοὶς γδμζ, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀπὸ γ' ῥῳθς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταδασταί· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀγιωσύνης δωρεὰ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἱμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ

19. Τοῦτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἡ Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐάν ᾖ) ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη· ἵσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ ἀνευ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον...

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐάν μὴ τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐξομῆδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἰσίσταται νὰ ψάλληται εἰς τὸν Ὅρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρόν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίου Κανόνος τοῦ ἡγου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρωσίου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Κανὼν ὁ ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ δε. Θεόδωρε ἐρησιότην

καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Τυπικά καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς. Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ τὸ *Εἶη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον*, εἰτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλυβίων καὶ Ἀπολύσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

28. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἡ Χάρις ἐπέλαμψε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχρου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, τὸ Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπολύσις* ²².

29. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικός καὶ ὢν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου* καὶ ὁ Ἐξεψάλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχρου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταβασίαι *Θαλάσσης* τὸ *Ἐρυθραῖον πέλαγος* καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τοῦ Τριωδίου

22. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθενται κόλλυβα καὶ ψάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ *μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. καὶ μνημονεύει ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριάρχων, Ἀρχιερέων κλπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελευτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

καὶ τὸ Θεοτόκον. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Τριῳδίου δ', Δόξα Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρόπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκοιστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπνημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοί.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα...

Μετά τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Τὴν ἱερῆαν Εἰκόνα σου*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, ἡ ὁπισθάμβωνος εὐχή²³ καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξεληθόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες ἱερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα καὶ ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὸν*, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοὺ καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. εἰτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τελευτησάντων ὁρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις*.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δ' Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψύλλου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναιου. Δέξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναιου Θεοτοκίου, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Μ. Προκειμενον *Ἐδωκας κληρονομίαν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δέξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ *Ὅτι σοῦ*, γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί δις*, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναιου, Δέξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ καθέξης, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Νῦν καί ποτε εὐπρόσδεκτος δις*, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναιου, Δέξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ

23. Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελουμένης τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὁπισθάμβωνος ἡ συνήθης τοῦ Χρυσόστομου, διότι ἐν τοῖς Εἰλητοῖς οὐχ εὐρηται ἡ λεγομένη τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀλλὰ τὴν α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξαιρέσειν οὕτως εἰπεῖν λέγεται ἐν Ἀγίῳ ὅρι ἡ φερόμενη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος

νὸν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου β' Στάσις κτλ. ὡς ἐθίσται (Ἰδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε, Καὶ νὺν Μήτηρ ἁγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρώσιμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἡχοῦ, ὁ Ἀμώμος εἰς β' Στάσεις (δρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Ἐυλογητάρια καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, εἰτα τὰ Τροπάρια Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νὺν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὤδης· ἀπὸ τῆς ε' Ὤδης, ἀρχονται τὰ Τριψόδια μέχρι τῆς θ', προταττομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὤδης, Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἴνευς, τὰ Μαρτυρικά τοῦ τυχόντος ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νὺν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Δόξα Καὶ νὺν (ταῦτα πάντα δρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψοδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεσθαι. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς, εἰτα μνημονεύονται αὐθις τὰ δνέματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐλέησά με ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα

τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ἐἰς τὰ Ἀποσχιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρα, Δοξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀντίφωνε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπολυτις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόνα ἐστιν. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστασιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰτα τὸ Καθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολογίον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διάταξις τοῦ Ἑωθίνου Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' 21, Δοξα Τοῦ ἐν σκότει ἀμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Διναίτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπολυτις.

Το ἐσπέρας δὴ τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἐσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης δὴ ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰώνων Τροπάρια τοῦ Ἁγίου ψάλλονται Στιχαὶ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας

Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ συμμαχήσας Κύριε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σῶσον Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς καὶ ὡν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπαντα καὶ τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλκος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν διὰ β', ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριψόδου εἰς ἡ'· πρῶτον ὁ Εἰρμὸς Ὁ θειότατος προετύπωσε, εἰτα εἰς τὸ α' Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριψόδου κατὰ σειρὰν, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβάται Ὁ θειότατος προετύπωσε καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψόδου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριψόδου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴθρους²⁶, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσέυχια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὸ Χορῶν τὸ Ἀσματικὸν καὶ γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφείξῃ. Οἱ Χοροὶ κατερχόμενοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην ψάλλοντες, ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡύτρεπισμένον μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἶρει αὐτὸν

μου δύνειν καὶ τὸ οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁδοὶ σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶνται

26. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται

✓ 26. Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται τὰς ἐκκλησίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασσῆσθαι αὐτὸν τὸν τίμιον Σταυρὸν.

ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἑξαπτερύγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρατοῦντος τὸ Διδάμβουλον· ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἵσταται προηυτρεπισμένον τὸ τετραποδίον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἰτα βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ *Σοφία*, ὁρθοί, καὶ θείς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυρειδῶς ψάλλον τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἰτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ στάς ἐνώπιον τοῦ τετραποδίου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἅπαξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνα μίαν· ἰπεῖτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ ταξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀφφικιάλοι²⁷, ψαλλόντος τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Ἰδιόμιλον *Δεῦτε πιστοί*. μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ὄψος τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ ὀσσητήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον... ὁ ἁρσιστὰς ἐκ...

²⁷. Ἐννοεῖται οἰκοθελὲς ὅτι εἰς τῶν Ἱερῶν ἀκολουθίᾳ περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἰθισται, ἐκ τῶν χειρῶν

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς

ὑψωθῆσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθῆσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ἐκ νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ.

Ῥψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποιμανὸν αὐτοῦς καὶ ἔπαρον αὐτοῦς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου...

Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἐπισημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἐσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν δρᾷ ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, εἰς τὴν α' Ὡραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαθήματά μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαίᾳ. Εἰς τὴν θ' Ὡραν, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴησται. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Τετάρτης, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ.

αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουσι πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελα, μέχρι οὗ ἀποπεράτωσιν τὸ ἔργον αὐτοῦ.

²⁸. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ ἐδιακονικά τῶν φωτισμένων ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ὅρα § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Πρεσβόμοια δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμνος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριψύδου Ὡμοιώθην Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἰτα τὸ κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψύδου, αἱ καταβάσεις Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψύδου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στοιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων στίχων *Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον*, καὶ *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ*, Δόξα Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Διείτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέραις, τὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ὁπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ *Στίχου Μεσοῦνται ἐν ἀμυγδαλίῳ* αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ *Ἰδιόμελον* *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν* δις, τὸ *Μαρτυρικὸν* ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς *Προσόμοια* τοῦ *Τριψύδου* καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον *Στιχηρά*, *Εἰσόδος Φῶς Ἰλαρόν*, τὰ *Ἀναγνώσματα* τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ κα' ἐξῆς ἡ *Λειτουργία* τῶν *Προηγασμένων*.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ *Ἀξιόν ἐστιν*, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν *Μέγαν Κανόνα* μετὰ *Στίχου* *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με* ἀφ' ε' ψάλλεται ἀργῶς τὸ *Κοντάκιον* *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' *Ὁδὴ* τοῦ *Κανόνος* καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ *Εἰρμὸς* *Ἀσπόρου συλλήψεως*, τὸ *Τρισάκιον*, τὸ *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, *Κύριε ἐλέησον μ'*, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ*, τὸ ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν *Εὐχὴν* *Ἀσπιλε ἀμιόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθε* *Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. ἡ ἀπολυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Εὐδῶμεθα* καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ *Μεσονυχτικὸν* καὶ τὸν *Ἐξάψαλμον*, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἔχον τὸ *Ἀλληλούια* ιβ' μετὰ τῶν *συνήθων* *στίχων* καὶ τὰ *Τριαδικὰ* τοῦ ἔχου. Μετὰ τὴν α' *στιχολογίαν* τοῦ *ψαλτηρίου*, τὰ *Κατανυχτικά* τῆς *Ὀκτωήχου* *Καθίσματα*, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' *Ὁδὴν* τοῦ *Τριψύδου*, ὁ Ν' *ψαλμὸς*, τὸ *Σῶσον* ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ *στιχολογοῦμεν* τὰς ἐννέα *Ὁδὰς* (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ *διατάξει* τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Ὁρθρου* τῆς *Μ. Τεσσαρακοστῆς* Ἰδε § 18), εἰτα τὴν α' καὶ γ' *Ὁδὴν* ἐκ τοῦ *Μηναίου* τοῦ *Κανόνος* τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν *Εἰρμόν*, τὴν *Αἰτησιν* καὶ τὸ *Κάθισμα* τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ *Θεοτοκίου*, τὰ *Τριψύδια* τῆς δ' *Ὁδῆς* τοῦ *Τριψύδου*, τὴν ε' καὶ ε' τοῦ *Μηναίου*, τὸν *Εἰρμόν* καὶ τὴν *Αἰτησιν*, *Κοντάκιον* καὶ *Οἶκον* τοῦ *Τριψύδου*, τὸ *Μηνολόγιον* καὶ τὸ *Ὑπόμνημα* τοῦ *Τριψύδου*· εἰτα τὰ *τροπάρια*

τῶν μακαρισμῶν μετὰ στίχου Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἀκολουθῶς τὰ Τριψόδια τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμὸς Ὁν στρατιαί μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστίν, ἀκολουθῶς τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν, καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἁπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μί', Ὁ ὢν Εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν ὥρων, ὡς σύνηθες, λέγοντες, ἐν ἐκάστη τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου ψυχὴ μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μακαρισμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς καὶ Ἀπολύτις.

47. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΤΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΡΟΥ ²⁹

48. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ Ἐπακούσαι σου (ὅτε καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατ' (ίου), τὸ τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰτα ψάλλομεν τὸ Ἀλληλοῦται ιβ' εἰς τὸν τυχόντα ἦχον μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὸ β' Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου καὶ εἰς τὸ ι' Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς, τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ³⁰ καὶ ἡ Αἵτησις, τὰ ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἡχου, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον τρο-

²⁹ Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τὴν Τετάρτην ἑσπέρας περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός, καὶ ἑνιαχοῦ ὀρθρου βαθέος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

³⁰ Τὸ Ψαλτήριον, ἐνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπάνεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὡρῶν.

πάριον (ἐκτός τοῦ Εἰρμού) τὸ Ἑλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ὁ Εἰρμός Στερέωσον Κύριε, ἡ Αἰτησις, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἰτα ἀρχεται ὁ δ' Χορὸς τῶν Τριψάδιων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτός τοῦ Εἰρμού) Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκολουθῶς ἡ δ' Ὡδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὡδῆς, ὁ Εἰρμός Ἐδόησα ἐν δόλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἡ Αἰτησις, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, εἰτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπέμνημα τοῦ Τριψάδιου, καὶ ἀρχεται ὁ ε' Χορὸς τῶν Μκαρισμῶν Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθήτι ἡμῶν Κύριε . . . Ληστήν τοῦ Παραδείσου κτλ. εἰθ' οὕτως ἡ ζ' Ὡδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριψάδια ἀκολουθῶς ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὡδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα Εὐλογοῦμεν Πιτέρα Ὑδν, μετὰ τὸ Καὶ νῦν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμός Ὁν στρατιὰ, ἡ Αἰτησις, εἰτα Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ ψάλλονται τὰ Τριψάδια, ἀκολουθῶς ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Μ. Κανόνος, εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χῶμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Π'ηρώσωμεν τὴν ἐωθινήν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀποστιχα τῶν Αἰώνων, Ἀγυθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέητο· ιθ' ³¹, τὸ Ἐπουρίνιε βασιλεῦ· τὰς γ' μεγάλας μετανόας καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ πρῶτ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὑδραι τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἤτοι οὐχὶ Λεῖται), εἰτα ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιτάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον ἀνὰ μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ

31. Οὕτω συνεισίσθη ἡ δὴ καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ διὰ τοὺς ὁρθοὺς τῆς Μ' ἐβδομάδος ἰλλ' ἡ καθωρισμένη τὰ εἰς ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Νυφῷ ἐκτῶτες, εἰτα τὸ Κύριε ἐλέησον· υ', Δόξα καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν Εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ· ι' Ἰεὺ καὶ ὅπου οὐδὲν ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 181.

ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδος, Φως Ἰλαρόν. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπ., μετὰ τὸ Ἀξιὸν εὐχεῖν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τὸ Προσταχθὲν* μυστικῶς ἐκ ε' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς ε'· μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν ψάλλεται αὖθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ε' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἰτα ὁ δ' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' Ὠδῆς Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ μέχρι τῆς ε', ἐδ' Χορὸς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργεσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' Ὠδὴν Οὐκ ἐλάτρευσαν μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῶς ὁ Διάκονος)· ἀπ' θ' Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργεσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις³², εἰτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ χῦμα. Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καὶ ῥῳ. Δεξά καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουθίμ, Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμύλυντε, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐδόμεθα· εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα τὴν ὥριστητα, εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον *Τὸ Προσταχθὲν* μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἰτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς ε'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἀπαξ, εἰς τὴν ε' Ὠδὴν τὰ Τριψῶδια ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνελογίον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψώλου, ἀκολου-

32. Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆς Ἀκαθίστου δεῖν ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενεστέρον

θως αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριψάδιων, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Προσταχθέν.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀπας γηγενής, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

53. Μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασιλεὺς Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἡ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακύνουσαι σου Κύριος κτλ. τὸ Τρισάγιον Σῶσον Κύριε καὶ τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεός Κύριος μετὰ μέλους ἀργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθέν μυστικῶς δις ἀργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ εἴη, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἡ Αἰτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξω τὸ στόμα μου εἰς ε' μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ Αἰτησις, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, παλιν Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός ἀπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' ᾠδῆς μέχρι τῆς ε' καὶ εὐθὺς τὰ Τριψάδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἁγιοὺ τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· εἰτα, μετὰ

33. Ὅταν ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ' διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ χθρῳ, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριφδίων ὡς ἀνωτέρω· ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν, ἀλλελεῖται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Τριφδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον εἰς, οἱ Αἶνοι εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἡ Ἐκτενὴς καὶ Ἀπολυσις.

Τὸ πρῶτὴ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ἐπισθεὲν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστασιμα ε' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δόξα Ἐθαυματούργησεν Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστασιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπολυσις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁσθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστασιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριφδίου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστασιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογουμένων τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστασιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, καὶ τῆς Ὁσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι Ὑπομένων ὑπέμεινα, καὶ Ἐσθῆσεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου. Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (ἐὰν δὲ παρῇθην ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν* ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Δίνετε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὅποια καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 31.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναιου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους η', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελῇ* δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] *Φῶς ἡλάρδν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστὶν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθύς τὸ Ἀσπίλε ἀμόλυντε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐζώμεθα*, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον τὸ *Τὴν κοιτὴν Ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικὸν οὔτε Ὁκτώηχος ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον *Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κοῖ ὁ Ἀμωμος, τὸ Κάθισμα Κατοικτίρας τῆς Μάρθας* δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἰτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις καὶ εὐθὺς Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ Κανόνες ἀμφοτέρωθεν μέχρι τῆς ε' Ὡδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὡδὴν τὰ Τριψόδια τῆς ε' Ὡδῆς, εἰτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψόδιου, αἱ Καταδασαί· Ὅτι γὰρ διοδεύσας καὶ ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταδασαία Κυρίως Θεοτόκον, εἰτα τὸ Ἄριος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ ἡ' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ρηπίων*, ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*³⁵ κτλ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἡ χάρις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σή-

35. Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μνημόσυνον μετὰ κολλύδων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ· μνημονεύονται δὲ τὰ ὀνόματα, ἀν' δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπαρίων μετὰ πνευμάτων δικαίων κτλ.

μερον ἡ χάρις, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κόριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελῳ Χαίρε καὶ Εὐφραίνου, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἡ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν δις, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον δις τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος νηπίων, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἡ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἀνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ἱπακοὴ Μετὰ κλάδων θυμῆσαντες χῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί· Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλᾶριον καὶ ἀναγινώσκειται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐχὴ τῶν Βαίων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν ³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πάλῳ θνου κτλ. τὰ Ἀπολυτίκια Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Συνταφέντες σοι, εἶτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐκαιρέτως, ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλοῦτα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν εἰκόνα τῶν Βαίων, εἶτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν βεζιάν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὁφικιάλοι.

66. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθὲς *Ἰδιόμελα Χαίρε καὶ εὐφραίνου*, δευτεροῦντες αὐτὰ, Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν *Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος*, *Εἰσοδος*, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα *Ἐκ βατίων καὶ κλάδων*, Καὶ νῦν *Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν*. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου *Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀλλότριον τῶν μητέρων*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεός. . . ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν*³⁷, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, ὁ Προεστὼς *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστίν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'* καὶ τοὺς ψαλμοὺς *Ἐπακούσαι σου Κύριος*, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως, ὁ Ἱερεὺς θυμῷ τὸν λαὸν διὰ κατζίου]· μετὰ τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ ἐστίν*, *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Προεστὰς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων *Ἐκ τυκτὸς ὀρθρίζει*, τὸ Μέγα Ἀλληλουῖαριον δις, καὶ δις τὸ μικρόν καὶ τὸ Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ τυμφίος ἐρχεται* ἐκ τρίτου δις, μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν *Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτομεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες *Πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου ἢ τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς*, καὶ εἰς τὸ τρίτον *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*· εἶτα τὸ *Ψαλτήριον*³⁹ καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειράν

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ ἀννάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἐκρῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὁρθροὺς τούτους, εἴτε χάριν τῆς συν-

Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξυνῶσθαι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριῳδία ἀνὰ ε' ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολογιον καὶ τὸ Ὑπομνημα τοῦ Τριῳδίου· εἶτα ἡ Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δοξα, λέγομεν **Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον**, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν **Αἰνοῦμεν**, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἶτα τὴν Θεοδόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ δ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ', καὶ ψάλλομεν τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα εἰς ε'. Δοξα καὶ Νῦν, Κύριε ἐρχόμενος. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰, ἰστώμεν Στίχους δ', τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα καὶ μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν, ἀρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον **Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον δ'⁴¹, Ὁ ὢν εὐλογητός, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετανόας, ἡ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν⁴².***

68. Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὠραὶ Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου **Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο· εἰς τὴν δ' Ὠραν** ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.*

69. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὰ Πρὸς

τομίας εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέντε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος, καὶ ἀναγινώσκεται ἰδιαίτερος τὸ πρῶτ' ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ἡ βάση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφή ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 3 ὑποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ Δίνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς ἀγίας εἰκόνας τῶν παθῶν καὶ εὐλογῆσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸ παραθρόνιον.

41. Ὁρα σημειώσιν 31.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἀκολουθίαις ἡμέραις, ἴσθι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρώτην, εἴτε ἀφ' ἑσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει βίως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ'.

Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε΄ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν Δευτέραν Ἐβαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀποδειπνον, ὡς εἰθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἀρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ 6' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολούθως τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων* κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ.*

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀπαρallaχτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεισαν διάταξιν. (Ὅρα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ).

72. Τὸ πρῶτ' πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἑτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριάς, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.*

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε΄ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοὶ τὸ τάλαντον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθιεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.*

74. Τὸ ἑσπέρας, τὸ Μ. Ἀποδειπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἀρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ α' Χορὸς· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Τὴν ἐπερφυῶς σαρκί, τὸ Τρισάγιον, Κύριε τῶν δυνάμεων* κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀποδειπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων.*

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Η Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαρallάκτως⁴³ ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτ' ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, καταλιμπανομένων τῶν δ' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἐκάστῃ Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναγινωσκομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὡραι λιταί, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς ἡ Απόλυσις, καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρά, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰληρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξης ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἥτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ψάλλονται τὰ Τριώδια Ἀνώγειων ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μί', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπὶλε ἀμόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ Στίχων τὸ Ἀλληλούια εἰς ἥχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἡμέρας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ ὁ Κα-

43. Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται ὑπὸ τοῦ δ' Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

νὼν ἀνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ Καθίσματα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς η' ᾠδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις τῇν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή. τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν, τὸ Σοὶ Δόξα πρέπει χῶμα, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δοσιότης. Καὶ νῦν Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἴτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Χερουδικὸν καὶ Κοινωνικὸν Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, ἔπειτα Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτός, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς λέγει Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος (βραδέως ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προεστὼς τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλλη-

44. Ὅρα ἰδιαίτεράν κατ' ἑκτασὶν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὥς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις εἰς τὸ Παράρτημα.

λουτόριον ἐκ δ' καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριημέριον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δελπνῷ τοῖς μαθηταῖς, μεθ' ἃ ἀναγινώσκεται τὸ β' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι* (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), καὶ ἀρχεται τοῦ δ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ποῦός σε τρόπος Ἰούδα* καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής*, καὶ τὸ δ' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Κατὰφα ὁ Θεός, καὶ τὸ ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἐξοδος τοῦ Σταυροῦ, ὡς συνεθίσθη ἤδη συγεδὼν πανταχοῦ, εἰτα ἐξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, καὶ τότε λέγεται τὸ ε' Εὐαγγέλιον· εἰτα ἀρχεται ὁ α' Χορὸς τοῖς Μακαρισμοῖς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς* ἐκ γ' καὶ τὸ ζ' Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ η' Εὐαγγέλιον· εἰτα ὁ α' Χορὸς ἀρχεται τοῦ Κανόνος *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω*, ἀνὰ δ' Τροπάρια ἀφ' ἐκάστης Ὠδῆς ἀνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μνηολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἡ Ἐκφωνησις *Τὴν Θεοτόκον*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Εὐαγγέλιον ἐκ γ' καὶ τὸ θ' Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α' μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τὸ ι' Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς *Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν*, καὶ τὸ ια' Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' ἃ τὸ ιβ' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἁμῶνος, τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ', εἰτα *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος, Σοφία, Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάλιστα καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ἐποιεῖνας*

διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . . κτλ.
καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' πρωτὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς τὸ Βασιλεῦσ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάκιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοὺ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡς Δέξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς α' Ὠρας, εἰτα Δέξα Σταυρωθέντος σου Χριστέ. Καὶ νῦν Τί σε καλῶσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψαλλῶν τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου Ἰνα τί ἐφρόντασαν ἔθνη, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δέξα Καὶ νῦν Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις· ἀκλούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὖθις Τὰ διαβήματά μου, τὸ Τρισάκιον, τὸ Κοντάκιον Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν Χριστέ τὸ φῶς, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὠρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' Ὠραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου Τὰ ρήματά μου ἐνώπιον Κύριε τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δέξα Καὶ νῦν Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεέ, καὶ ἄρχεται ἡ δ' Ὠρα.

82. Εἰς τὴν δ' Ὠραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμα μου χολὴν τὸ β' Δέξα Καὶ νῦν Δεῦτε χριστοφόροι λαοί, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὠρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὠραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου Διμερίσαντο τὰ ὠμάτιά μου ἑαυτοῖς, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ Σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται Δόξι Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέ-

⁴⁵ Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς Ὠρας θυμῷ διὰ κατ' οὐλὸν ἀνὰ τὸν Διάκονον κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐννοούμενος τὸν συνήθη μανθῶσαν.

σον τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν *Σήμερον* κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὅσοι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος Προσκυνοδμέν σου τὰ πάθη Χριστέ ὡσαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὃ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχή *Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἀρ-
χεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα Πᾶσα ἡ κτίσις κτλ. εἰς ε', Δόξα Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, Καὶ νῦν Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρόν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ὃ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' ἀμβωνος τὸ Εὐαγγέλιον· τὸ *Εἰπωμεν πάντες*, τὸ *Καταξίωσον*, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ *Εἰη* τὸ κράτος, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλιν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἀρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀπόστιχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἵσταται ἡύτρεπισμένον τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἵστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἶτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ραίνει μὲ εὖσσμα ἄνθη αὐτὸ, ὃ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὁφικιάλοι· ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν *Σὲ τὸν*

ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἰτα τὸ Νὸν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθογῆς ἐδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΡΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτός⁴⁶ ἀναγινώσκεται συνήθως ὁ Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παραλείπόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατηλθες ὁλόκληρον, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος· εἰτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Σινδόνη καθαρὰ ἄπαξ, ἀργῶς, Δόξα Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε', ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὡδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἄπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς⁴⁹ ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας,

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται περὶ τὸ μεσονύκτιον ἵνα καταλείπωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς οἰκονομίαν καὶ εὐκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφίων, ἤτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· ἀναβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρωίαν, καὶ οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τότε ὁ Ἀμωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὶ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

48. Ἦδη λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἔξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηροτρικῆρων.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴν ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Ἀρχιερὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος· εἰτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ, εἰς τὸ τέλος τῆς θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ *Ὡ ζῶν ἐν τάφῳ*, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον καὶ θυμῷ αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολουθῶς δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστασίᾳ ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στάσεως, ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἰτα αὐθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρά, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι ἠυλόγηται σου τὸ ὄνομα*, καὶ ἄρχεται τῆς β' Στάσεως *Ἀξιόν ἐστιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων*· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρά, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στάσεως *Αἰ γενεαὶ πάσαι*· εἰς τὸ *Ἑρρᾶναν τὸν τάφον* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανὸν καὶ βραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στάσεως, αὐθις Συναπτὴ μικρά, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Σὺ γάρ εἰ ὁ Βασιλεὺς*, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ'* (τοῦτο καὶ μόνον), εἰτα τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ οἱ Αἶνοι⁴⁹ εἰς δ'· *Δοξα Τὴν σήμερον μυστικῶς*, καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.* εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένων τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγοῦνται οἱ ἱερεῖς, εἰτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἀφροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι· Σοφία*· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον* καὶ θυ-

49. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν Θρόνον· ὡσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, προσέρχονται ἀνά δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἱστανται αὐθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

μιᾶ κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν προπορευόμενος ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπιταφίου, εἰτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος, ἐπομένως τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ* μέχρι τοῦ *κηδεύσας ἀπέθετο*, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ὃ δὲ Ἀναγνώστης ἐξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας *Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*, τὸ Προκειμενον, τὴν Προφητείαν καὶ ἀκολουθῶς τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥρας Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ εἴη* ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτων ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκτενὴ *Εἰπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν*, ὃ Ἱερεὺς Σὸν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπολυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειωθείσα ἦτοι Ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βουλὴ τοῦ Πατρὸς*. . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν Προοιμιακόν· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστώμεν στίχους η' καὶ ψαλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'. Δόξα *Τὴν σήμερον* μυστικῶς, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα α' *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*, β' *Ἐγένετο λόγος* Κυρίου πρὸς Ἰωάν· καὶ γ' *Ἐτονος ὀκτωκαιδεκάτου* μέχρι τοῦ στίχου τῆς ζ' *Ὡδῆς Εὐλογημένοι εἰ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ*, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐνταῦθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνον τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ* μέχρι τοῦ ἀπέθετο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δυοῖν ἄλλα τροπάρια, τὰ ὅποια ἡ συνήθεια παρεισήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα προτάττωνται τοῦ Ὁ εὐσχήμων.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρὸς τοῦ Ἐπιταφίου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ὅτε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῷ, ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνος τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου

εἰς ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὡς ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς ἡ' Ὁδῆς, εἰτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ τέλος Ἀλληλούια οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ Βήματος ψάλλει εἰς ἤχον βαρὺν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κριτὸν τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, διασκορπίζων δάφνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἅπαντα τὸν ναόν· οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἀμβωνος Ὁψὲ Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, καὶ καθιζῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουδικοῦ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἤχον πλ. α' Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν αὐτῇ λογίζεσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριεύόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουδὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφεὶμ, τὰς δυνεῖς καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλούια· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφίζων ἡμᾶς, Ἀλληλούια. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς· Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ληστοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἶη τὸ δρομα Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγήθη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἴδε Προθεωρίας § 16 καὶ ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς νυκτὸς εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· ὁ Ἱερεὺς
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεὺς οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέη-
σον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν'
φαλμὸς χῶμα, εἴτα φάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν Δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε' καὶ μετ'
ἐκάστην ᾠδὴν ὁ Εἰρμὸς, τὸ Κάθισμα οὐ φάλλεται. Εἰς τὴν
δ' ᾠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ
δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰ-
κόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρ-
χεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατι-
κὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν
τοῦ Κανόνος, λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ
Τροπάριον Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἐκτενὴς καὶ
Ἀπόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένων τῶν Ἀρχιε-

1. Εἰθίσται ἐν τισι μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρ-
χιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μετὰ δικηροτρικῆρου ἀνημμένου

ρέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλων ἄργως μετ' αὐτῶν τὸ Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, ὅπερ ἱπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ἡπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὅψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρίς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ὡμοποίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρίς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξακίς, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν· ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνά ε' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ, ἡδῆ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μεθ' ἐκάστην Ὁδὴν, ἡ Καταβάσις, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὁδὴν, Ὅτι σὺ τὸ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν ς' Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Εἰς τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὺ αἰνοῦσαι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν ὁρθρον χόμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἀπαξ ὑπὸ

ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπόμενου φωτός

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ὑπὸ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερῶν, περικοπιζομένων τῶν ὁπὲ τοῦ τέλους τοῦ 1ου ἑβδομῆς μέχρι τοῦ 16ου ἡτοι ἀπὸ τοῦ κήκελ με ὄψονται μεταβλίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἶ δὲ ἑνδεκά μιῇται μέχρι τέλους· Ἐν ἄλλαις διῃσι ἐκκλησίαις καὶ πόλεων καὶ Μονῶν λέγεται τὸ δεῦτερον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον Διαγενομένων τοῦ Σαββάτου

τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ψάλλεται ἡ ζ' καὶ ἡ ῥδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' ῥδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτὸ]

Χριστὸς τὸ κινὸν Πάσχα, τὸ ζωοθῦτον θῦμα, ἄμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἤδης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτὸ]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τριδουποστάτου καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

ὦ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτὸ]

Ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὃ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοηθώμεν, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηδες μέλος τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ α' τὸ αὐτὸ, ὁ β' αὐτίς τὸ αὐτὸ, καὶ ἀρχεται

3. Τοῦ του ψαλλομένου γίνεται ὁ ἀσπασμός τοῦ Εὐαγγελίου ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τάξει. τῇ προσηκούσῃ ἐνιαχοῦ ἔμως γίνεται ὁ ἀσπασμός εὐθύς ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ Ξανόνος πρὸς πλείονα εὐκόλιαν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, καὶ ὁ Τερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα*, οἱ Χοροὶ τὸ *Ἀμήν*, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἰτα ὑπὸ τῶν Χορῶν ε' μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον αὐθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς ῥοβερά τὰ ἔργα σου.

Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ θαλάττωσάν σοι.

*Ταῖς πρεσβείαις τῆς
θεοτόκου,
Σῶτερ, ὠ-
σον ἡμᾶς.*

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

*Σῶσον ἡ-
μᾶς ὁ Θεός,
ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

*Χριστὸς ἀ-
νέστη ἐκ νε-
κρῶν.*

Τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ*. Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Κοιτάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε⁴, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλοῦτα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα . . Φωτίζον, φωτίζον, Κεινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς χυμα⁵, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου *Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος*⁷, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἰτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις* παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς τὸ τέλος *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς *Ἀληθῶς ἀνέστη*, ὁ Πατριάρχης Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν⁶ καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἵνα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἱθὺς⁸.

4. Τὸ ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Χριστὸς ἀνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ εἶναι τὸ ὄνομα.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά μετὰ τοὺς Αἵνους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ἥδη ὅμως καθιερώθη νὰ λεγῇται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀπαεῖ προλαβοῦσαι ἰὸν ὄρθρον. *Εἰ καὶ ἐν τῷ τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα ᾧς ζωοφόρος, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον, Κύριε ἐλήσων μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν* καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κτλ. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων προενδεδυμένων τὰς οικείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἄργον, ἀκολουθῶς, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικῆρων καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβειων τῶν Ὀρθόδοξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάδων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὃ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιατῶν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῳ ἐν § 1 διάταξιν· ἀκολουθῶς ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι*. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Τὸν* πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειράν ε'· τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου, θυμιατῶν τὰς εἰκόνας καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς *Δόξα Τὸν σωτήριον ἔμνον*, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ *Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ *Φῶς ἤλαρόν* ἄργῳς ὀλόκληρον ἔξω, εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς Μέγας*, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθῃναι ἡμᾶς*, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον *Οὔσης ὀψίας* μέχρι τοῦ *Οὐ μὴ πιστεύσω*, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανομένας καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἡ Ἐκτενής, τὸ *Καταξίωσον Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν*, ἡ ἐκφώνησις *Εἴη τὸ κράτος*, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιχηρὸν *Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ*, καὶ ἀκολουθῶς τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, *Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα*, καὶ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*· τούτου

φαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συνδικιὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλμάτων τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἑσπερινός.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑς ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἐντὶ Μεσονυκτικοῦ ὠρισμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδυθεὶς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἱσταται μετὰ θυμιατοῦ ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίου· ἀκροούσῳ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' ὡς διευτυπώθη χθὲς ἐν § 1, εἰτα Συναπτὴ, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ψάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαρτῶν ἀκτῶς· ἀλλ' ἀφ' ἑμὸν τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν, ὁ Διάκονος λέγει Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξοποστειλάριον Σαρκεὶ ἐπνώσις (δὶς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἵλους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς· μετὰ τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη· μετὰ τὴν Ὁπισθάρμωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χῶμα, καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐξδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγιγνωσκόμενου Εὐαγγελίου.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
ς' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκην ἔχων Χριστὲ, καὶ δ' τῆς Ζωο-
δόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς θν-
ραστειάς σου Πηγῇ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος,
Ὡς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς
μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἀρχεται
ὁ 6' Χορὸς, Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ γ'
Προσόμοια τῆς Θεοτόκου, Δόξα Σαλπίζωμεν φιλόφοιτοί ἐν
ὕμνοις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'
καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ
Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνά δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεο-
τόκου λέγομεν Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἐκά-
στης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς
ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χθμα, καὶ
ψάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀέναον κρήνην καὶ ζωηράν ἀπαξ-
ᾶφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον
τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς,
τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ
Ὠδὴ τῶν Κανόνων· εἶτα ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων,
εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξα-
ποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα
Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀρχε-
ται ἡ Λειτουργία.

8 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ
Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, τὸ Προλα-
βοῦσαι τὸν ὁρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκρωτίτου σου πη-
γῆς Θεοχαρίτωε, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλ-
λεται τὸ Μεγαλυνάριον Ὑδωρ τὸ ζωήρρυτον τῆς Πηγῆς,

Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπι
σθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' χῦμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προει-
σημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ
τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προσημιακὸς καὶ τὸ α'
Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ
ς' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπό-
στιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ
ἀνείκαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος
ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλ-
λεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἰτα ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς
καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β'
[Εὐλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς,
ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύ-
ριον⁹ καὶ ὁ Κανὼν εἰς ς' ἀνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπα-
κὴ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ
Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς,
αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Κατα-
βασία Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν¹⁰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ.

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ
κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν
μνείαν ποιοῦμενον τοῦ ἁγίου Κυρίου, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσπο-
τικὴ ἑορτὴ, οὐκ ἀπεικόντως παρελείπετο τὸ ἁγιος Κύριος τὴν σήμερον
ἡμέραν.

Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Πρόσῃμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν *Ἐπαίρει Ἱεροσολῆμ τὸν Κύριον*, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν *Εἴη τὸ δρομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ τὰ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν εἰς ἤχον α' *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Απόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*, καὶ τὰ β' Κατανυκτικὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, τὸ εἰς τὸν α' ἤχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτ. ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρώτα Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν *Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον*, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα *Τὸν τάφον σου Σωτήρ*, κτλ. εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων δις*, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κέ-

θισμα τοῦ Μηναιου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου, τὰς β' Ἐξαποστειλάρια ἐνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φορικτήν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερουσαλήμ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ δόγμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῷ Μυροφόρῳ, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψώμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰς β' Καθίσματα, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασαὶ τοῦ

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγινωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος, καταλιμπάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολουθίας Κυριακάς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν ὅθ' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ιερόν, Δόξα τὸ Ἑωθινόν Μετὰ μύρων προσελθούσαις, Καὶ
νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ
Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὰ γ' Ἀπολυτικά κατὰ σειρὰν,
τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπό-
στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα
Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπό-
λυσις. *Προσκειμένη 32η ὑπόμνησις*

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφό-
ρων πρῶτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφό-
ροι γυναικες, Καὶ νῦν Παρηλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλό-
μενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτικά τῶν Μυροφόρων καὶ Ἀπό-
λυσις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῇ Πεν-
τηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέ-
ρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐστίν.

Τῇ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύ-
του γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσό-
λυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ
Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πά-
σχα ιερόν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομώντος, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτικίον Εὐφραινέσθω τὰ Οὐρά-
νια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ,
καὶ νῦν Ναὸς καὶ πόλις, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν, τὸ Τρις-

ἅγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ῥῆμα παράλυτον, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταδασαί τοῦ Πίσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα, Συμφώνως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης, καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤῆς Τῆς ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

23. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμιακὸς, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης. Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πεντηκοστῆς ἐφρόστηκεν, Στίχοι Μ' ἡσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

12. Οὕτως εἰθίζεται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐναλλαγὴν ὥς, νά λέγονται τὰ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος ἀντὶ τοῦ φωτίζου, φωτίζου...

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι θάλασσαν ἐπηξ'ς, εἶτα ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους τὰ Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθερία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προσимиакὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρεᾶρ τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Μεσοσύνης ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιάσθω σήμερον γαιδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοσύνης τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλεγητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, αἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκιῶν. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ α' Καθίσμα τῆς ἑορτῆς, τὸ β' τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὐθιγῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον και Οίκος της Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, και τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάσχα, και ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα, ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν και τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, και τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' και Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. και τὸ Σήμερον σωτηρία,

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα και τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, και τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος και τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἀγάλλον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δρομα Κυρίου και Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, και τῷ Σαββάτῳ, ὅτε και ἀποδίδονται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ και Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, και τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδονται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΣΤ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ Προοιμιακὸς και τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' και γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σε τὸν σαρκωθέντα σωτήρα Χριστὸν, και τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Δικαιοσύνης Ἡλίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάμυχρον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου και Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεβσον παρακλήσεις, και τὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον και ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, και τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' και β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ

τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ῥδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ τῶν ὁλῶν Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοθῆν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβδά· Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ὀκτωῆχου δ' Στιχηρὰ Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἥλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Κάθισματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκοῦσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ Προεόρτιος Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στίχου. Ἀπὸ γ' Ῥδῆς τὸ Κάθισμα Ὁμμάτων Χριστέ, καὶ τὸ ἕτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ σι-

χολογούμεν *τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβάσις *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοθν*, τὰ δ' τοῦ Τυφλοῦ *Ἐξαποστειλάρια*. Εἰς τοὺς Αἰνους, ἀναστάσιμα *Στιχηρά γ'*, τὰ τῶν Αἰνῶν τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἐσπέρια τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Τὸν συνάναρχον λόγον*.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ *Ἀντίφωνα* τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ δμῶτα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν *ἐστίν*, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τριψαλμος, ἐν ᾗ λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ δμῶτα*· εἶτα ἀντὶ τοῦ Εὐλογητοῦς ὁ Θεὸς λέγεται (ὡς εἴθισται νῦν) *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἔσθωεν τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'* καὶ ἀνὰ γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ ἀπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἶτα ἡ Συναπτή. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν *Στιχηρά* τῆς Ὀκτωήχου *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν ε'*. Δόξα *Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*, Καὶ νῦν *τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἰσοδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ *Στιχηρὸν τῷ πάθει σου Χριστέ*, καὶ τὰ *Πάσχα ιερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῷ Πρωτῷ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (δρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὡς χθές· εἶτα ἡ Συναπτή καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Καταβάσις ὁμοῦ, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἰτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον*, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ *Ἀνάστασιν*

Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ· εἰτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'*. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακουὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα . . . Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χῦμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρως, μετὰ τὴν θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄρχεται ὁ Προοιμιακὸς μετὰ τοῦ Δεσπε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Ὁ Κύριος ἀνελήθη εἰς ε' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἰσοδός, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὀνῆρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ ε', οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ αἰῶν δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδὴς τὸ Καθίσμα ἀπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον.

καὶ τὸ τῆς ἐκρτῆς Ὑπόμνημ. Αἱ Καταβασαί, *Θεῶ καλυφθεῖς*, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ μὲν α' Κανὼν ἀνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἀγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω ἡ Καταβασία Χαίροις Ἀνασσα, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἅλα-
λάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὑψίστος, φοβερός βασι-
λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ
τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*

*Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου.*

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
σκειται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
χθησαν.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μονογενὴς Πιός.

*Σῶσον ἡ-
μᾶς. . . ὁ ἐν
δόξῃ ἀναλη-
φθεῖς.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοι-
ξω ἐν Ψαλτηρίῳ το πρόδλημά μου.

*Ἀνελήφθη
ἐν δόξῃ.*

Εἰσοδικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ

πάλιπυγρος· Σῶσον ἡμᾶς Πέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σε τὴν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ⁴³.

Τῆς Ζ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑΙ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστήριον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδοξα-σμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Καθίσμα τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασταὶ Θείῳ

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἰσοδὸν δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκτὸς δηλονότι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως). Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν καὶ εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων* ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ἑπερυλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Τὴν ἑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρallaχτικῶς ὡς διετάχθη ἐν § 38 — 40, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ε' Στιχηρὰ, Μαρτυρικὰ δ' Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ γ' τῶν Κεκοιμημένων *Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν*, Δόξα θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, ἀντὶ Προκειμένου ψάλλεται τρεῖς φορές τὸ Ἀλληλούια ἐκ γ' μετὰ τῶν ὀρισμένων στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορές. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ Σταυρός σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα Ἀρχή μοι καὶ ἐπὶ ὁστάσις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκοῦσής σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ

Θεός ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου, καὶ τὸ Αἰ ψν καὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀντισθῇσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκᾷ στη ᾠδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, εἰτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ἐνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ Τριφδίῳ, Σαββατῷ πρὸ τῆς Ἀπόκριω, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰτα τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκριω· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, καὶ ὁ Ἀώμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ἐνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατελλας· εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν ὀρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου· εἰτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός· τῆς η' ᾠδῆς Ἐκστῆσι φρίττων Οὐρανὲ, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμός Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, τὰ ς' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα Ὡς ἄνθος μαραινεται, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χῶμα, ἡ Συναπτή, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα Ἐχὼν ἀκατάληπτον, Δόξα Ἄλγος τῷ Ἀδάμ, Καὶ νῦν Ὡφθης ἐνδιαίτημα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, Ὁ βάθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τείχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ (δρα ε' ᾠδὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ Κανόνος). Ἀποστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Ὁ βθεὶ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν¹⁴· εἰτα ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων,

14. Τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀπό-

καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς Τῆς ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, οὐ στιχολογοῦμεν· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου Πεντηκοστὴν εορτάζομεν εἰς ι' καὶ τὰ ε' τοῦ β' ἤχου Εἶδομεν τὸ φῶς εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε λαοί, Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀγνοοῦντα τὰ θνητὰ Κύριε, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδει πυρίνων γλῶσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς κτλ.

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Αἰτή, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὁψίας μέχρι τοῦ Ἄν τινων κρατῆτε πεκράτηνται· Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον· ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ· εἰτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις, καὶ τὸ β' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Παράδοξο σήμε-

κρεω περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημειοῖ τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀρυσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου μνήσθῃτι εὐσπλαγχνε, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εὕρισκε ἀπροσφύς, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτίκιον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγομένου ἐκ συνηθείας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ρον εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεὺ οὐράνιε Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεῦγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοὶ βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαυτωμὰ σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἁγαθὲ...

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μονογενὴς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς...

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ...

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος.

Ἐδλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Ἐισοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἤσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Ἐδλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ

Θεός ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κνοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου, Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ σημειωθείσα Ἀπόλυσις¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ γ' τῶν Αἰῶν. Ἰδοῦμεθα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῖ οὐράνιῃ, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλιναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαδίᾳ ἀκρωμένον ἀσκεποῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει τὰς Εὐχὰς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν ε' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε Δέσποτα Πατοκράτορ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἰπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὖθις ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἑτεραι δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Πιοῦ· εἰτα τὸ Καταξίωσον Κύριε· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὖθις Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ πνευμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντα-
τίτης ἀφ' ἡμῶν, ὅπερ ἐθῆκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων τὸ πνευμά σου τὸ ἀγαθόν.

16. Παλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρ-
χονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερά αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχον-
ται μετὰ Δικηροτρικῆρων καὶ ἱστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπό-
λυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρό-
νου ἱστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἄρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρ-
χιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς
ἱλαρὸν ἔξω καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱε-
ρόν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1875 φέ-

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, ἡ Ἐκφώνησις· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνην πᾶσι κτλ. Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, Δόξα Καὶ νῦν δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κτλ. εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν. ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἶτα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὁρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν' ψαλμὸς γόμοι καὶ οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κάθισμα Τὸ Παράγιον Πνεῦμα ἀπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἱ Καταβασαίαι θείῳ καλυφθεὶς μόναι, εἶτα ἡ θ' Ὁδὴ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνῆγγεϊλας εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Ἰερὺς ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Χαίροις ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόανθρωπε, τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδεί πυρίνων γλωσσῶν...

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρᾶ-

ρονται τ εἰς αἱ Εὐχαὶ τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἰγπ' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαὶ συνηνωμέναι εἰς δύο.

λάχτως ὡς διευτώθη ἐν § 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ¹⁹ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἰδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τῇ Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταβασαὶ ψάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΩΝ ΑἰΩΝΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

53. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τον Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 5' καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θείος χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἰσεδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα δεῦτε πιστοὶ σήμερον. Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὰ β' τῶν

19. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχους

Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ὡς ἐντιμον, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, Εἰδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Η

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ, ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τ Η Παρασκευὴ περὶ τὴν 9 ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερὶτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμβάνουσι καιρὸν ὁ τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἑτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν* ὁ Πατριάρχης ἀρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. . . Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε* κτλ., ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστίμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ἀρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλον *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τοῦτου ψαλλομένου, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προ-

πορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἱσταῖται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρύκηρα ἱστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἐτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Πριμικήριος μένει ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῷ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προυταχθὲν ἀργοσυντόμως*, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς, ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν θυμιῶν ἀνὰ τρίς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἰκῶν Στάσεως, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρύκηρα ἐξέρχονται καὶ ἱστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς* καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεὶ διὰ σχήματος προτρελεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, προπορευομένου τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρύκηρων καὶ ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνης

καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνὰ τρεῖς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν δ' τῶν οἰκῶν Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων τῶν Οἰκῶν, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, παραμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ ε' ᾠδὴν καθ' ἣν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν δεύτερον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ συντόμου *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρεῖς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει τὴν γ' τῶν Οἰκῶν Στάσιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ προηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν ζ', η' καὶ θ' ᾠδὴν. Ψαλλομένης τῆς ζ' ᾠδῆς, ἐξελθόντες τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιῶσι κατὰ τὴν τάξιν τὸν λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' ᾠδὴν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρεῖς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει τὴν δ' τῶν Οἰκῶν Στάσιν, ἥς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὃ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Δαμβούλου ἐλθὼν ἱσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερῶν, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας θέσεις, ἦτο ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἱστάνται ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, ὁ Πατριάρχης τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς* καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ *Ἀσπιδε ἀμόλυντε* καὶ τὸ *Καὶ δὲς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ*

Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπολυσιν καὶ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τὴν ὡραϊότητα τῆς παρθενίας σου·* τούτου πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ εὐλογήτας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἠκρωσθῆναι ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

15.08.2004
αριθμ.

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τ Η ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη ἑσπέρας, περὶ τὴν 16^{ην} ὧραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τῆς ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολουθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδύχων καὶ ἀγγελλόντων τῇ Ἐλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερὸς τῶν ἐφημερίων κληρὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ράβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζράνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχει ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπεται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγγέλλῳ τὴν ράβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχει ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διδάμβουλον). Φθάσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν

Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἔπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλιτοῦς πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ., ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱσταμένος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἀρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιᾷ, ὡς εἴηται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέφας ἱσταται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεῖα*, ὁ Ἀναγνώστης εἰτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησόν ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολουθῶς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάθρωπος, καὶ εὐθὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· καὶ ὁ Πατριάρχης ἀρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ· Ζήλος λήψεται λαόν, καὶ τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί, δις μὲν ἀργῶς ἱπαξὶ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξᾳ καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἱστανταὶ ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οικίᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν, ἵνα ἐνδυθῇ ἄφεις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑνα τῶν Διακόνων· ἀρχομένου τοῦ δ' Χοροῦ ψάλλειν τὸ δ' *Ὅτι οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί*, ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ*

μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικήρια, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικήρια, ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον. Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ Μαθηταὶ ἀργεσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικήριου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὤμοφόριον. Εἰτα τιθέσθιν ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἵστανται ἀνά δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὁραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κτλ., ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πάσι, οἱ χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματι σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀρχιδιάκονος Πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ εὐλαδίᾳ καὶ προσοχῇ ἀκρωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικήριου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὤμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικήριου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὐθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερετικὰς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵστανται περὶ αὐτήν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀσπατάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὐθις καὶ ἵστανται περὶ τὸ Τρισκέλιον κρατοῦντες δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὤμοφόριον· πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δέκτῳ τοῖς μαθητὰς διατρέφων, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ὁ Πατριάρχης

Ειρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελίῳ καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμως τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἑξακουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθέξῃς· διὰ τούτους ὁμοῦς οἱ Διάκονοι ἔσθωεν τοῦ Βήματος ἱστάμενοι ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὅπερ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ 6' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιὸς σε τρόπος Ἰούδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ 6' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡς πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Κατὰφα ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανύξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιῶντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἐνθα πηγνυταὶ ὁ Σταυρός· ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον ψάλλων αὐτὸ εἰς τὸν ἥχόν του· εἰτα ὁ 6' Χορὸς Μὴ ὥς

1. Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἑξέοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγίνετο μέχρι τῆς πατριαρχίας Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμμοσίας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριψῆδιον σημειοποιούσῃ τινὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἤδη ὁμοῦς καθιερώθη, οὕτως εἶπεῖν, καὶ ὁ λαὸς φαίνεται ποθῶν. ἵνα εὐλαβῶς προσκυνήσῃ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἁμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον.

Ἰουδαῖοι εορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγήσας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκεται τὸ 5' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν. Κύριε, ὁ δὲ 6' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακαρισμὸν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ψάλλει τὸ τροπάριον Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακαρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ Καὶ νῦν Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, ψάλλεται τὸ Προκειμένον Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' ψαλμὸν χῦμα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Η' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸν Κανόνα Πρὸς σέ ὀρθρίζω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνὰ 8' τροπάρια μετὰ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπαναλαμβάνομενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς τὴν ἡ' Ὠδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται ψάλλειν τὴν θ' Ὠδὴν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἰτησις, καὶ ἀκολούθως ψάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον Τὸν ληστήν αὐθημερόν, ὅπερ ψάλλεται ἐκ γ' ψαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἐρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἱσταται ἐν τῷ ὀρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκεται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Πᾶσα προή. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τοῦ α' Χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις καὶ ἱσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἰνων Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν Τὸν πατὸρ μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν ἀναγινώσκεται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν χῦμα, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺν γὰρ ἰσθὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σφίζειν ἡμᾶς ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ

νον. Ἦδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει *Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει *Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου κτλ.*, ὁ δὲ ἱπειπὼν τρεῖς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδοιμέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἱστάμενος εἰς τὴν Ὁραίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὁρθὴ, ἀκοῦσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη* πᾶσι, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν* μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοὺ ἐστιν ἡ βασιλεῖα* τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμῷ σου αἵματι*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔσωθεν, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .* εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων Χριστιανῶν, εἰ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· ὁ Ἱεροδιάκονος *Σοφία*, ὁ Ἀρχιμανδρίτης *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι*, ὁ δὲ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν*, φάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πυλυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτο-

2. «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβ-

συγκελλίας κλίμακα ἱσταται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐλογήσας αὐτὸς τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαὸν ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελλίας εἰς τὰ πατριαρχικά δωμάτια.

σμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμένης Πατριάρχην, κύριον κύριον (δεῖναι), Κύριε φύλασθε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Ἀμήν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαινία Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Στιχηρὰ τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐγκαινιάζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα δ' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἀνὰ δ', τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῶν Ἐγκαινίων δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἢ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἢ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἁγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων, Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Ἀναγνώσματα ε' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων δ', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾖ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου Ἁγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου

τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε.

Ἄν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς ε' καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ζ.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἑγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἑγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἑγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἑγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστη τῶν προταχθεῖσθαι περιπτώσεων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς ταχούσης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἑγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἀφ' ἐσπέρας ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τιθέντων τούτων ἐνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἀνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ Εὐλογητόν, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια *Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον*, εἶτα τὸ *Ὡς ἀπ' ἀρχῆς τῆς φύσεως, Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος*. μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐνθα καὶ καλεῖ κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ παννυχὶς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδεξαμένῳ τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ τοιοῦτος Ναὸς, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἑγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπνία, ἀλλὰ τανῦν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος, μεθ' ἐν τελοῦνται τὰ Ἑγκαινία καὶ ἀκολουθεῖς ἡ Λειτουργία.

Τὸ πρῶτ' φάλλεται ὁ Ὅρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχοῦ-
σης ἡμέρας διάταξιν (δρα τὰς διατάξεις § α' — ε'). Μετὰ δὲ τὸ
Πᾶσα προή καὶ τὸ Αἰνεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ
θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων
πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν
Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς
Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἰτα
ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ὡς
συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ Τὸν δεσπότην
καὶ Ἀρχιερέα, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰώνων, τὸ
Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ
Ἀπόλυσις. Εἰτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῇ χύτρᾳ ἐγγέον-
ται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὴν,
πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυ-
χρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδα-
τος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ, ὅπως θερμανθῇ, εἰς ἐκπλυσιν τῆς
ἁγίας Τραπέζης· εἰτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος
τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χεῖλους δακτύλους
δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἱσθμὸν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μὲ τετριμ-
μένον μάρμαρον ἵνα μὴ βρύση ἡ Κηρομαστίχῃ, καὶ πάντων τῶν
ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ Εὐλο-
γητὸν, καὶ εὐθὺς τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
εἰτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου Ἐτι καὶ ἔτι, καὶ ὁ
Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος
Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν, εἰτα Εἰρήνην
πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν
μυστικῶς καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος², καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν, αἶρει τὰ ἅγια Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἁγίου
Δίσκου, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυ-
ροῦ τε καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν
ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἅγιοι Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ

2. Ἄν μὴ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία εἰς τὸν νέον Ναόν, ἀλλ' εἰς ἑτερον
ἐγκαινισμένον, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν
αὐτοῦ στολὴν (ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς) αἶρει ἐπὶ κεφαλῆς τὰ ἅγια Λεί-
ψανα καὶ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὸν νέον Ναόν μετὰ παρατάξεως, ὅπου μετὰ
τὴν συνήθη περὶ τὸν νέον Ναόν Λιτανείαν εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων
τὰ Ἐγκαινία, καὶ ἀκολουθῶς τὴν Λειτουργίαν, διατάττει δὲ ἵνα τελεσθῇ ἡ
Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

ὁ Θεός, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαὸς) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων Ἑγκαινίζον, ἐγκαινίζον· Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων· Ἑγκαίνια τιμᾶσθαι· Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν. Φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο αὐθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ἄφ' οὗ φθάσῃ αὐθις πρὸ τῶν Πυλῶν, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος· ἔλθων δὲ τελευταίον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως· τοῦτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθῃσι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ, εἰτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχὴν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὕσων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀραγε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἔνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἑγκαινίων Ὡς τοῦ ἁγίου στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθῃσι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν κτετόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος Αἰωνία ἡ μνήμη, καὶ ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτει τὰς δύο Εὐχάς, καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κηρομαστίχην, ἣν ἐκχέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἰτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, τιθέασιν ταύτην ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς ἕχον δ' τὸν 144 Ψαλμὸν Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐσωσεν τῆς ἀπορρευσάσης Κηρομαστίχης, καθαιρομένης

19' οὐ ἔρρουσε, ψάλλεται ὁ 22 Ψαλμὸς *Κόριος ποιμαίνει με·* εἰτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἁμφίων ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικά αὐτοῦ ἁμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπεύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος*, εἰτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαδοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξο ἡμᾶς*, ἐπισυναπτῶν καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρω (ἡ μωσχοσάπωνα) σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ βίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἰτα φέρεται χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν*, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν Νίτρων ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ Κίβωνα, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλῦναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 Ψαλμὸς *Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκευώματά σου, Κύριε*· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας*, καὶ λαβὼν Βικλὸν (Κανλὸν) ῥοδοστάγμου ἐπιχύσας πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμηνσίων, καὶ τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἦχον βρυὸν τὸ *Ραντιεὶς με ὁσώπῃ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεὶς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαρθήσομαι*, εἰτα αὐθὺς δοῦλεῖ λέγων *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν*, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, ψάλλων τρις τὸ *Ἀλληλούϊα*, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἑκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σπογ-

γίζων αὐτήν δι' Ἀντιμνησίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπεζῆς· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμὸς Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἤνθ' καὶ αἶψα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ τὸ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· εἰτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπεζῆς τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνα τὰ θνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηρομαστίχης, ἀκολουθῶς ἐφαπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, οὗ οἱ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμὸς Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἁγίῳ καινῷ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲν ἐκχυθῆναι ἐξω οὐδὲ ρανίδα μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλῷ καινῷ λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἁγίας Τραπεζῆς (ἥτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐφαπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμὸς Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· μετὰ τὸ Ἀμήν ἐφαπλοῖ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὰ ἐγκαινιασθέντα Ἀντιμνήσια θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἰτα γίνετα ὁ ἀσπασμός· μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὸν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἀπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν Κρίνον με, Κύριε· τοῦ Ἀρχιερέως θυμιῶντος εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βαπτάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροῦς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἕνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηγὸν (Κολῶναν καὶ Καμάραν)· τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε ἤνθ' καὶ αἶψα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτήν Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε

ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰτα Εἰρήνη πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, εἰτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ κανδήλα καινὴ καὶ θρυαλλίς (φυτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ ἀποτίθῃσι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἰτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββανον, τὰ μανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηρῶς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἁγίου στερεώματος, ἡ Ἐκτενής, παρὰ τοῦ Διακόνου Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ὡς ἀγαπῶν τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνεσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡ-
μας Ὡς Θεοῦ,
ὁ ἀναστάς
κτλ.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ	} Τὸ Ἀπολυ	
οἶκῳ τοῦ Θεοῦ μου.		} τίκιον.
Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύ-		
ριος ὁ Θεός.		
Κύριος οὐ στερῇσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πο-	}	
ρευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.		

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἡγά-
πησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούσης προηγούνται
τῆς τῶν Ἑγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγ-
γέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ
ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἐνθα ἱσταται ἅπαξ ὁ Κληρὸς πρὸς προπάντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίχητα οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῷ. οἱ δὲ δύο ἱστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικληρῶ μετὰ τὸ Διδάσκουλον, καὶ τῶν Χερῶν τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἀξιὸν ἔστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σοὺ ἔστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ Ὅτε καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὐθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν αἰδοὶ κορίνθων γλωσσῶν, ἐνεὺ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ἱσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀνακινῶσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπολυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὁραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὃ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκροσύως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσλαλίαν ἐγχειρῖζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν βᾶβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α.Θ.Π. ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμόν Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀνθένητην καὶ Δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη.* Μετὰ τὸν πολυχρονισμόν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.*

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἱρρήθη, μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἵσταται ἐπὶ τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ'εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιῶντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναόν, ψάλλουσι τὸ Ἀξιόν ἐστίν, ὃ δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἄλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου· τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσλαλίαν, ἐγχειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται· καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὃ δὲ Μ. Λογοθέτης ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ. Ἐῖτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφύριον, ὃ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὃ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν, ὃ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὃ Πατριάρχης· *Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ὁ α' Χορὸς* ψάλλει τὸ τροπάριον *Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς*, ὃ δὲ β' τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, ὃ Μ. Ἀρχιδιάκονος· *Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...* Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ. ὁ Πατριάρχης

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης
τον πολυχρονισμόν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλ-
λουσι Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦν-
τος τὸν λαόν, τὸ Δε' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότητος ἡμῶν, καὶ
οὕτω ληγεὶ ἡ τελετὴ.

Ἡ ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Τῇ Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρωτὶ εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν. Ἰσταται δὲ ἐν τῇ παραθρόνῳ φέρων Ἐπανάκαλύμμαχον καὶ Χαζάρκιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔνθα ἀκροῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συναδικόν, ὅπου, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ Ἀκμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδιακονίου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἰτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοὺ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ β' τὸ Ὑπομονῆς σιὺς γέγονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαίρε κεχηριτωμένη· εἰτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς εἴθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα. Εἰτα

ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν Πράξιν, συγχωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπογράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνεδικοὶ Ἀρχιερεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὀμοφोरιον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξύ ψάλλουσι τὰ Ἱδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστάμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγῃ ἡ τελετὴ. ✓

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΩΡΤΩΝ

ΤΗΙ ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς Ὠρας σημαίνει τῇ ιβ' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ Ὠραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὠρας σημαίνει τῇ ια' νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὠραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανίων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Παθῶν σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ', καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ', νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωτὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς ε' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ε'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δικαιησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ

ΚΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινούς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ἐνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).

• Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

• ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου Κς'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιάρχων.

• ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

• Α'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου Γς'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.

• ΚΔ'. Τὴν Παράκλησιν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὁραιοὺς.

• ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

• Κς'. Τὴν σύναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου Α'. Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.

• Ε'. Τὴν Παράκλησιν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὁραιοὺς.

- Ἰανουαρίου Γ'. Τῶν ἁγίων Θεοφανίων.
 » Ζ'. Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
 » Λ'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
 Φεβρουαρίου Β'. Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
 Μαρτίου ΚΕ'. Τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
 Ἀπριλίου ΚΓ'. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
 Μαΐου ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
 Ἰουνίου ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
 » ΚΘ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
 Ἰουλίου ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
 Αὐγούστου Γ'. Τῆς Μεταμορφώσεως.
 » ΙΕ'. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
 » ΚΘ'. Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῆς ἈΓίας καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ παραθρονίῳ.

Γῆ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτη, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ, εἰς τὰς Ὁρας καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἑκπαλαὶ ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὡς ἂν ἐχοροστάτει ὁ Πατριάρχης, συνεχороστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Σύνδικοι Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν παντί μὲν τοῖς Ὄρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον ὁμῶς ἐν τοῖς ἑφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἦτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανίων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαθῶν, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν

ἐπισήμων Χοροστασιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ (γεδέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἀνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Ἀ' Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωίαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τότε, ἐὰν βούληται ὁ Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰδιόκτου.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, βάλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἐξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἄ δ' ἡ χειροτονία συμβῇ ἐν Κυριακῇ ἀπ' ἧ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τῇ θ' Ὁδῇ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἰς τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δέξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον Σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς. Εἰς τὰ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ εὐλογητὸς εἰ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Διείπεις, Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὕτῃ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἑορτάζεται δ

Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἐναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἂν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' Ὁδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερελογημένη, Μετὰ τὴν Δοξολογίαν Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἂν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἰσόδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὐ δὲ μὴ προηγείται ἀπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσόδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν ἄλλον.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχῃσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Ἱερεὺς συλλειτουργοῦν-
τες, ἀφ' ἑσπέρας ἂν γένηται Εἰσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχισ-
τον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἐξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες ¹ ἐν
τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τὸ Φῶς ἱερὸν μέχρι τοῦ καὶ ἅγιον Πνεῦμα
θεόν, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προ-
κείμενον τῆς ἡμέρας ἀπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἐξωθεν. Εἰς δὲ
τὴν Λιτὴν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ Ἑπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός,
καὶ τὸ Εἰρήνη πάσι· ὁ δεύτερος, τὸ Δέυποτα πολέεες· καὶ ὁ τρί-
τος τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· εἰτα ὁ πρῶτος κατάρχει τὸ
Θεοτόκε Παρθένε βοηθούτων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μό-
νος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ
δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες Ἱερεῖς ἐκ
τοῦ Βήματος πλεον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ Λειτουργοῦν-
τι Ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ κατὰ τὴν Εἰσοδον, εἰτα τὸ Ἀπολυτίκιον (δετε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶ-
τος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντά-
κιον, καὶ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός τὴν τρίτην φωνήν². Τὰς Ἐκφωνήσεις
λέγουσιν ἐξ ὑπακοῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια
Δώρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὅσαςκις ἂν δέῃ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει,
καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἱερα-
στος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργον γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ
τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἱσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς
κεκανενισμένης ὥρας. Εἰτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν οἰδῶσι καὶ λαμ-

1. Καὶ τοὶ πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμᾶν καὶ σέβεσθαι ἀλλήλους,
ἀλλὰ προηγούνται ἢ κατὰ ὀφείκια, ἢ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

2. Κακῶς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατα-
κριτάς ψάλλουσιν καὶ τὸ κύριε ἰσῶσον τοῖς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευ-
τέραν Εἰσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνάντων
μὴ ἄκούμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον Παντῶν ἡμῶν μνη-
σθεῖν κύριε ὁ Θεός.

δάνει ³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργήσαι· καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγούμενων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρον καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Παιμαντορικὴν ράβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Κατὰ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτριχέων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, τὰς τε ἱεράς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπολυτίκιον⁴ καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς ἀφοῦ ψαλῆ δις ἐξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἐξωθεν καὶ αὐθις τὸ πέμπτον ἐσωθεν. Εἰτα Δόξα Καὶ νῦν ἐξωθεν, ὡς καὶ τὸ Ἄγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτριχέων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ψάλλεται αὐθις ἐξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἄγιος ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ὁ Διάκονος εἴπῃ τὴν Ἐκφωνήσιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἐσωθεν τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὐθις ἐσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἰτα λέγεται ἡ φῆμη τοῦ Πατριάρχου ἀπαξ ἐσωθεν καὶ δις ἐξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φῆμη. ἐσωθέν τε καὶ ἐξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φῆμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίας περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἰσοδὸν καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανεμόνται κατὰ σειρὰν εἰς τροπὸν μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ τάξει Ἀρχιερέως.

3 Ἐάν ᾧσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἢ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τούτου χεῖρα

4 Ἐάν ἢ Μνημόσυνον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Ἕνῃσθητι Ἡγίριε ὡς ἁγιοῦ τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν Συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερὸς Κλῆρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἴαν ἢ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρέκῃρα, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἰκφώνει *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Διάκονος τὸ Τρισάγιον*, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἦχον δ' τὰ Τροπάρια *Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατάπανσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοι σοὶ ἀναπαύονται· Δόξα Σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἀγνή, καὶ Ἀχρατος Παρθένος. Εἴτα ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου... Εἰ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κλπ. Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεός τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἴτα ἄραντες τὸ λείψανον προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύαν καὶ Ράβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεός ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἐφ' οὗ δὲ εἰσελθώμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηλοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἰκφώνει *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχι-*

Ἐπεὶ ἔκλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἔρχονται ψάλλειν εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ β'.

Ἀρωμοὶ ἐν ὁδῷ, Ἀλληλουῖα.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλουῖα (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπαρόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ... Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ... Ναὶ, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησόν με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἄσχος ἐν πάχρη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, διὰ τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, διὰ σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀρχεται ὁ α' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με Ἀλληλούια.

Ἐπιβλεψόν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ δρομά σου. Ἀλληλούια.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουθενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούια.

Τῆς γνώμης μου ἀκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζήσόν με. Ἀλληλούια.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἰδεύσασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλούια.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς εὖρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογηταρίων προσχलεται τὸ Εὐλογητὸς εἰ Κύριε). — Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με. — Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου. — Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου. — Δεῖξα τὸ τριλαμπὲς τῆς μῆδς Θεότητος. — Καὶ νῦν Χαίρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα. — Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐάν ὥσι πολλοὶ Ἱερεῖς, εἰς ἕνα ἑκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἑκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογηταρίων οἱ χοροὶ ἀρχονται τῶν κατ' ἦχον νεκρωσίων. Ἰδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα

ἐσθηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα οὐρανῶν ἀπατηλότερα, μία ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυχασιῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαντον ὡς φιλόανθρωπος.

Ήχος 6'.

Ὡς ἄνθος μαράννεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡγούσης τῆς σάλπιγγος νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατὰ τάξιν σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ήχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεὶ βοηθώμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαντον, ὅνα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ήχος δ'.

Ὅστις φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιάως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φυσικώτατος δεσμός· θεῷ βουλήματι ἀποτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαντον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου ζωοδότῃ φιλόανθρωπε.

Ήχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνημασι, καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπον, ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς· ἡ στρατιώτης; ἡ πλούσιος· ἡ πένης; ἡ δίκαιος, ἡ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαντον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Ήχος πλάγιος β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ἐπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσ-

ταγμα βουληθεῖς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς μὲ ζωῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει δι' ὃ, Χριστέ, τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰ-
ταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, δὴ μετέστησας ἀδελ-
φὸν ἡμῶν ἐκ τῶν πνευματικῶν, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλὴντος δ'.

Θρηῶ καὶ ὁδύρομαι διὰν ἐννοήσω τὸν θάνατον καὶ ἶδω ἐν
τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν
ὡραιότητα ἁμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν ἰδός. ὦ τοῦ θαύμα-
τος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστ' ἡμῶν; πῶς παρεδό-
θημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνιζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως
Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μετα-
στᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα πατρι (δ' αὐτός.)

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ
γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέψκτο,
δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ὦ, φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν (δ' αὐτός.)

Ἀγνή Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ
ἐκέλευσε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν
κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς
ἐλληνοφύλους πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ
τέλος, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ Διάκο-
νος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐτῆς ἅπαντες οἱ
παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολουθῶς ἡ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως
νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου
ἀσπασμὸν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τὸ Προσόμοιον, Δεῦτε τε-
λευταῖον ἀσπασμὸν δώμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦ

τες Θεῶ· καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι.

Ἐὰν ἡ Διακαινήσιμος ἑβδομάς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἰτα ψάλλονται αἱ Καταβασαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' οὗ ψάλλεται τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡ· ἄνωτέρω καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ δευτέρου τελευταίου ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ἀπὸ εἰσελθῶμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἰτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολουθῶς ἡ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδεδιτυπώθη.

Ἰστίον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρώσιμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κατ' ἥχον ἱερόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔσπε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ'.)

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἐνατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα αὐλῶν ταγματῶν τῶι Ἀγγέλῳ, ὡς αὐλὸς καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *τεσσαρακοστὰ* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς παλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῇ ὡς ὁ Κύριος καὶ ἀρπαγείῃ ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουναι τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελεῶνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ερμηνευτικοὶ τούτων κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μὴ γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσας συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων εορτῶν, ἥτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκὴ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον εἰς Πίναξ, ὅλος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐγέρειαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ οἱ αἱ κινηταὶ εορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἥτις ἐστὶ τὸ πρωϊμώτερον ὄριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἥτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥτοι ἡ εορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὄρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι εορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει. παρέ-

χων ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διαλύειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῇ καὶ ἀποβῇ εὐχερεστέρα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις·

✓ (Α). Τὸ Ἅγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριψίδιου ἐναρξίς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυοὶς πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἑορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ὅταν ἀρχῇται τὸ Τριψίδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριψίδιου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἑταίρῃ ἡ ζητούμενη ἑορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐτῷ (1889) ἔτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριψίδιου συμπίπτει; εὐρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἣτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἰτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυοὶς στήλαις τῆς ἑορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριψίδιου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸ ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται καὶ ἡ τοῦ Τριψίδιου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ, ἐστὶ δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

✓ (Β). Αἱ ἐν τῷ Τριψίδιῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἑορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατόν να ἀρχῇται τὸ Τριψίδιον, μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἣτις δυνατόν νὰ τελῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς αὐτῶν δὲ τῶν ἑορτῶν αἱ μὲν ιδ' ἀνήκουσι τῷ Τριψίδιῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δεικνυσὶν ὁ Πίναξ.

✓ **Γ.** Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαρτίου, ἡτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στήλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαλῶσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδὴλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελοῦσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἐξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἐξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

✓ **Δ.** Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βίσεκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφειλομένην διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξίς, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχερεὶά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπίπτουσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος ἀπὸ τῆς (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον ἀπὸ (1900), ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἡ ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Α' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτι καὶ γίνεται ἡ προσθήκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτῃν κειμένην, ἡτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκεῖνο ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μὴπω ἐλθούσης τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου μετὰ τὴν

ΚΘ' όμως αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἑτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἥτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει αὐτῷ (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος (ὡς προεῖρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ αὐτῷ (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ όμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρας τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ τοῖς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτεῖται καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

✓ Ε. Ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τυχὼν δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου 1Δ'.

Κ.Σ.Χ

9. Μαΐου. 2014
Παρασκευή

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ἡμερομηνίαι	Πάσχα ἡμερομηνίαι	Τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως	Ἰδε Τυπικῶς §
Εἰ τὸ Τρι- ῶδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει	
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	+ Τῆς Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	42—44
Εἰ τὸ Τρι- ῶδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει	
12	23	Τῶ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῆς Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
14	25	Τῆς Πέμπτης.	1
15	26	Τῆς Τετάρτης.	1
16	27	Τῆς Τρίτης.	1
17	28	Τῆς Δευτέρας.	1
		+ Τῆς Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΙΗ Ἰανουαρίου τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθα- νασίου καὶ Κυρίλλου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τρι- ώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§ .
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου συμπέπτει	
11	22	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
12	23	Τῷ Σάββατῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	+ Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρις.	3—4
<hr/>			
Εἰ τὸ Τρι- ώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	+ Τῇ Κ Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου συμπέπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου 168.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σάβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρις.	1

Τριψιδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ Κ Ε' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικεῦ
Εἰ τὸ Τριψ- ιδίου ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει	
11	22	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
19	30	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτ. ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
25	5	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	5—7
		—	
Εἰ τὸ Τριψ- ιδίου ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Κ Ζ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀ- γίου Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώ- του ἐβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
—			
Ἀπριλίου			
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος	1—3
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
23	3	Τῇ Πέμπτῃ	1—3
24	4	Τῇ Τετάρτῃ	1—3
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
27	7	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6
—			
Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἴσται	Τὸς Τυπικῶς	§
Ἰανουαρίου	Ἀπριλίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέτει	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκριω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀλώτου.	5—7
	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ	
24		Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	5—7
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται		Τῇ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπα- παντιῇ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη- σοῦ Χριστοῦ.	Ἰδε Τυπικῶς
Τὸ Πάσχα ἵσταται		Ἡ μνήμῃ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπίπτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομά- δος τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11-13-20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	1—3
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
15	26	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀ- σώτου ἑβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
2	13	+ Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—11
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἵσταται	Τῇ Γ' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπους.	Ἰδε Τυπικεῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει.	§
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἑβδ. τῶν Νηστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	26—27
13	24	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομ.	20—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	12

20	31	Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου.		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς 16δ.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῇ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου 16δ	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώ- νου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαριε.	3—5

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ β' εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Τὸ Τυπικεῦ
Εἰ τὸ Τρι- ωδίου ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμ- πίπτει	§
Τανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδό-	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκριω.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδό-	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ 6 Μαρτίου τῶν Ἀγίων	Τὸς
διον ἄρχεται	ἵσταται	Μ' Μαρτύρων.	Τυπικοῦ
Γανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπύπτει	§
11	22	Τῇ Δευτ. τῆς τῶν Βαβυλ. ἐβδόμ.	11
12	23	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	11
19	30	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	13
<hr/>			
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνήσ.	8—10
27	7	Τῇ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
2	13	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῇ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος.	1—3
		—	
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται		Τῇ ΚΕ Μαρτίου ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.	Τὸς Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτει.	§
11	22	Τῇ Τετάρ. τῆς Διακαινησίμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
Ἀπριλίου.			
21	1	†Τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βατῶν.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς ε' ἐβδ. τῶν Βατῶν.	30—31
28	8	†Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	36
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομ.	30—31
4	15	†Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομ.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	†Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομ.	1—8

Τριωδίου	Πάσχα		Ἔς
ημερομηνία	ημερομηνία		Τοπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω-	Τὸ Πάσχα	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ Ἀ-	§
δίου ἀρχεται	ἔσται	γίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυ-	
		ρος Γεωργίου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει.	
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος	35—37
12	23	τῆς Σαμαρείτιδος.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως	34
14	25	τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	30—32
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
		Τῇ Δευτέρᾳ.	33
16	27	Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος	30—32
18	29	τοῦ Παραλύτου.	30—32
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	30—32
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	27—29
		Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	26
		Τῇ Τρίτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος	
24	4	τῶν Μυροφόρων	21—22
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομά-	
		δος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δικαιησίμου ἑβδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς δικαιησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔλκει	Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	Ἰδε Τυπικὸν §
Ἰαννουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει.	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς 156.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.	10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παρα- λύτου ἑβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυρο- φόρων ἑβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησί- μου ἑβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδό- χου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—2
—			
Εἰ τὸ Τριφιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἵσταται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λευγάνου Ἀθινασίου τοῦ Μεγάλου.	Τῷ Τυπικῷ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέπτει.	§
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀναλήψιν.	10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου.		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μισοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῇ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	1
—			
Τῇ Ἡ' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.			
Εἰ τὸ Τριψόδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		Τῆς Τυπικῆς
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπιπται.	§
11	22	† Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου.			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σχμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σχμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυσσέων ἐβδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἴσται	Τῇ ΚΑ' Μαΐου τῶν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	Τῶς Τυπικοῦ
Τχνουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέτει.	§
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	10
31	11	† Τῇ Παρασκευῇ.	10